

Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

► **B** AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/87/EK IRÁNYELVE

(2003. október 13.)

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei ► **M9** Unión ◀ belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

(HL L 275., 2003.10.25., 32. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
► <u>M1</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 2004/101/EK irányelve (2004. október 27.)	L 338	18	2004.11.13.
► <u>M2</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 2008/101/EK irányelve (2008. november 19.)	L 8	3	2009.1.13.
► <u>M3</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 219/2009/EK rendelete (2009. március 11.)	L 87	109	2009.3.31.
► <u>M4</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 2009/29/EK irányelve (2009. április 23.)	L 140	63	2009.6.5.
► <u>M5</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 1359/2013/EU határozata (2013. december 17.)	L 343	1	2013.12.19.
► <u>M6</u>	Az Európai Parlament és a Tanács 421/2014/EU rendelete (2014. április 16.)	L 129	1	2014.4.30.
► <u>M7</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1814 határozata (2015. október 6.)	L 264	1	2015.10.9.
► <u>M8</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/2392 rendelete (2017. december 13.)	L 350	7	2017.12.29.
► <u>M9</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/410 irányelve (2018. március 14.)	L 76	3	2018.3.19.
► <u>M10</u>	A Bizottság (EU) 2020/1071 felhatalmazáson alapuló határozata (2020. május 18.)	L 234	16	2020.7.21.
► <u>M11</u>	A Bizottság (EU) 2021/1416 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. június 17.)	L 305	1	2021.8.31.
► <u>M12</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/136 határozata (2023. január 18.)	L 19	1	2023.1.20.
► <u>M13</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/435 rendelete (2023. február 27.)	L 63	1	2023.2.28.
► <u>M14</u>	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/958 irányelve (2023. május 10.)	L 130	115	2023.5.16.

► **M15** Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/959 irányelve L 130 134 2023.5.16.
(2023. május 10.)

Módosította:

► **A1** Horvátország csatlakozási szerződése (2012) L 112 21 2012.4.24.

Helyesbítette:

► **C1** Helyesbítés, HL L 140., 2014.5.14., 177. o. (421/2014/EU)

▼ BAZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2003/87/EK
IRÁNYELVE

(2003. október 13.)

az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei ► M9 Unió ►
belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK
tanácsi irányelv módosításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

▼ M2

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

▼ B

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv az üvegházhatású gázok kibocsátásának költséghatékony és gazdaságilag eredményes csökkentésének ösztönzése érdekében létrehozza az ► M9 Unióban ◀ az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kereskedelmének rendszerét (a továbbiakban: ► M9 EU ETS ◀).

▼ M15

Ez az irányelv rendelkezik továbbá arról, hogy fokozni kell az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését a veszélyes éghajlatváltozás elkerüléséhez tudományos alapon szükségesnek tartott csökkentési szintekhez való hozzájárulás érdekében. Ez az irányelv hozzájárul az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ meghatározott uniós klímasemlegességi célkitűzés és éghajlat-politikai célok eléréséhez, és ezáltal a Párizsi Megállapodás ⁽²⁾ célkitűzéseisehez.

▼ M4

Ez az irányelv rendelkezéseket határoz meg továbbá a 20 %-ot meghaladó, szigorúbb ► M9 uniós ◀ csökkentési kötelezettségvállalás értékeléséről és megvalósításáról, amelyeket az üvegházhatású gázkibocsátás 9. cikk szerint előírtakat meghaladó csökkentéséhez vezető, éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás ► M9 Unió ◀ általi jóváhagyását követően kell alkalmazni, ahogyan azt a 2007. márciusi Európai Tanács által jóváhagyott, 30 %-os kötelezettségvállalás is tükrözi.

▼ B

2. cikk

Alkalmazási kör

▼ M15

(1) Ezen irányelvet az I. és a III. mellékletben felsorolt tevékenységekre és a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gázokra kell alkalmazni. Amennyiben egy olyan létesítmény, amely 20 MW-ot meghaladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű égetőegységek üzemeltetése okán az EU ETS hatálya alá tartozik, megváltoztatja előállítási folyamatait az üvegházhatásúgáz-kibocsátásainak csökkentése érdekében, és

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o.).

⁽²⁾ HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

▼ M15

már nem éri el ezt a küszöbértéket, a létesítmény helye szerinti tagállam biztosítja az üzemeltető számára azt a lehetőséget, hogy továbbra is az EU ETS hatálya alá tartozzon a 11. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, aktuális és soron következő ötéves időszak végéig, előállítási folyamatainak megváltoztatását követően. Az említett létesítmény üzemeltetője eldöntheti, hogy a létesítmény az előállítási folyamatainak megváltoztatását követően csupán az aktuális ötéves időszak végéig vagy a következő ötéves időszakban is az EU ETS hatálya alá tartozzon-e. Az érintett tagállam értesíti a Bizottságot a 11. cikk (1) bekezdése szerint a Bizottságnak benyújtott listához képest történt változásokról.

(2) Ezt az irányelvet a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ szerinti követelmények sérelme nélkül kell alkalmazni.

▼ M2

(3) Ezen irányelv Gibraltar repülőterére történő alkalmazása a Spanyol Királyság, illetve az Egyesült Királyság által a repülőtér helyül szolgáló terület szuverenitásával kapcsolatos jogvitában elfoglalt jogi álláspontok sérelme nélkül értendő.

▼ B*3. cikk***Fogalommeghatározás**

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

a) „egység”: egy meghatározott időszakban egy szén-dioxid tonna-egyenérték kibocsátására való jogosultság, amely csak ezen irányelv követelményeinek teljesítésére érvényes és az irányelv rendelkezéseinek megfelelően átruházható;

▼ M15

b) „kibocsátások”: üvegházhatású gázoknak valamely létesítményben található forrásokból történő kiengedése vagy az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet folytató légi járműből, vagy az I. mellékletben felsorolt tengeri közlekedési tevékenységet folytató hajókból az említett tevékenység tekintetében meghatározott gázok kibocsátása, vagy a III. mellékletben említett tevékenységnek megfelelő üvegházhatású gázok kibocsátása;

▼ M4

c) „üvegházhatású gázok”: a II. mellékletben felsorolt gázok és a légkör azon természetes és emberi tevékenységből származó gáznemű alkotóelemei, amelyek elnyelik, majd újra kibocsátják az infravörös sugárzást;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) (HL L 334., 2010.12.17., 17. o.).

▼ M15

- d) „üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély”: az 5. „a” 6. és a 30b. cikk értelmében kiadott engedély;

▼ B

- e) „létesítmény”: minden olyan helyhez kötött műszaki egység, amelyben egy vagy több, az I. számú mellékletben felsorolt tevékenység vagy bármely más, azzal közvetlenül együtt járó tevékenység folyik, illetőleg amely műszakilag kapcsolódik az adott telephelyen folytatott tevékenységhez, és amely hatással lehet a kibocsátásokra és a légszennyezésre;
- f) „üzemeltető”: bármely személy, aki létesítményt üzemeltet vagy irányít, illetve – amennyiben erre a nemzeti jogszabály lehetőséget ad –, akire a létesítmény műszaki működése feletti gazdasági döntéshozatali hatáskört ruházták;
- g) „személy”: bármely természetes vagy jogi személy;

▼ M9

- h) „új belépő”: az I. mellékletben felsorolt tevékenységek közül egyet vagy többet folytató olyan létesítmény, amely első alkalommal a 11. cikk (1) bekezdésében említett lista benyújtási határidejét megelőző három hónappal kezdődő időszakból az említett cikk szerinti, a következő lista benyújtási határidejét megelőző három hónappal végződő időszakban szerzett üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélyt;

▼ B

- i) „nyilvánosság”: egy vagy több személy, valamint a nemzeti jogszabályokkal vagy gyakorlattal összhangban egyesületek, szervezetek vagy személyek csoportjai;
- j) „szén-dioxid tonna-egyenérték”: egy metrikus tonna szén-dioxid (CO₂), vagy olyan mennyiségű, a II. mellékletben felsorolt üvegházhatású gáz, amelynek globális felmelegedést okozó potenciálja az előbbivel egyenértékű;

▼ M1

- k) „I. melléklet szerinti fél” olyan, az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye (UNFCCC) I. mellékletében felsorolt fél, amely – a Kiotói Jegyzőkönyv 1. cikk (7) bekezdésében foglaltak szerint – megerősítette a Kiotói Jegyzőkönyvet;
- l) „projekttevékenység” az I. mellékletben felsorolt egy vagy több fél által a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikkének vagy 12. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően jóváhagyott projekttevékenység;
- m) „kibocsátáscsökkentési egység” (ERU) a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kiadott egység;
- n) „igazolt kibocsátáscsökkentés” (CER) a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikkének, valamint az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kiadott egység;

▼ M2

- o) „légijármű-üzemeltető”: az I. mellékletben felsorolt légitözlekedési tevékenység folytatásának idején légi járművet üzemeltető személy, vagy ha ez a személy ismeretlen, vagy ha a légi jármű tulajdonosa által nem azonosított, a légi jármű tulajdonosa;
- p) „kereskedelmi légitözlekedési üzemeltető”: olyan üzemeltető, amely díjazás ellenében menetrendszerűen vagy nem menetrendszerűen utasok, áru vagy postai küldemények szállítására irányuló légitözlekedési szolgáltatást nyújt a nagyközönség számára;
- q) „igazgatásért felelős tagállam”: a 18a. cikkel összhangban az adott légijármű-üzemeltető tekintetében az ►**M9** EU ETS ◀ igazgatásért felelős tagállam;
- r) „légi közlekedésnek tulajdonított kibocsátások”: az I. mellékletben felsorolt légitözlekedési tevékenységek közé tartozó összes olyan repülésből származó kibocsátás, amely egy tagállam területén található repülőtérrel indul vagy egy ilyen repülőtérre harmadik országból érkezik;
- s) „légi közlekedésből származó korábbi kibocsátások”: a 2004., 2005. és 2006. naptári évben az I. mellékletben felsorolt légitözlekedési tevékenységet végző légi járművek éves kibocsátásainak átlaga;

▼ M4

- t) „égetés”: tüzelőanyagok oxidálása függetlenül az e folyamat révén előállított hő-, elektromos vagy mechanikai energia felhasználási módjától, valamint az ehhez közvetlenül kapcsolódó valamennyi tevékenység, beleértve a hulladékgázok tisztítását;

▼ M15

_____

▼ M14

- v. „nem szén-dioxiddal kapcsolatos légitözlekedési hatások”: az I. mellékletben felsorolt légitözlekedési tevékenységet végző légi jármű által az üzemanyag égése során kibocsátott nitrogén-oxidok (NOx), koromrészecskék, oxidált kénvegyület-fajták éghajlatra gyakorolt hatása, valamint a kibocsátott vízgőz, többek között kondenzcsík hatásai;

▼ M15

- w) „hajózási társaság”: a hajótulajdonos vagy bármely más szervezet vagy személy – például az igazgató vagy a hajót személyzet nélkül bérelő személy –, amely a hajótulajdonostól átvállalta a hajó üzemeltetésének felelősségét, és amely e felelősség átvállalásával beleegyezett abba, hogy átveszi a hajók biztonságos üzemeltetéséről és a környezetszennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi szabályzat által előírt, a 336/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ I. mellékletében meghatározott valamennyi kötelezettséget és felelősséget;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 336/2006/EK rendelete (2006. február 15.) a hajók biztonságos üzemeltetéséről szóló nemzetközi szabályzat Közösségen belüli végrehajtásáról és a 3051/95/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2006.3.4., 1. o.).

▼ M15

- x) „út”: az (EU) 2015/757 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. cikkének c) pontjában meghatározott út;
- y) „a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság”: a 3gf. cikkkel összhangban az EU ETS hajózási társaság tekintetében történő igazgatásáért felelős hatóság;
- z) „útítterv szerinti kikötő”: az a kikötő, ahol a hajó a rakomány be- vagy kirakodása, illetve utasok be- vagy kiszállása céljából megáll, vagy az a kikötő, ahol a nyílt tengeri hajó a legénység partraszállása céljából megáll; nem tartoznak ide az olyan megállások, amelyeknek kizárólagos célja tüzelőanyag-vételezés, készletek beszerzése, nem nyílt tengeri hajók legénységének partraszállása, szárazdokkba állás vagy a hajónak, berendezéseinek, vagy mindkettőnek a javítása, a segítségkérés céljából vagy vészhelyzet miatt történő kikötői megállások, a hajók közötti átrakodás miatti, kikötőn kívüli megállások, az olyan megállások, amelyek kizárólagos célja a rossz időjárási körülmények miatti menedékkeresés, a kutatási és mentési tevékenységek miatt szükségessé váló megállások, valamint a konténerszállító hajók egy szomszédos, a 3ga. cikk (2) bekezdése értelmében elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt konténerátrakodási kikötőben történő megállásai;
- aa) „üdülőhajó”: rakományfedélzettel nem rendelkező személyhajó, amelyet kizárólag arra terveztek, hogy tengeri úton, éjszakai szállást kínálva kereskedelmi célú utasszállítást bonyolítsion le;
- ab) „különbözeti szerződés” vagy „CD”: a Bizottság és egy alacsony vagy zéró szén-dioxid-kibocsátású termék versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus – például árverés – útján kiválasztott gyártója közötti szerződés, amelynek értelmében a gyártó olyan támogatásban részesül az Innovációs Alapból, amely fedezi egyrészt a nyertes ár (más néven szerződéskötési ár), másrészt az előállított alacsony vagy zéró szén-dioxid-kibocsátású termék árából, a termék egy közeli helyettesítőjének piaci árából vagy e kettő kombinációjából származtatott referenciaár közötti különbséget;
- ac) „karbonsökkentési célú szerződés” vagy „CCD”: a Bizottság és egy alacsony vagy zéró szén-dioxid-kibocsátású termék versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus – például árverés – útján kiválasztott gyártója közötti szerződés, amelynek értelmében a gyártó támogatásban részesül az Innovációs Alapból, amely fedezi egyrészt a nyertes ár (más néven szerződéskötési ár), másrészt a kibocsátási egységek átlagárából származtatott referenciaár közötti különbséget;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 55. o.).

▼ **M15**

- ad) „rögzített prémiumon alapuló szerződés”: a Bizottság és egy alacsony vagy zéró szén-dioxid-kibocsátású termék versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus – például árverés – útján kiválasztott gyártója közötti szerződés, amelynek értelmében a gyártó támogatásban részesül az előállított termék egységére jutó rögzített összeg formájában;
- ae) „szabályozott jogalany”: a IVa. fejezet alkalmazásában minden olyan természetes vagy jogi személy – a tüzelőanyagok végső fogyasztóinak kivételével –, aki vagy amely a III. mellékletben említett tevékenységet végzi, és a következő kategóriák valamelyikébe tartozik:
- i. amennyiben a tüzelőanyag az (EU) 2020/262 tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 3. cikkének 11. pontjában meghatározott adóaktáron halad át, az említett irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott adóaktár-engedélyes, akit az említett irányelv 7. cikke alapján keletkezett jövedékiadó-fizetési kötelezettség terhel;
  - ii. ha e pont i. alpontja nem alkalmazható, bármely más személy, akit az ezen irányelv IVa. fejezetének hatálya alá tartozó tüzelőanyagok tekintetében az (EU) 2020/262 irányelv 7. cikke vagy a 2003/96/EK tanácsi irányelv ⁽²⁾ 21. cikke (5) bekezdésének első albekezdése alapján keletkezett jövedékiadó-fizetési kötelezettség terhel;
  - iii. ha e pont i. és ii. alpontja nem alkalmazható, bármely más személy, akit a tagállam illetékes hatóságainak nyilvántartásba kell venniük a jövedéki adó megfizetésére kötelezett személyként, a 2003/96/EK irányelv 21. cikke (5) bekezdésének negyedik albekezdésében említettek szerint, beleértve a jövedéki adó megfizetése alól mentesített személyeket is;
  - iv. ha az i., ii. és iii. alpont nem alkalmazható, vagy ha több személy egyetemlegesen felelős ugyanazon jövedéki adó megfizetéséért, a tagállam által kijelölt bármely más személy;
- af) „üzemanyag” vagy „tüzelőanyag”: ezen irányelv IVa. fejezetének alkalmazásában a 2003/96/EK irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében említett bármely energiatermék, ideértve az említett irányelv I. mellékletének A. és C. táblázatában felsorolt üzemanyagokat, valamint az említett irányelv 2. cikkének (3) bekezdésében meghatározott üzemanyagként vagy tüzelő-, fűtőanyagként – többek között villamosenergia-termelésre – történő felhasználásra szánt, akként eladásra kínált vagy akként felhasznált bármely más termék;

⁽¹⁾ A Tanács (EU) 2020/262 irányelve (2019. december 19.) a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 58., 2020.2.27., 4. o.).

⁽²⁾ A Tanács 2003/96/EK irányelve (2003. október 27.) az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről (HL L 283., 2003.10.31., 51. o.).

▼ M15

- ag) „szabad forgalomba bocsátás”: ezen irányelv IVa. fejezetének alkalmazásában az (EU) 2020/262 irányelv 6. cikkének (3) bekezdésében meghatározott szabad forgalomba bocsátás;
- ah) „TTF-gázár”: a IVa. fejezet alkalmazásában a Gasunie Transport Services B.V. által üzemeltetett, a Title Transfer Facility (TTF) virtuális kereskedési pontján kötött havi határidős gázvásárlások ára;
- ai) „a Brent nyersolaj ára” a IVa. fejezet alkalmazásában a havi határidős nyersolajvásárlásnak az olajvásárlás referenciáraként használt ára.

▼ M2

II. FEJEZET

▼ M15

LÉGI ÉS TENGERI KÖZLEKEDÉS

*3a. cikk***Hatály**

A 3b–3g. cikk az I. mellékletben szereplő légiközlekedési tevékenységek tekintetében a kibocsátási egységek kiosztására és kiadására alkalmazandó. A 3ga–3gg. cikk az I. mellékletben szereplő tengeri közlekedési tevékenységek tekintetében a kibocsátási egységek kiosztására és kiadására alkalmazandó.

▼ M2*3b. cikk***Légiközlekedési tevékenységek**

A Bizottság 2009. augusztus 2-ig ► M9 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással ◀ összhangban iránymutatásokat dolgoz ki az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységek értelmezésére.

*3c. cikk***A légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége**

(1) A 2012. január 1. és 2012. december 31. közötti időszakra a légi jármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyisége a korábbi összes, légi közlekedésből származó kibocsátások éves átlaga 97 %-ának felel meg.

▼ M14▼ M2

(3) A Bizottság a 30. cikk (4) bekezdésének megfelelően felülvizsgálja a légi jármű-üzemeltetők számára kiosztandó légiközlekedési kibocsátási egységek teljes mennyiségét.

▼ M8

(3a) Az egységeknek az Európai Gazdasági Térségen (EGT) kívüli országokban található repülőterekre irányuló és az onnan kiinduló légi közlekedési tevékenységek céljára történő kiosztását 2023. december 31-ét követően a 28b. cikkben említett felülvizsgálatnak kell alávetni.

▼ M2

(4) A Bizottság 2009. augusztus 2-ig a légi közlekedésből származó összes korábbi kibocsátásról a rendelkezésre álló legmegfelelőbb adatok – többek közt a tényleges forgalmi adatok – alapján határoz. Ezt a határozatot a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottság megvizsgálja.

▼ M14

(5) A Bizottság a légitársaság-üzemeltetők számára a 2024-es évre kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyiségét az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenységet végző légitársaság-üzemeltetőknek 2023-ban kiosztott teljes kibocsátási egység-mennyiség alapján, ez utóbbi mennyiséget a 9. cikkben említettek szerinti lineáris csökkentési tényezővel csökkentve határozza meg, és közzéteszi ezt a mennyiséget, valamint az ingyenes kiosztás azon összegét, amelyet 2024-ben alkalmaztak volna az ingyenes kiosztásra vonatkozó, az (EU) 2023/958 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ által bevezetett módosítások előtt hatályban lévő szabályok alapján.

(6) A 2024. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó időszakra az (5) bekezdésben említett kibocsátási egységek teljes mennyiségéből legfeljebb 20 milliárd fenn kell tartani a kereskedelmi légitársaság-üzemeltetők számára, átlátható, egyenlő bánásmódot alkalmazó és megkülönböztetésmentes alapon a fenntartható légitársaság-üzemanyagok és a nem fosszilis üzemanyagokból származó egyéb légitársaság-üzemanyagok – amelyeket a fenntartható légi közlekedés egyenlő versenyfeltételeinek biztosításáról szóló rendelet olyanként határoz meg, amely beszámít a légitársaság-üzemanyag-forgalmazók által az uniós repülőtereken a légitársaság-üzemeltetők rendelkezésére bocsátott légitársaság-üzemanyag minimális fenntartható légitársaság-üzemanyag tartalmának elérése céljából – használata tekintetében olyan szubszonikus légi járatok számára, amelyek esetében kibocsátási egységeket kell visszaadni ezen irányelv 12. cikkének (3) bekezdésével összhangban. Abban az esetben, ha egy repülőtéren fizikailag nem rendelhető támogatható légitársaság-üzemanyag egy adott járhoz, az ezen albekezdés szerint fenntartott kibocsátási egységeket az említett repülőtéren feltöltött, támogatható légitársaság-üzemanyagok tekintetében kell rendelkezésre bocsátani, a légitársaság-üzemeltető említett repülőtérrel induló azon légi járataiból származó kibocsátásokkal arányosan, amelyekre vonatkozóan kibocsátási egységeket kell visszaadni ezen irányelv 12. cikkének (3) bekezdésével összhangban.

Az e bekezdés első albekezdése szerint fenntartott kibocsátási egységeket a tagállamok a fosszilis kerozin használata és a releváns támogatható légitársaság-üzemanyagok használata közötti árkülönbözet egy részének vagy egészének fedezésére osztják ki, figyelembe véve

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/958 irányelve (2023. május 10.) a 2003/87/EK irányelvnek a légi közlekedésnek az uniós gazdaság egészére vonatkozó kibocsátáscsökkentési célhoz való hozzájárulása és egy piaci alapú globális intézkedés megfelelő végrehajtása tekintetében történő módosításáról (HL L 130., 2023.5.16., 115. o.).

▼ **M14**

a szén-dioxid árából és a fosszilis üzemanyagokra vonatkozó harmonizált minimum adómértékekből származó ösztönzőket. Ezen árkülönbözet kiszámításakor a Bizottság figyelembe veszi az Európai Unió Repülésbiztonsági Ügynöksége által a fenntartható légi közlekedés egyenlő versenyfeltételeinek biztosításáról szóló rendelet szerint közzétett műszaki jelentést. A tagállamok biztosítják az e bekezdés szerinti finanszírozás láthatóságát az ezen irányelv 30. m. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett követelményeknek megfelelő módon.

Az e bekezdés alapján kiosztott kibocsátási egységek a következőket fedezik:

- a) a fosszilis kerozin és a megújuló energiaforrásokból származó hidrogén, valamint az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 2. cikke második bekezdésének 34. pontjában meghatározott olyan fejlett bioüzemanyagok használata közötti fennmaradó árkülönbözet 70 %-a, amely üzemanyagok esetében az ezen irányelv IV. melléklete vagy a 14. cikke szerint elfogadott végrehajtási jogi aktus értelmében a kibocsátási tényező nulla;
- b) a fosszilis kerozin és az (EU) 2018/2001 irányelv 25. cikkének megfelelő, nem biológiai eredetű, a légi közlekedésben használt olyan megújuló üzemanyagok használata közötti fennmaradó árkülönbözet 95 %-a, amely üzemanyagok esetében az ezen irányelv IV. melléklete vagy a 14. cikke szerint elfogadott végrehajtási jogi aktus értelmében a kibocsátási tényező nulla;
- c) a fosszilis kerozin és a nem fosszilis üzemanyagokból előállított, az e bekezdés első albekezdésében említett bármely támogatható légi jármű-üzemanyag használata közötti fennmaradó árkülönbözet 100 %-a 10 000 km²-nél kisebb és a szárazfölddel közúti vagy vasúti összeköttetésben nem álló szigeteken található repülőtereken, a fenntartható légi közlekedés egyenlő versenyfeltételeinek biztosításáról szóló rendelet szerinti uniós repülőterként való meghatározáshoz nem elég nagy repülőtereken, valamint a legkülső régiókban található repülőtereken;
- d) az a), b) és c) pontban említettektől eltérő esetekben a fosszilis kerozin és az e bekezdés első albekezdése szerinti egyéb nem fosszilis üzemanyagokból származó, támogatható légi jármű-üzemanyagok használata közötti fennmaradó árkülönbözet 50 %-a.

A kibocsátási egységek e bekezdés szerinti kiosztása során figyelembe lehet venni az egyéb, nemzeti szintű rendszerekből származó lehetséges támogatásokat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (HL L 328., 2018.12.21., 82. o.).

▼ M14

A kereskedelmi légi jármű-üzemeltetők évente kérelmezhetik kibocsátási egységek kiosztását az egyes, e bekezdésben említett támogatható légi jármű-üzemanyagok mennyisége alapján, amelyeket olyan légi járatok használtak fel, amelyekre vonatkozóan a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban 2024. január 1. és 2030. december 31. között kibocsátási egységeket kell visszaadni, kivéve azokat a légi járatokat, amelyek esetében az említett követelmény a 28a. cikk (1) bekezdése alapján teljesítettnek minősül. Ha egy adott évben az ilyen üzemanyagok használatára vonatkozó kibocsátási egységek iránti igény magasabb, mint a rendelkezésre álló kibocsátási egységek, a kibocsátási egységek mennyiségét egységes módon csökkenteni kell valamennyi, az adott évre vonatkozó kiosztással érintett légi jármű-üzemeltető tekintetében.

A Bizottság az előző évre vonatkozóan éves alapon közzéteszi az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a fosszilis kerozin és a releváns támogatható légi jármű-üzemanyagok közötti átlagos költségkülönbség részleteit, figyelembe véve a szén-dioxid árából és a fosszilis üzemanyagokra vonatkozó harmonizált minimum adómértékekből származó ösztönzőket.

A Bizottság a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet az e bekezdés hatodik albekezdésében említett költségkülönbség éves kiszámítására és az e bekezdés első albekezdésében meghatározott üzemanyagok használatára vonatkozó kibocsátási egységek kiosztására vonatkozó részletes szabályok megállapítása, valamint a 14. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus szerint bejelentett üzemanyagok használatával megtakarított üvegházhatásúgáz-kibocsátás kiszámítására vonatkozó részletes szabályok megállapítása, továbbá a szén-dioxid árából és a fosszilis üzemanyagokra vonatkozó harmonizált minimum adómértékekből származó ösztönzők figyelembevételére vonatkozó rendelkezések megállapítása révén.

2028. január 1-jéig a Bizottság értékeli e bekezdés alkalmazását, és ezen értékelés eredményeit jelentésbe foglalva kellő időben benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kísérheti, amely 2034. december 31-ig maximált mennyiségben és időben korlátozva oszt ki kibocsátási egységeket az e bekezdés első albekezdésében meghatározott üzemanyagok – különösen az (EU) 2018/2001 irányelv 25. cikkének megfelelő, a légi közlekedésben használt, az ezen irányelv IV. melléklete vagy a 14. cikke szerint elfogadott végrehajtási jogi aktus szerint nulla kibocsátási tényezővel rendelkező – nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok használatának további ösztönzése érdekében.

2028. január 1-jétől a Bizottság a 10. cikk (5) bekezdése szerint benyújtandó éves jelentésében értékeli e bekezdés alkalmazását.

(7) Az EGT-ben található repülőtérrel induló olyan légi járatok esetében, amelyek az EGT-ben, Svájcban vagy az Egyesült Királyságban található repülőtérre érkeznek, és amelyek 2023-ban nem tartoznak az EU ETS hatálya alá, a légi jármű-üzemeltetőknek kiosztandó kibocsátási egységek teljes mennyiségét meg kell növelni azon kiosztási szintekkel – beleértve az ingyenes kiosztást és az árverés útján történő értékesítést is –, amelyek akkor lettek volna érvényesek, ha a légi járatok az adott évben az EU ETS hatálya alá tartoztak volna, csökkentve a 9. cikkben említettek szerinti lineáris csökkentési tényezővel.

▼ M14

(8) A 12. cikk (3) bekezdésétől, a 14. cikk (3) bekezdésétől és a 16. cikktől eltérve a tagállamoknak az említett rendelkezésekben meghatározott követelményeket teljesítettnek kell tekinteniük, és nem léphetnek fel a légijármű-üzemeltetőkkel szemben a valamely tagállam legkülső régiójában található repülőtér és az ugyanazon tagállamban található repülőtér – beleértve az ugyanazon tagállam ugyanazon vagy más legkülső régiójában található egyéb repülőteret is – közötti légi járatokból eredő, 2030. december 31-ig keletkező kibocsátások miatt.

▼ M2*3d. cikk***A légiközlekedési kibocsátási egységek árverés keretében történő kiosztásának módszere****▼ M14**

(1) 2024-ben és 2025-ben a 3c. cikk (5) és (7) bekezdésében említett kibocsátási egységek 15 %-át, valamint az említett kibocsátási egységek fennmaradó 85 %-ának 2024-ben a 25 %-át – amely tekintetében ingyenes kiosztásra került volna sor –, és 2025-ben az 50 %-át – amely tekintetében ingyenes kiosztásra került volna sor – árverés útján kell értékesíteni, kivéve a 3c. cikk (6) bekezdésében és a 10a. cikk (8) bekezdésének negyedik albekezdésében említett kibocsátási egység-mennyiségeket. Az ezekre az évekre vonatkozó kibocsátási egységek fennmaradó részét ingyenesen kell kiosztani.

2026. január 1-jétől kezdődően árverés útján kell értékesíteni azon kibocsátási egységek teljes mennyiségét, amely tekintetében abban az évben ingyenes kiosztásra került volna sor, a 3c. cikk (6) bekezdésében és a 10a. cikk (8) bekezdésének negyedik albekezdésében említett kibocsátási egység-mennyiség kivételével.

(1a) Az ingyenesen kiosztott kibocsátási egységeket a légi jármű-üzemeltetőknek a légi közlekedésből származó, 2023-ra vonatkozóan jelentett hitelesített kibocsátásokból való részesedésük arányában kell kiosztani a légi jármű-üzemeltetők részére. Ennek a számításnak az olyan légi járatok tekintetében bejelentett, légi közlekedésből származó hitelesített kibocsátásokat is figyelembe kell vennie, amelyek csak 2024. január 1-jétől tartoznak az EU ETS hatálya alá. Az adott év június 30-ig az illetékes hatóságoknak ki kell adniuk az adott évre ingyenesen kiosztott kibocsátási egységeket.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet a légiközlekedési kibocsátási egységek tagállamok általi, e cikk (1) és (1a) bekezdése szerinti árverezésére vonatkozó részletes szabályok tekintetében, beleértve az árverés útján történő értékesítésre vonatkozó azon részletes szabályokat is, amelyek az ilyen árverésből származó bevételek egy részének az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 311. cikkének (3) bekezdése szerinti saját forrásként az Unió általános költségvetésébe történő átcsoportosításához szükségesek. Az egyes időszakokban az

▼ M14

egyes tagállamok által árverésre bocsátandó kibocsátási egységek mennyiségének arányosnak kell lennie az adott tagállamnak az összes tagállam légi közlekedésnek tulajdonított, a referenciaévre vonatkozóan a 14. cikk (3) bekezdése szerint bejelentett és a 15. cikk szerint ellenőrzött összes kibocsátásából való részesedésével. A 13. cikkben említett minden egyes időszak tekintetében a referenciaév az a naptári év, amely 24 hónappal annak az időszaknak a kezdete előtt végződik, amelyre az árverés vonatkozik. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok biztosítják a 10. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében meghatározott elvek tiszteletben tartását.

(4) A tagállamok határozzák meg az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek felhasználását, kivéve az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdésével összhangban saját forrásként meghatározott és az Unió általános költségvetésében szereplő bevételeket. A tagállamok a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételeket, vagy az e bevételek értékével megegyező összeget az ezen irányelv 10. cikkének (3) bekezdése szerint használják fel:

▼ M2

(5) A Bizottság részére ezen irányelv értelmében adott tájékoztatás nem mentesíti a tagállamokat a Szerződés 88. cikkének (3) bekezdésében meghatározott bejelentési kötelezettség alól.

▼ M14**▼ M15***3g. cikk***Nyomonkövetési és jelentési tervek**

Az igazgatásért felelős tagállam gondoskodik arról, hogy minden légi-jármű-üzemeltető az adott tagállam illetékes hatóságának nyomonkövetési tervet nyújtson be, amelyben intézkedéseket állapít meg a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére, továbbá arról, hogy a terveket az illetékes hatóság a 14. cikkben említett végrehajtási jogi aktusoknak megfelelően jóváhagyja.

*3ga. cikk***A tengeri közlekedési tevékenységekre vonatkozó alkalmazási kör**

(1) A tengeri közlekedési tevékenységek tekintetében a kibocsátási egységek kiosztása és a visszaadási követelmények alkalmazása a valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőből induló és az egyetlen tagállam joghatósága alá sem tartozó, útiterv szerinti kikötőbe érkező utakat megtevő hajókból származó kibocsátások ötven százalékára (50 %-ára), az egyetlen tagállam joghatósága alá sem tartozó, útiterv szerinti kikötőből induló és valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőbe érkező utakat megtevő hajókból származó kibocsátások ötven százalékára (50 %-ára), a valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőből induló és valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőbe érkező utakat megtevő hajókból származó kibocsátások száz százalékára (100 %-ára), valamint a valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötőben horgonyzó hajók kibocsátásának száz százalékára (100 %-ára) vonatkozik.

▼ **M15**

(2) A Bizottság 2023. december 31-ig végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja a szomszédos konténerátrakodási kikötők jegyzékét, és e jegyzéket azt követően két évente december 31-ig naprakészé teszi.

Az említett végrehajtási jogi aktusok egy kikötőt akkor szerepeltetnek a jegyzékben szomszédos konténerátrakodási kikötőként, ha a konténerek átrakodási aránya – húsz lábbal egyenértékű egységekben mérve – meghaladja az adott kikötő teljes konténerforgalmának 65 %-át azon legutóbbi tizenkét hónapos időszakban, amelyre vonatkozóan releváns adatok állnak rendelkezésre, és ha az adott kikötő az Unió kívül, de kevesebb mint 300 tengeri mérföldre található egy tagállam joghatósága alá tartozó kikötőtől. E bekezdés alkalmazásában a konténereket átrakottnak kell tekinteni, ha azokat egy hajóról kizárólag abból a célból rakodják ki a kikötőbe, hogy egy másik hajóra rakodják őket. A Bizottság által az első albekezdés alapján összeállított jegyzék nem tartalmazhatja az olyan harmadik országban található kikötőket, amelyek tekintetében e harmadik ország ténylegesen az ezen irányelvvel egyenértékű intézkedéseket alkalmaz.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(3) A 9., a 9a. és a 10. cikket ugyanúgy kell alkalmazni a tengeri közlekedési tevékenységekre, mint az EU ETS hatálya alá tartozó egyéb tevékenységekre, a 10. cikk alkalmazása tekintetében meghatározott alábbi kivétellel.

2030. december 31-ig a kibocsátási egységek egy részarányát olyan tagállamoknak kell tulajdonítani, ahol azon hajózási társaságoknak e tagállamok 2020. évi lakosságához viszonyított aránya, amelyek a 3gf. cikk értelmében e tagállamok felelősségi körébe tartoztak volna – a 2018-tól 2020-ig tartó időszakra vonatkozóan rendelkezésre álló adatok alapján – meghaladja az egymillió lakosonkénti 15 hajózási társaságot. A kibocsátási egységek mennyisége azon további kibocsátási egység-mennyiség 3,5 %-ának kell, hogy megfeleljen, amely az adott évben a tengeri közlekedésre vonatkozó felső határnak a 9. cikk harmadik bekezdése szerinti megemeléséből származik. A 2024-es és a 2025-ös évre vonatkozóan a kibocsátási egységek mennyiségét emellett meg kell szorozni a 3gf. cikk első bekezdésének a) és b) pontja értelmében az adott évre alkalmazandó százalékokkal. A kibocsátási egységek e részarányának árverés útján történő értékesítéséből származó bevételt a 10. cikk (3) bekezdése első albekezdésének g) pontjában említett célokra – a tengeri hajózási ágazat tekintetében –, valamint az f) és az i) pontjában említett célokra kell felhasználni. A kibocsátási egységek mennyiségének 50 %-át a felelősségi körükbe tartozó hajózási társaságok részaránya alapján, a fennmaradó részt pedig egyenlő arányban kell elosztani az érintett tagállamok között.

3gf. cikk

A tengeri közlekedésre vonatkozó követelmények fokozatos bevezetése

A hajózási társaságok a kibocsátási egységeket a következő ütemezés szerint kötelesek visszaadni:

▼ M15

- a) a 2024 tekintetében jelentett olyan hitelesített kibocsátások 40 %-a, amelyek a 12. cikk szerinti visszaadási követelmények alá tartoznának;
- b) a 2025 tekintetében jelentett olyan hitelesített kibocsátások 70 %-a, amelyek a 12. cikk szerinti visszaadási követelmények alá tartoznának;
- c) a 2026 tekintetében, majd a 12. cikknek megfelelően azt követően évente jelentett hitelesített kibocsátások 100 %-a.

Amennyiben a tengeri közlekedésből származó, 2024-es és 2025-ös hitelesített kibocsátásokhoz képest kevesebb kibocsátási egységet adnak vissza, mielőtt a hitelesített kibocsátások és a visszaadott kibocsátási egységek közötti különbséget az egyes évekre vonatkozóan megállapították, a kibocsátási egységeknek az említett különbségnek megfelelő összegét törölni kell a 10. cikk szerinti árverésre bocsátás helyett.

*3gc. cikk***Az EU ETS-sel kapcsolatos költségeknek a hajózási társaságról egy másik szervezetre történő átruházására vonatkozó rendelkezések**

A tagállamok meghozzák az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy amennyiben egy szerződéses megállapodás alapján a tüzelőanyag beszerzéséért vagy a hajó üzemeltetéséért, vagy mindkettőért a hajózási társaságtól eltérő szervezet vállalja a felelősséget, a hajózási társaság jogosult legyen megtéríteni a kibocsátási egységek visszaadásából eredő költségeket az említett szervezettel.

A hajó üzemeltetése e cikk alkalmazásában a szállított rakományok vagy az útvonalnak és a hajó sebességének a meghatározását jelenti. A hajózási társaság marad az a szervezet, amely felelős a kibocsátási egységeknek a 3gb. és a 12. cikkben előírt visszaadásáért, valamint az ezen irányelvet átültető nemzeti jogi rendelkezéseknek való általános megfelelésért. A tagállamok biztosítják, hogy a felelősségi körükbe tartozó hajózási társaságok eleget tegyenek a kibocsátási egységek visszaadására vonatkozó, a 3gb. és a 12. cikk szerinti kötelezettségeknek, függetlenül attól, hogy az ilyen hajózási társaságok jogosultak a visszaadásból eredő költségeknek a kereskedelmi üzemeltetők általi megtérítésére.

*3gd. cikk***A tengeri közlekedésből származó kibocsátások nyomon követése és jelentése**

Az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tengeri közlekedési tevékenységekből származó kibocsátások tekintetében a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság biztosítja, hogy a felelősségi körébe tartozó hajózási társaság a jelentési időszakban nyomon kövesse és jelentse a vonatkozó paramétereket, valamint az (EU) 2015/757 rendelet II. fejezetével összhangban nyújtsa be a társasági szintű összesített kibocsátási adatokat.

▼ **M15***3ge. cikk***A tengeri közlekedésből származó kibocsátásokra vonatkozó hitelesítési és akkreditációs szabályok**

A hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság biztosítja, hogy a hajózási társaság által ezen irányelv 3gd. cikke szerint benyújtott, hajózási társasági szintű összesített kibocsátási adatok jelentését az (EU) 2015/757 rendelet III. fejezetében meghatározott hitelesítési és akkreditációs szabályokkal összhangban hitelesítsék.

*3gf. cikk***A hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság**

(1) A hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság a következő:

- a) a valamely tagállamban bejegyzett hajózási társaság esetében az a tagállam, amelyben a hajózási társaságot bejegyezték;
- b) olyan hajózási társaság esetében, amelyet nem jegyeztek be valamely tagállamban, az a tagállam, amelyben a megelőző négy nyomonkövetési évben az adott hajózási társaság 3ga. cikkben meghatározott hatály alá tartozó útjain a legtöbb becsült kikötői megállást teljesítették;
- c) olyan hajózási társaság esetében, amelyet nem jegyeztek be valamely tagállamban, és amely a megelőző négy nyomonkövetési évben nem teljesített a 3ga. cikkben meghatározott hatály alá tartozó utakat, az a tagállam, amelyben a hajózási társaság valamely hajója az említett cikk hatálya alá tartozó első útját megkezdte, vagy befejezte.

(2) A Bizottság a rendelkezésre álló legjobb információk alapján végrehajtási jogi aktusok útján összeállítja a következőket:

- a) 2024. február 1-je előtt azon hajózási társaságok jegyzékét, amelyek az I. mellékletben felsorolt, a 3ga. cikkben meghatározott hatály alá tartozó tengeri közlekedési tevékenységet végeztek 2024. január 1-jén vagy azt követően, meghatározva a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságot e cikk (1) bekezdésével összhangban;
- b) 2026. február 1-je előtt, majd azt követően két évente egy olyan frissített jegyzéket, amely a valamely tagállamban bejegyzett hajózási társaságokat egy másik, a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatósághoz rendeli, amennyiben azok e cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban megváltoztatták az Unión belüli bejegyzés szerinti tagállamot, vagy amely kiegészül azon hajózási társaságokkal, amelyek ezt követően végeztek az I. mellékletben felsorolt olyan tengeri közlekedési tevékenységet, amely e cikk (1) bekezdésének c) pontjával összhangban a 3ga. cikkben meghatározott hatály alá tartozik; továbbá

▼ **M15**

c) 2028. február 1-je előtt, majd ezt követően négyévente egy olyan frissített jegyzéket, amely azon hajózási társaságokat, amelyeket nem jegyezték be valamely tagállamban, e cikk (1) bekezdésének b) pontjával összhangban egy másik, hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatósághoz rendeli.

(3) Az a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóság, amely a (2) bekezdés alapján összeállított jegyzék szerint egy adott hajózási társaságért felel, a hajózási társaság tevékenységeiben vagy bejegyzésében bekövetkező későbbi változásoktól függetlenül mindaddig megőrzi e felelősségét, amíg e változások meg nem jelennek a frissített jegyzékben.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a hajózási társaságoknak a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságok általi, ezen irányelv szerinti igazgatására vonatkozó részletes szabályok megállapítása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

*3gg. cikk***Jelentéstétel és felülvizsgálat**

(1) A tengeri közlekedésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló piaci alapú globális intézkedés Nemzetközi Tengerészeti Szervezet (IMO) általi elfogadása esetén a Bizottság az elfogadott intézkedés fényében felülvizsgálja ezt az irányelvet.

E célból a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ilyen piaci alapú intézkedés elfogadásától számított 18 hónapon belül és az intézkedés alkalmazásának megkezdése előtt. Ebben a jelentésben a Bizottság megvizsgálja a piaci alapú globális intézkedést a következők tekintetében:

- a) az intézkedés ambíciójának szintje a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek fényében;
- b) az intézkedés általános környezeti integritása, többek között ezen irányelv tengeri közlekedésre vonatkozó rendelkezéseivel összehasonlítva; és
- c) az EU ETS és az említett intézkedés közötti koherenciával kapcsolatos bármely kérdés.

A Bizottság az e bekezdés második albekezdésében említett jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatot csatol ezen irányelv olyan módosítására, amely összhangban van az Unió 2030-ra vonatkozó éghajlatpolitikai célkitűzésével és az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott klímasemlegességi célkitűzéssel, és amelynek célja az uniós éghajlatpolitikai fellépés környezeti integritásának és hatékonyságának megőrzése, a piaci alapú globális intézkedés végrehajtása és az EU ETS közötti koherencia biztosítása érdekében, az esetleges jelentős kettős terhek elkerülése mellett.

▼ M15

(2) Abban az esetben, ha az IMO 2028-ig nem fogad el piaci alapú globális intézkedést a tengeri közlekedésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel összhangban és legalább az ezen irányelv alapján hozott uniós intézkedésekből eredő szinthez hasonló szintre történő csökkentése érdekében, a Bizottság jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megvizsgálja, hogy a Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek fényében szükséges-e alkalmazni a kibocsátási egységek kiosztására és a visszaadásra vonatkozó követelményeket a valamely tagállam joghatósága alá tartozó, útiterv szerinti kikötő és az egyetlen tagállam joghatósága alá sem tartozó, útiterv szerinti kikötő között utakat megtevé hajókból származó kibocsátások több mint ötven százaléka (50 %) tekintetében. Ebben a jelentésben a Bizottság különösen mérlegeli az IMO szintjén elért eredményeket, és megvizsgálja, hogy valamely harmadik ország rendelkezik-e az ezen irányelvvvel egyenértékű piaci alapú intézkedéssel, és értékeli annak kockázatát, hogy megnövekednek-e az előírások megkerülését célzó gyakorlatok, többek között a más közlekedési módokra való áttérés vagy a kikötői csomópontok Unión kívüli kikötőkbe való áthelyezése révén.

Az első albekezdésben említett jelentéshez adott esetben az ezen irányelv módosítására irányuló jogalkotási javaslatot kell csatolni.

(3) A Bizottság nyomon követi e fejezet végrehajtását a tengeri közlekedéssel kapcsolatban, különösen az előírások megkerülését célzó magatartás észlelése érdekében, hogy az ilyen magatartást korai szakaszban megakadályozzák, többek között figyelembe véve a legkülső régiókat is, és 2024-től két évente jelentést tesz e fejezet végrehajtásáról a tengeri közlekedéssel kapcsolatban, valamint az ezen irányelv követelményeinek megkerülésére törekvő hajózási társaságokkal kapcsolatos esetleges tendenciákról. A Bizottság nyomon követi továbbá a hatásokat, többek között a szállítási költségek lehetséges növekedését, a piac torzulását és a kikötői forgalom változásait, például a kikötők elkerülését és az átrakodási csomópontok eltolódását, a tagállamok tengeri hajózási ágazatának általános versenyképességét, és különösen a területi folytonosság alapvető szolgáltatásainak minősülő hajózási szolgáltatásokra gyakorolt hatásokat. Adott esetben a Bizottság intézkedéseket javasol e fejezet hatékony végrehajtásának biztosítására a tengeri közlekedéssel kapcsolatban, így különösen az ezen irányelv követelményeinek megkerülésére törekvő hajózási társaságokkal kapcsolatos tendenciák kezelését szolgáló intézkedéseket.

(4) A Bizottság legkésőbb 2028. szeptember 30-ig értékeli, hogy helyénvaló-e a 3ga. cikk (3) bekezdése második albekezdésének alkalmazását 2030. december 31-én túlra meghosszabbítani, és – adott esetben – e célból jogalkotási javaslatot nyújt be.

(5) A Bizottság legkésőbb 2026. december 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megvizsgálja az 5 000 bruttó tonnatartalom alatti, de 400 bruttó tonnatartalomnál nem kisebb hajókból – köztük a nyílt tengeri hajókból – származó kibocsátások ezen irányelvbe való felvételének megvalósíthatóságát és gazdasági, környezeti és társadalmi hatásait, különösen építve az (EU) 2015/757 rendelet 2024. december 31-ig esedékes felülvizsgálatát kísérő elemzésre.

▼ **M15**

Az említett jelentésben figyelembe kell venni az ezen irányelv és az (EU) 2015/757 rendelet közötti összefüggéseket is, és építeni kell az alkalmazásuk során szerzett tapasztalatokra. A Bizottság az említett jelentésben azt is megvizsgálja, hogy ez az irányelv hogyan tudja a legjobban előmozdítani a megújuló és alacsony kibocsátású tengeri tüzelőanyagok elterjedését, azok teljes életciklusát figyelembe véve. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslatok kísérhetik.

▼ **M2**

III. FEJEZET

HELYHEZ KÖTÖTT LÉTESÍTMÉNYEK

▼ **M15***3h. cikk***Hatály**

E fejezet rendelkezései az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekre és az I. mellékletben szereplő, a légi és tengeri közlekedésen kívüli tevékenységek tekintetében a kibocsátási egységek kiosztására és kiadására alkalmazandók.

▼ **M4***4. cikk***Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyek**

A tagállamok biztosítják, hogy 2005. január 1-jétől semmilyen létesítmény nem folytathat az I. mellékletben felsorolt olyan tevékenységet, amely egy ahhoz kapcsolódó, meghatározott kibocsátást eredményez, csak az üzemeltető számára az illetékes hatóság által az 5. és 6. cikkel összhangban kiállított engedély birtokában, vagy abban az esetben, ha a létesítményt a 27. cikknek megfelelően kivették az ► **M9** EU ETS ◀ hatálya alól. Ez a rendelkezés a 24. cikk alapján kiválasztott létesítményekre is vonatkozik.

▼ **B***5. cikk***Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedélyek iránti kérelem**

Az illetékes hatósághoz benyújtott, üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély iránti kérelemnek a következők leírását kell tartalmaznia:

- a) a létesítmény és tevékenységei, valamint az alkalmazott technológia;
- b) azok a nyers- és segédanyagok, amelyek felhasználása valószínűleg valamely, az I. mellékletben felsorolt gáz kibocsátását eredményezi;
- c) az I. mellékletben felsorolt gázok létesítményből származó kibocsátásainak forrásai; és

▼ **M4**

- d) a 14. cikkben előírt ► **M9** aktusokkal ◀ összhangban a kibocsátások nyomon követése és bejelentése céljából tervezett intézkedések.

▼ B

A kérelemnek tartalmaznia kell továbbá az első albekezdésben említett részletek nem műszaki jellegű összefoglalóját.

*6. cikk***Az üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély feltételei és tartalma**

(1) Az illetékes hatóság akkor állítja ki az egész létesítményt, vagy annak egy részét üvegházhatású gáz kibocsátására feljogosító engedélyt, ha megbizonyosodott arról, hogy az üzemeltető képes a kibocsátások nyomon követésére és jelentésére.

Üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély egyazon üzemeltető által egy telephelyen üzemeltetett egy vagy több létesítményre is vonatkozhat.

▼ M9

_____

▼ B

(2) Az üvegházhatású gázra vonatkozó kibocsátási engedély a következő adatokat tartalmazza:

- a) az üzemeltető neve és címe;
- b) a létesítmény tevékenységének és az abból származó kibocsátásoknak a leírása;

▼ M4

c) a 14. cikkben említett ► **M9** aktus ◀ szerinti követelményeknek eleget tevő nyomkövetési terv. A tagállamok engedélyezhetik az üzemeltetők számára a nyomkövetési terv módosítását az engedély változtatása nélkül. Az üzemeltetők az illetékes hatóság elé jóváhagyásra benyújtják a módosított nyomkövetési terveket;

▼ B

d) a jelentési követelmények; és

▼ M15

e) kötelezettség a létesítmény adott naptári évben, a 15. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátásával egyenlő számú egység visszaadására a 12. cikk (3) bekezdésében foglalt határidőn belül.

▼ M4*7. cikk***A létesítményeket érintő változások**

Az üzemeltető értesíti az illetékes hatóságot bármely, a létesítmény jellegének vagy működésének megváltoztatására és a létesítmény bővítésére, illetve teljesítményének jelentős csökkentésére irányuló olyan tervéről, amelyhez az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély módosítására van szükség. Ahol szükséges, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt. Ha változik a létesítmény üzemeltetője, az illetékes hatóság módosítja az engedélyt az új üzemeltető nevének és címének beillesztésével.

▼ **M15**

8. cikk

Koordináció a 2010/75/EU irányelvvel

A tagállamok megteszik az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a 2010/75/EU irányelv I. mellékletében megjelölt tevékenységeket folytató létesítmények üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyeinek kiállítására vonatkozó feltételek és eljárás összhangba kerüljenek a fenti irányelvben előírt engedélyre vonatkozó feltételekkel és eljárással. Az ezen irányelv 5., 6., és 7. cikkében foglalt követelmények beépíthetők a 2010/75/EU irányelv szerinti eljárásokba.

A Bizottság felülvizsgálja a 2010/75/EU irányelvvel való szinergiák hatékonyságát. A környezetvédelmi és éghajlat-politikai vonatkozású engedélyeket össze kell hangolni az uniós éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseknek való megfeleléshez szükséges intézkedések hatékony és gyorsabb végrehajtása érdekében. A Bizottság jelentést nyújthat be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak ezen irányelv bármilyen jövőbeli felülvizsgálatával összefüggésben.

▼ **M4**

9. cikk

► M9 Uniós ◀ kibocsátási egység-mennyiség

A 2013-tól kezdve ► **M9** uniós ◀ szinten évente kiadható kibocsátási egység-mennyiség a 2008 és 2012 közötti időszak közepétől kezdve lineárisan csökken. A szóban forgó mennyiség a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozó nemzeti kiosztási tervekről elfogadott bizottsági határozatokkal összhangban a tagállamok által kiadott kibocsátási egységek átlagos évi teljes mennyiségéhez viszonyítva 1,74 %-os lineáris tényező szerint csökken. ► **A1** Az ► **M9** uniós ◀ szintű kibocsátási egység-mennyiség a horvát csatlakozás következtében csak a Horvátország által a 10. cikk (1) bekezdése alapján árverésre bocsátott kibocsátási egység-mennyiséggel fog nőni. ◀

▼ **M9**

2021-től kezdődően a lineáris tényező 2,2 %.

▼ **M15**

2024-ben az egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiséget 90 millió kibocsátási egységgel csökkenteni kell. 2026-ban az egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiséget 27 millió kibocsátási egységgel csökkenteni kell. 2024-ben az egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiséget 78,4 millió kibocsátási egységgel meg kell növelni a tengeri közlekedés tekintetében. A lineáris tényező 2024-től 2027-ig 4,3 %, 2028-tól pedig 4,4 %. A lineáris tényezőt a tengeri közlekedésből származó, az (EU) 2015/757 rendelettel összhangban 2018-re és 2019-re jelentett, az ezen irányelv 3ga. cikkében tárgyalt átlagos kibocsátásnak megfelelő kibocsátási egységekre is alkalmazni kell. A Bizottság 2023. szeptember 6-ig közzéteszi az egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiséget.

2026. január 1-jétől, illetve 2027. január 1-jétől a kibocsátási egységek mennyiségét növelni kell annak érdekében, hogy figyelembe vegyék a tengeri közlekedési tevékenységekből származó, szén-dioxid-kibocsátáson kívüli egyéb üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat és a nyílt tengeri

▼ **M15**

hajók kibocsátásainak lefedését, a legutóbbi olyan évre vonatkozó kibocsátásaik alapján, amelyre vonatkozóan adatok állnak rendelkezésre. A 10. cikk (1) bekezdése ellenére, a mennyiség ezen növeléséből származó kibocsátási egységeket a 10a. cikk (8) bekezdésével összhangban az innováció támogatására kell rendelkezésre bocsátani.

▼ **M4***9a. cikk***Az ►M9 uniós ◀ kibocsátási egység-mennyiség kiigazítása**

(1) A kibocsátási egységek 2013. január 1-jétől kiadandó mennyiségét a 2008 és 2012 közötti időszakban az ►M9 EU ETS-ben ◀ a 24. cikk (1) bekezdése értelmében részt vevő létesítmények tekintetében ki kell igazítani oly módon, hogy tükrözze az e létesítmények tekintetében az ►M9 EU ETS-be ◀ való bekapcsolódásuk időszakában kiadott kibocsátási egységek átlagos éves mennyiségének a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel módosított értékét.

(2) Az ►M9 EU ETS-be ◀ csak 2013-tól bekapcsolódó, az I. mellékletben felsorolt tevékenységeket folytató létesítmények tekintetében a tagállamok biztosítják, hogy e létesítmények üzemeltetői a megfelelő illetékes hatóságnak kellően megalapozott és független hitelesítő által hitelesített kibocsátásadatokat nyújtsanak be annak érdekében, hogy ezeket az adatokat a kiadandó ►M9 uniós ◀ kibocsátási egységek mennyiségének kiigazítása során figyelembe lehessen venni.

Ezeket az adatokat – a 14. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott rendelkezésekkel összhangban – 2010. április 30-ig kell a megfelelő illetékes hatóságnak benyújtani.

Ha a benyújtott adatok kellően megalapozottak, az illetékes hatóság erről 2010. június 30-ig értesíti a Bizottságot; ennek alapján a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel kiigazított, kiadandó kibocsátási egység-mennyiséget megfelelően ki kell igazítani. A CO₂-n kívüli egyéb üvegházhatású gázokat kibocsátó létesítmények esetében az illetékes hatóság a létesítmény kibocsátáscsökkentési potenciáljának megfelelően alacsonyabb kibocsátásmennyiséget jelenthet be.

(3) A Bizottság az (1) és a (2) bekezdés szerint kiigazított mennyiségeket 2010. szeptember 30-ig közzéteszi.

(4) Azon létesítmények tekintetében, amelyek a 27. cikkel összhangban kikerülnek az ►M9 EU ETS ◀ alól, a 2013. január 1-jétől kiadandó kibocsátási egységeknek az ►M9 Unió ◀ egészére kiterjedő mennyiségét lefelé kell kiigazítani oly módon, hogy az tükrözze az e létesítmények 2008 és 2010 közötti időszakban hitelesített éves átlagos kibocsátásának a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel módosított értékét.

▼ **M4***10. cikk***Kibocsátási egységek értékesítése árverés útján**▼ **M9**

(1) A tagállamok 2019-től kezdődően valamennyi olyan kibocsátási egységet árverés útján értékesítenek, amelyeket ezen irányelv 10a. és 10c. cikkével összhangban ingyenesen nem osztottak ki, és amelyeket az (EU) 2015/1814 európai parlamenti és tanácsi határozattal ⁽¹⁾ létrehozott piaci stabilizációs tartalékban („piaci stabilizációs tartalék”) nem helyeztek el vagy az ezen irányelv 12. cikkének (4) bekezdésével összhangban nem töröltek.

2021-től kezdődően, valamint a 10a. cikk (5a) bekezdése szerinti lehetséges csökkentés sérelme nélkül az árverésre bocsátott kibocsátási egységek részaránya 57 %.

▼ **M15**

2021 és 2030 között a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 2 %-át árverésre kell bocsátani egy olyan alap létrehozása érdekében, amelynek célja az energiahatékonyság javítása és bizonyos tagállamok (a továbbiakban: a kedvezményezett tagállamok) energetikai rendszereinek modernizációja a 10d. cikknek megfelelően (a továbbiakban: a Modernizációs Alap). A kibocsátási egységek e mennyisége tekintetében a kedvezményezett tagállamok azok a tagállamok, amelyek piaci áron számított egy főre jutó GDP-je 2013-ban nem érte el az uniós átlag 60 %-át. A kibocsátási egységek e mennyiségének megfelelő pénzeszközöket a IIb. melléklet A. részének megfelelően kell elosztani.

Ezen túlmenően 2024 és 2030 között a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 2,5 %-át árverésre kell bocsátani a Modernizációs Alap számára. A kibocsátási egységek e mennyisége tekintetében a kedvezményezett tagállamok azok a tagállamok, amelyek piaci áron számított egy főre jutó GDP-je nem érte el 2016 és 2018 között az uniós átlag 75 %-át. A kibocsátási egységek e mennyiségének megfelelő pénzeszközöket a IIb. melléklet B. részének megfelelően kell elosztani.

▼ **M9**

A tagállamok által árverésre bocsátott kibocsátási egységek teljes fennmaradó mennyiségét a (2) bekezdésnek megfelelően kell elosztani.

▼ **M7**

(1a) Amennyiben az ezen irányelv ► **M9** 13. cikkben ◀ említett egyes időszakok utolsó évében a tagállamok által árverés útján értékesíteni kívánt kibocsátási egységek mennyisége több mint 30 %-kal meghaladja a következő időszak első két évében árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek mennyiségének az (EU) 2015/1814 határozat 1. cikke (5) bekezdésének alkalmazása előtt várható átlagát, a mennyiségek közötti különbség kétharmadát le kell vonni az időszak utolsó évében árverésre kerülő mennyiségből, és két egyenlő részletben hozzá kell adni a tagállamok által a következő időszak első két évében árverésre bocsátandó mennyiségekhez.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1814 határozata (2015. október 6.) az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról (HL L 264., 2015.10.9., 1. o.).

▼ M4

(2) Az egyes tagállamok által árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség a következő részekből tevődik össze:

a) az árverés útján értékesítendő teljes kibocsátási egység-mennyiség **►M9** 90 % ◀-át olyan arányban kell szétosztani a tagállamok között, hogy az megegyezzen az adott tagállam az **►M9** EU ETS-beli ◀ hitelesített kibocsátásai részarányával a 2005. évre vagy a 2005–2007 időszak átlagára vonatkozóan – amelyik ezek közül a legmagasabb;

▼ M9

b) az árverés útján értékesítendő kibocsátási egység-mennyiség 10 %-át – az Unión belüli szolidaritás, gazdasági növekedés és az energiahálózatok összekapcsolás céljából – bizonyos tagállamok között kell elosztani oly módon, hogy a tagállamnak árverés útján történő értékesítés céljára az a) pont alapján jutó kibocsátási egység-mennyiség a IIa. mellékletben meghatározott százalékokkal megemelkedik.

▼ M4

Az a) pont alkalmazásában azon tagállamok részesedését, amelyek 2005-ben nem vettek részt az **►M9** EU ETS-ben ◀, a 2007. évi hitelesített kibocsátásadatokról kell kiszámítani.

▼ M9

A b) pontban említett százalékokat szükség szerint arányosan ki kell igazítani oly módon, hogy az elosztás mértéke 10 % legyen.

▼ M15

(3) A kibocsátási egységek e cikk (2) bekezdésében említett, árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak, kivéve az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdésével összhangban saját forrásként megállapított és az uniós költségvetésbe beállított bevételeket. A tagállamoknak az említett bevételeket – az ezen irányelv 10a. cikkének (6) bekezdésében említett közvetett szén-dioxid-kibocsátási költségek ellentételezésére felhasznált bevételek kivételével –, vagy az említett bevételek pénzügyi értékével megegyező összeget az alábbiak közül egy vagy több célra kell felhasználniuk:

▼ M4

a) az üvegházhatású gázkibocsátás csökkentésére, ideértve a Globális Energiahatékonysági és Megújuló Energia Alapnak, valamint a poznanai éghajlatváltozási konferencián (COP 14 and COP/MOP 4) elindított Alkalmazkodási Alapnak nyújtott hozzájárulást is, az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodásra, valamint a kibocsátáscsökkentést és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó kutatás és fejlesztés, valamint demonstrációs projektek finanszírozására, ideértve az európai stratégiai energiatechnológiai tervben és az európai technológiai platformokban szereplő kezdeményezésekben való részvételt is;

▼ M15

- b) a megújuló energiaforrásból megvalósuló energiatermelés és a villamosenergia-átviteli hálózatok fejlesztésére az Unió megújuló energiákkal kapcsolatos vállalásának és az összeköttetésekre vonatkozó uniós célok teljesítése céljából, továbbá olyan egyéb technológiák kifejlesztésére, amelyek előmozdítják a biztonságos és fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállást, valamint az Unió azon vállalása teljesítésének elősegítésére, hogy az Unió az energiahatékonyságot a vonatkozó jogalkotási aktusokban elfogadott szintekre növeli, beleértve a megújuló energiaforrásból termelő fogyasztóktól és a megújulóenergia-közösségektől származó villamosenergia-termelést is;
- c) az erdőirtás elkerülését, a tőzeglápok, erdők és más szárazföldi ökoszisztémák vagy tengeri ökoszisztémák védelmének és helyreállításának támogatását – beleértve az azok védelmét, helyreállítását és jobb kezelést szolgáló intézkedéseket is, különösen a védett tengeri területek tekintetében –, valamint a biológiai sokféleség szempontjából kedvező erdőtelepítés és az erdők újratelepítésének fokozását célzó intézkedésekre többek között a Párizsi Megállapodást ratifikáló fejlődő országokban, valamint a technológiák átadásával és az éghajlatváltozás ezen országokra gyakorolt kedvezőtlen hatásaihoz való alkalmazkodás előmozdításával kapcsolatos intézkedésekre;
- d) az Unióban megvalósuló erdősítés révén és a talajban történő CO₂-megkötésre;
- e) a különösen a szilárd fosszilis tüzelésű erőművekből, valamint számos ipari ágazatból és alágazatból származó szén-dioxid környezeti szempontból biztonságos leválasztására és geológiai tárolására, harmadik országokban is, valamint a technológián alapuló szén-dioxid-eltávolítási módszerekre, például a közvetlen szén-dioxid-leválasztásra és -tárolásra;
- f) az ágazat dekarbonizációjához jelentős mértékben hozzájáruló közlekedési formákra való átállásra és annak felgyorsítására irányuló beruházásra, ideértve az éghajlatbarát vasúti személy- és áruszállítási és autóbuzsos szolgáltatások és technológiák fejlesztését, a tengeri hajózási ágazat dekarbonizálására irányuló intézkedésekre, ideértve a hajók és kikötők energiahatékonyságának javítását, az innovatív technológiákat és infrastruktúrát és a fenntartható alternatív tüzelőanyagokat – például a megújuló energiaforrásokból előállított hidrogént és ammóniát – és kibocsátásmentes meghajtási technológiákat, továbbá a repülőtereknek az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről, valamint a 2014/94/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletnek és a fenntartható légi közlekedés egyenlő versenyfeltételeinek biztosításáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletnek megfelelően történő dekarbonizálását támogató intézkedések finanszírozására;

▼ M4

- g) az energiahatékonysággal és a tiszta energiákkal kapcsolatos kutatás és fejlesztés finanszírozására az irányelv hatálya alá tartozó iparágakban;

▼ **M15**

- h) olyan intézkedésekre, amelyek az energiahatékonyság, a távfűtési rendszerek és a hőszigetelés javítására, a hatékony és megújuló fűtési és hűtési rendszerek támogatására, valamint a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban az épületek mélyreható és szakaszos mélyfelújításának támogatására irányulnak, kezdve a legrosszabb eredményeket felmutató épületek felújításával;
- ha) olyan pénzügyi támogatás nyújtására, amely az alacsony és közepes jövedelmű háztartások szociális szempontjait hivatott kezelni a torzító adók csökkentése, valamint a megújuló villamos energiát terhelő adók és díjak célzott csökkentése révén;
- hb) az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 19. cikkének (2) bekezdésében említett éves jelentésben dokumentált, bizonyítottan pozitív környezeti hatású nemzeti klímaosztalék-programok finanszírozására.

▼ **M4**

- i) az ► **M9** EU ETS ◀ igazgatásával kapcsolatos adminisztrációs költségekre;

▼ **M9**

- j) az éghajlat-politikai fellépések finanszírozására sérülékeny helyzetű harmadik országokban, ideértve az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást is;

▼ **M15**

- k) a munkaerő készségfejlesztésének és más munkahelyekre való átirányításának előmozdítására, a klímaselemleges gazdaságra való észszerű átállás elősegítése érdekében, mindenekelőtt a munkahelyek átrendeződése által leginkább érintett régiókban, a szociális partnerekkel szorosan egyeztetve, valamint az átállás által potenciálisan érintett munkavállalók, többek között a tengeri közlekedésben tevékenykedő munkavállalók továbbképzésébe és átképzésébe való befektetésre;
- l) az (EU) 2023/956 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ I. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatokban a kibocsátását-helyezés esetlegesen fennmaradó kockázatának kezelésére, támogatva ezen ágazatok átállását és dekarbonizálását az állami támogatásokra vonatkozó szabályokkal összhangban.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/956 rendelete (2023. május 10.) az importárúk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozásáról (HL L 130., 2023.5.16., 52. o.).

▼ **M15**

A kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek felhasználásának meghatározásakor a tagállamok figyelembe veszik, hogy az első albekezdés j) pontjában említett, kiszolgáltatott helyzetben lévő harmadik országokban folytatni kell az éghajlatváltozás elleni küzdelem nemzetközi finanszírozásának növelését.

A tagállamok akkor teljesítették az e bekezdésben meghatározott rendelkezéseket, ha az első albekezdésben megállapított célok megvalósítására a különösen a fejlődő országokra is kiterjedő adózási és pénzügyi támogatási politikát vagy a pénzügyi támogatást növelő belső szabályozási politikát működtetnek és hajtanak végre az első albekezdésben említett bevételekkel egyenértékű összegben.

A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 19. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott jelentéseikben tájékoztatják a Bizottságot a bevételek felhasználásáról és az e bekezdés alapján hozott intézkedésekről, adott esetben és a megfelelő módon közölve, hogy mely bevételeket használják fel és milyen intézkedéseket hoznak az említett rendelettel összhangban benyújtott integrált nemzeti energia- és klímaterveik, valamint az (EU) 2021/1056 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 11. cikkével összhangban elkészített, területi igazságos átmenet terveik végrehajtása érdekében.

A jelentéstételnek kellően részletesnek kell lennie ahhoz, hogy a Bizottság értékelni tudja, hogy a tagállamok megfelelnek-e az első albekezdésnek.

▼ **M9**

(4) ► **M15** A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelv 23. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az árverések időzítése, lebonyolítása és egyéb szempontjai – ideértve a bevételek egy részének ezen irányelv 30d. cikkének (4) bekezdése alapján megállapított külső címzett bevételként vagy az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdése alapján saját forrásként az uniós költségvetésbe történő átcsoportosítása érdekében szükségessé váló árverési szabályokat is – tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan, annak biztosítása érdekében, hogy azokat nyílt, átlátható, összehangolt és megkülönböztetéstől mentes módon bonyolítsák le. Ennek érdekében a folyamatnak kiszámíthatónak kell lennie, különösen az árverések időzítése és ütemezése, valamint a rendelkezésre bocsátandó kibocsátási egységek becsült mennyisége tekintetében. ◀

Az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak biztosítaniuk kell, hogy az árveréseket úgy szervezzék meg, hogy:

- a) az üzemeltetők és különösen az EU ETS hatálya alá tartozó kis- és középvállalkozások teljes mértékben, valamint igazságos és méltányos alapon részt vehessenek rajtuk;
- b) minden résztvevő egyidejűleg jusson hozzá ugyanazon információkhoz, és a résztvevők az árverések lebonyolítását ne akadályozzák;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1056 rendelete (2021. június 24.) az Igazságos Átmenet Alap létrehozásáról (HL L 231., 2021.6.30., 1. o.).

▼ M9

- c) az árverések megszervezése és az azokon való részvétel költséghatékony legyen és ne okozzon indokolatlan adminisztrációs kiadásokat; és
- d) a kis kibocsátók számára hozzáférést biztosítsanak a kibocsátási egységekhez.

▼ M4

A tagállamok minden árverésről jelentést készítenek az árverési szabályok megfelelő végrehajtását illetően, különös tekintettel a tisztességes és nyílt hozzáférés, az átláthatóság, az árképzés, valamint a technikai és működési vonatkozások szempontjaira. E jelentéseket az árverést követő egy hónapon belül kell benyújtani, és azokat a Bizottság honlapján közzéteszik.

▼ M15

(5) A Bizottság nyomon követi az európai szén-dioxid-piac működését. A Bizottság minden évben jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a szén-dioxid-piac és más idevágó éghajlat- és energiapolitikai intézkedések működéséről, beleértve az árverések lebonyolítását, a likviditást és a kereskedelem nagyságrendjét, és összefoglalva az Európai Értékpapírpiazi Hatóság (ESMA) által e cikk (6) bekezdése szerint nyújtott információkat és a tagállamok által a 10a. cikk (6) bekezdésében említett pénzügyi intézkedésekről szolgáltatott információkat. Szükség esetén a tagállamok biztosítják, hogy minden vonatkozó információt legalább két hónappal a jelentés Bizottság általi elfogadása előtt benyújtsanak a Bizottságnak.

(6) Az ESMA rendszeresen nyomon követi az európai szén-dioxid-piac integritását és átláthatóságát, különösen a piaci volatilitás és az árak alakulása, az árverések működése, a kibocsátási egységek és az azokhoz kapcsolódó származtatott termékek piacán zajló piaci kereskedési műveletek – ideértve a tőzsdén kívüli kereskedést, a likviditást és a kereskedés volumenét –, valamint a piaci szereplők kategóriái és kereskedési magatartása – ideértve a pénzügyi közvetítők pozícióit is – tekintetében. Az ESMA az 1095/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 32. cikkének (3) bekezdésével összhangban beépíti a vonatkozó megállapításokat és szükség esetén ajánlásokat tesz értékeléseiben az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Rendszerkockázati Testületnek. Az e bekezdés első mondatában említett feladatok ellátása céljából az ESMA és az érintett illetékes hatóságok az 596/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 25. cikkével összhangban együttműködnek és részletes információt cserélnek valamennyi ügylettípusról.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1095/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapírpiazi Hatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/77/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 84. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 596/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a piaci visszaélésekről (piaci visszaélésekről szóló rendelet), valamint a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 2003/124/EK, a 2003/125/EK és a 2004/72/EK bizottsági irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 173., 2014.6.12., 1. o.).

▼ **M4***10a. cikk***A harmonizált ingyenes kiosztás ► M9 uniós ◀ szintű átmeneti szabályai**▼ **M9**

(1) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az e cikk (4), (5), (7) és (19) bekezdésében említett kibocsátási egységek kiosztásával kapcsolatos, az Unió egészére kiterjedő, teljes körűen harmonizált szabályok kiegészítésére vonatkozóan.

▼ **M4**

Az első albekezdésben előírt intézkedések lehetőség szerint ► M9 uniós ◀ szintű előzetes referenciaértékeket határoznak meg annak biztosítására, hogy a kiosztás módja ösztönözze az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését és az energiafelhasználás tekintetében hatékony műszaki megoldásokat, figyelembe véve a leghatékonyabb műszaki megoldásokat, a helyettesítő megoldásokat, az alternatív termelési folyamatokat, a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelést, a hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerést, a biomassza-használatot, valamint a CO₂ elkülönítését és tárolását, amennyiben rendelkezésre állnak ilyen létesítmények, továbbá az intézkedések nem ösztönözzék a kibocsátás növelését. Villamosenergia-termelés kapcsán ingyenesen nem osztható ki kibocsátási egység, a 10c. cikk hatálya alá tartozó esetek és a hulladékgázokból előállított villamos energia kivételével.

▼ **M15**

Ha egy létesítményre vonatkozik a 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 8. cikke szerinti energetikai audit elvégzésére vagy tanúsított energiagazdálkodási rendszer végrehajtására vonatkozó kötelezettség, és ha az auditjelentésben vagy a tanúsított energiagazdálkodási rendszerben foglalt ajánlásokat nem hajtják végre, az ingyenes kiosztás mennyiségét 20 %-kal csökkenteni kell, kivéve, ha az érintett beruházások megtérülési ideje meghaladja a három évet, vagy ha e beruházások költségei aránytalanok. Az ingyenes kiosztás mennyisége nem csökkenthető, ha az üzemeltető bizonyítja, hogy olyan egyéb intézkedéseket hajtott végre, amelyek az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak az érintett létesítmény auditjelentése vagy tanúsított energiagazdálkodási rendszere által ajánlottakkal egyenértékű csökkentését eredményezik.

A Bizottság kiegészíti ezt az irányelvet azáltal, hogy az e bekezdés alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban és a 2012/27/EU irányelv alapján alkalmazandó szabályok sérelme nélkül adminisztratív szempontból egyszerű harmonizált szabályokat ír elő e bekezdés harmadik albekezdésének alkalmazására, amelyek biztosítják, hogy a feltételrendszer alkalmazása ne veszélyeztesse az Unió területén az egyenlő versenyfeltételeket, a környezeti integritást vagy a létesítmények közötti egyenlő bánásmódot. Az említett harmonizált szabályoknak rendelkezniük kell különösen a határidőkről, a végrehajtott energiahatékonysági intézkedések elismerésének feltételeiről, valamint az üvegházhatású gázok kibocsátását csökkentő alternatív intézkedésekről, az ezen irányelv 11. cikkének (1) bekezdése szerinti nemzeti végrehajtási intézkedésekre vonatkozó eljárás alkalmazásával.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

▼ M15

Az e bekezdés harmadik albekezdésében meghatározott követelményeken túlmenően az említett albekezdésben említett 20 %-os csökkentést akkor kell alkalmazni, ha 2024. május 1-jéig az olyan létesítmények üzemeltetői, amelyek üvegházhatásúgáz-kibocsátási szintje magasabb, mint az érintett termék-referenciaértékekre vonatkozó kibocsátási szintek 80. percentilise, nem dolgoztak ki klímasemlegességi tervet minden egyes említett létesítmény ezen irányelv hatálya alá tartozó tevékenységeire vonatkozóan. Az említett tervnek tartalmaznia kell a 10b. cikk (4) bekezdésében meghatározott elemeket, és azt az említett cikkben előírt végrehajtási jogi aktusokkal összhangban kell elkészíteni. A 10b. cikk (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az csak a létesítmény szintjére vonatkozik. A 10b. cikk (4) bekezdése harmadik albekezdésének b) pontjában említett célok és mérőföldkövek elérését a 2025. december 31-ig tartó időszak és azt követően minden ötödik év december 31-ig tartó időszak tekintetében ellenőrizni kell a 15. cikkben előírt hitelesítési és akkreditációs eljárásokkal összhangban. A 80 %-on túl nem osztható ki ingyenes kibocsátási egység, ha a 2025 végéig tartó időszak vagy a 2026-tól 2030-ig tartó időszak tekintetében nem ellenőrizték a köztes célok és mérőföldkövek elérését.

Azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket az ingyenes kiosztás e bekezdés harmadik és ötödik albekezdése szerinti csökkentése miatt nem osztottak ki, arra kell felhasználni, hogy a létesítményeket mentesítsék az e cikk (5) bekezdése szerinti kiigazítás alól. Amennyiben ilyen kibocsátási egységek megmaradnak, e kibocsátási egységek 50 %-át e cikk (8) bekezdésével összhangban az innováció támogatására kell rendelkezésre bocsátani. E kibocsátási egységek fennmaradó 50 %-át ezen irányelv 10. cikkének (1) bekezdésével összhangban árverésre kell bocsátani, és a tagállamoknak az ebből származó bevételeket az (EU) 2023/956 rendelet I. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatokban a kibocsátásáthelyezés fennmaradó kockázatának kezelésére kell fordítaniuk, támogatva az átállást és előmozdítva dekarbonizációjukat az állami támogatási szabályokkal összhangban.

Nem részesülhetnek ingyenes kiosztásban az ágazatok vagy alágazatok létesítményei, amennyiben ezen ágazatok vagy alágazatok az (EU) 2023/956 rendeletben meghatározott, a kibocsátásáthelyezés kockázatának kezelésére szolgáló egyéb intézkedések hatálya alá tartoznak. Az e bekezdés első albekezdésében említett intézkedéseket ennek megfelelően ki kell igazítani.

Az egyes ágazatokban és alágazatokban a referenciaértékeket elviekben a termékek – és nem a ráfordítások – alapján kell kiszámítani, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének és az energiahatékonysági megtakarításnak az érintett ágazat vagy alágazat termelési folyamata során való maximalizálása érdekében. Az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére és az energiahatékonyság javítására irányuló további ösztönzők biztosítása érdekében, valamint azzal a céllal, hogy egyenlő versenyfeltételeket lehessen biztosítani az üvegházhatású gázok kibocsátását csökkentő vagy megszüntető új technológiákat használó létesítmények és a meglévő technológiákat használó létesítmények számára, a meghatározott uniós szintű előzetes referenciaértékeket felül kell vizsgálni a 2026–2030-as időszakban történő alkalmazásukkal

▼ M15

kapcsolatban a meglévő termék-referenciaértékek meghatározásának és rendszerhatárainak esetleges módosítása céljából, irányadó elvként figyelembe véve az anyagok körforgásos felhasználási potenciálját, valamint azt, hogy a referenciaértékeknek függetlennek kell lenniük az alapanyagtól és a termelési folyamat típusától, amennyiben a termelési folyamatok ugyanazt a célt szolgálják. A Bizottságnak törekednie kell arra, hogy a lehető leghamarabb és a 2026-tól 2030-ig tartó időszak kezdete előtt végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el az ingyenes kiosztás felülvizsgált referenciaértékeinek a (2) bekezdés harmadik albekezdésével összhangban történő meghatározása céljából.

▼ M4

Az egyes ágazatokra és alágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek rögzítésére szolgáló elvek meghatározása során a Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük az érintett ágazatokkal és alágazatokkal.

Azt követően, hogy az ►**M9** Unió ◀ olyan nemzetközi éghajlatváltozási megállapodást hagy jóvá, amely az üvegházhatású gázok tekintetében az ►**M9** Unióban ◀ megvalósulóval összemérhető mértékű kibocsátáscsökkentésekre kötelez, a Bizottság a fenti intézkedéseket felülvizsgálja annak érdekében, hogy ingyenes kiosztásra csak akkor kerülhessen sor, ha az a megállapodásra figyelemmel teljes mértékben indokolt.

▼ M15

(1a) Az (EU) 2023/956 rendelet alkalmazására is figyelemmel nem osztható ki ingyenesen kibocsátási egység az említett rendelet I. mellékletében felsorolt áruk előállításával összefüggésben.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve az (EU) 2023/956 rendelet alkalmazásának első éveiben az említett rendelet I. mellékletében felsorolt áruk előállítása csökkentett mennyiségekben részesül ingyenes kiosztásban. Ezen áruk előállítása tekintetében az ingyenes kiosztást csökkentő tényezőt kell alkalmazni (a továbbiakban: CBAM-tényező). A CBAM-tényezőnek az említett rendelet hatálybalépése és 2025 vége közötti időszakban 100 %-nak kell lennie, és az említett rendelet 36. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett rendelkezések alkalmazásától függően 2026-ban 97,5 %-nak, 2027-ben 95 %-nak, 2028-ban 90 %-nak, 2029-ben 77,5 %-nak, 2030-ban 51,5 %-nak, 2031-ben 39 %-nak, 2032-ben 26,5 %-nak, 2033-ban pedig 14 %-nak kell lennie. 2034-től nem alkalmazandó CBAM-tényező.

Az ingyenes kiosztás csökkentését évente az (EU) 2023/956 rendelet I. mellékletében felsorolt áruk előállítására vonatkozó ingyenes kiosztás iránti igénynek az ezen irányelv 11. cikkének (1) bekezdésében említett vonatkozó időszakban az összes létesítményt érintően kiszámított teljes ingyenes kiosztási igényhez viszonyított átlagos részarányaként kell kiszámítani. A CBAM-tényezőt alkalmazni kell e számítás során.

Az ingyenes kiosztás csökkentéséből származó kibocsátási egységeket a (8) bekezdéssel összhangban az innováció támogatására kell rendelkezésre bocsátani.

▼ **M15**

A Bizottság az ezen irányelv 10. cikkének (5) bekezdése alapján az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtott éves jelentés keretében 2024. december 31-ig értékeli a CBAM hatálya alá tartozó és az Unióban előállított, az EU ETS-t vagy hasonló szén-dioxid-árazási mechanizmust nem alkalmazó harmadik országokba irányuló exportra szánt árukkal kapcsolatos kibocsátásáthelyezési kockázatokat. A jelentés különösen a CBAM hatálya alá tartozó ágazatokban értékeli a kibocsátásáthelyezés kockázatát, elsősorban a hidrogén szerepét és gyorsított elterjedését, valamint az ezen ágazatok által a globális piacon előállított áruk kereskedelmi forgalmával és beágyazott kibocsátásával kapcsolatos fejleményeket. Amennyiben a jelentés arra a következtetésre jut, hogy az Unióban előállított, az EU ETS-t vagy azzal egyenértékű szén-dioxid-árazási mechanizmust nem alkalmazó harmadik országokba irányuló exportra szánt áruk esetében fennáll a kibocsátásáthelyezés kockázata, a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot terjeszt elő az említett kibocsátásáthelyezés kockázatának oly módon történő kezelése érdekében, amely megfelel a Világkereskedelmi Szervezet szabályainak, köztük az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény XX. cikkének, és figyelembe veszi a létesítmények dekarbonizációját az Unióban.

▼ **M4**

(2) Az egyes ágazatokra vonatkozó előzetes referenciaértékek meghatározására szolgáló elvek rögzítése során a kiindulópontot az ágazat vagy alágazat ► **M9** uniós ◀ létesítményei leghatékonyabb 10 %-ának 2007–2008 közötti átlagteljesítménye adja. A Bizottság konzultál az érdekelt felekkel, köztük az érintett ágazatokkal és alágazatokkal.

A 14. és a 15. cikk értelmében elfogadott ► **M9** aktusok ◀ az előzetes referenciaértékek meghatározása céljából harmonizált szabályokat alakítanak ki a termeléssel kapcsolatos üvegházhatású gázkibocsátás nyomon követésére, jelentésére és ellenőrzésére.

▼ **M9**

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az ingyenes kiosztásra vonatkozó felülvizsgált referenciaértékek meghatározása céljából. Ezeknek a jogi aktusoknak összhangban kell állniuk az e cikk (1) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal, és meg kell felelniük a következőknek:

a) a 2021–2025-ös időszakra vonatkozóan a referenciaértékeket a 11. cikkel összhangban a 2016-os és 2017-es évekre benyújtott információk alapján kell meghatározni. Az említett referenciaértékeknek a 2011/278/EU bizottsági határozat ⁽¹⁾ 2011. április 27-én elfogadott változatában szereplő referenciaértékkel történő összehasonlítása alapján a Bizottság minden referenciaérték vonatkozásában meghatározza az éves csökkentési arányt és alkalmazza azt a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban alkalmazandó referenciaértékekre a 2008 és 2023 közötti minden évben, annak érdekében, hogy meghatározza a referenciaértékeket a 2021-től 2025-ig tartó időszakra.

⁽¹⁾ A Bizottság 2011/278/EU határozata (2011. április 27.) a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról (HL L 130., 2011.5.17., 1. o.).

▼ M9

- b) amennyiben az éves csökkentési arány meghaladja az 1,6 %-ot vagy nem éri el a 0,2 %-ot, a 2021-től 2025-ig tartó időszakra vonatkozó referenciaértékeket úgy kell meghatározni, hogy a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban alkalmazandó referenciaértékeket a 2008 és 2023 közötti minden egyes év tekintetében csökkenteni kell a fenti két százalékos arány közül azzal, amelyik releváns;

▼ M15

- c) a 2026-tól 2030-ig tartó időszakra vonatkozóan a referenciaértékeket az ezen albekezdés a) és d) pontjában foglalt módon, ezen albekezdés e) pontjának figyelembevételével kell meghatározni, a 11. cikkkel összhangban a 2021-es és 2022-es évekre benyújtott információk alapján, valamint a 2008 és 2028 között minden egyes év tekintetében alkalmazandó éves csökkentési arány alapján;
- d) amennyiben az éves csökkentési arány meghaladja a 2,5 %-ot vagy nem éri el a 0,3 %-ot, a 2026-tól 2030-ig tartó időszakra vonatkozó referenciaértékek a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban alkalmazandó referenciaértékek, csökkentve a fenti két százalékos arány közül azzal, amelyik releváns, a 2008 és 2028 közötti minden egyes év tekintetében;
- e) a 2026-tól 2030-ig tartó időszakban a forró fémre vonatkozó termék-referenciaérték éves csökkentési arányát nem érinti a referenciaértékek – az (1) bekezdés nyolcadik albekezdése alapján alkalmazandó – meghatározásainak és rendszerhatárainak a változása.

Ettől eltérően az aromás vegyületek és a szintézisgáz referenciaértékeit ugyanolyan arányban kell módosítani, mint a finomítókra vonatkozó referenciaértékeket annak érdekében, hogy meg lehessen őrizni az egyenlő versenyfeltételeket e termékek gyártói számára.

▼ M9

A harmadik albekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

A hulladékgázokból való hatékony energia-visszanyerés előmozdítása érdekében a harmadik albekezdés b) pontjában említett időszakban a – jellemzően hulladékgázokhoz kapcsolódó – forró fémre vonatkozó referenciaértéket 0,2 %-os éves csökkentési aránnyal kell naprakésszé tenni.

▼ M15

(5) Az árverésre bocsátott kibocsátási egységek 10. cikkben meghatározott részarányának tiszteletben tartása érdekében minden olyan évben, amikor az ingyenes kiosztások összege nem éri el azt a maximális összeget, amely még kiosztható lenne az árverésre bocsátott kibocsátási egységek arányának fenntartása mellett, az addig az összegig megmaradó kibocsátási egységeket az ingyenes kiosztások csökkenésének megakadályozására vagy korlátozására kell felhasználni az árverésre bocsátott kibocsátási egységek arányának a későbbi években történő fenntartása érdekében. Ugyanakkor amennyiben elérik a maximális összeget, az ingyenes kiosztásokat ennek megfelelően ki kell igazítani. Minden ilyen jellegű kiigazítást egységes módon kell elvégezni. Ugyanakkor azon létesítményeket, amelyek üvegházhatásúgáz-kibocsátási szintje a vonatkozó referenciaértékek tekintetében nem éri el az Unióban az ágazat vagy alágazat létesítményei leghatékonyabb 10 %-ának átlagát egy olyan évben, amelyben a kiigazítás alkalmazandó, mentesíteni kell a kiigazítás alól.

▼ **M9**

(5a) Az (5) bekezdéstől eltérve a kibocsátási egységek teljes mennyiségének 3 %-áig terjedő további mennyiséget kell felhasználni – a szükséges mértékben – az (5) bekezdés értelmében elérhető maximális összeg növeléséhez.

(5b) Amennyiben a kibocsátási egységek teljes mennyiségének kevesebb mint 3 %-a szükséges az (5) bekezdés értelmében elérhető maximális összeg növeléséhez:

— legfeljebb 50 millió kibocsátási egységet kell felhasználni az innováció támogatására rendelkezésre álló, a 10a. cikk (8) bekezdése szerinti kibocsátási egységek összegének növelésére; és

— a kibocsátási egységek teljes mennyiségének legfeljebb 0,5 %-át kell felhasználni az egyes tagállamok energetikai rendszereinek modernizációjára rendelkezésre álló, a 10d. cikk szerinti kibocsátási egységek összegének növelésére.

(6) ► **M15** A tagállamok – e bekezdés második és negyedik albekezdésének megfelelően – pénzügyi intézkedéseket hoznak az olyan ágazatok vagy alágazatok számára, amelyek kitettek a kibocsátását-helyezés tényleges kockázatának olyan jelentős közvetett költségek következtében, amelyek valójában a villamosenergia-árakban megjelenő üvegházhatásúgáz-kibocsátási költségekből származnak, amennyiben az ilyen pénzügyi intézkedéseket össze lehet egyeztetni az állami támogatásra alkalmazandó szabályokkal, és különösen, amelyek nem torzítják indokolatlanul a versenyt a belső piacon. Az elfogadott pénzügyi intézkedések nem kompenzálhatják az e cikk (1) bekezdése szerint megállapított referenciaértékeknek megfelelően ingyenes kiosztással fedezett közvetett költségeket. Amennyiben valamely tagállam a közvetett költségek felmerülésének évére vonatkozóan az árverésből származó, a 10. cikk (3) bekezdésében említett bevétel 25 %-ának megfelelő összegnél nagyobb összeget költ, ismertetnie kell az összeg túllépésének az indokait. ◀

A tagállamok törekednek továbbá arra, hogy a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételeik legfeljebb 25 %-át fordítsák az első albekezdésben említett pénzügyi intézkedésekre. Azok a tagállamok, amelyek ilyen pénzügyi intézkedéseket hoztak, minden év vége előtt három hónappal könnyen hozzáférhető formában közzéteszik a kedvezményezett ágazatonként vagy alágazatonként nyújtott kompenzáció teljes összegét. 2018-tól kezdődően minden olyan évben, amelyben valamely tagállam a kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek több mint 25 %-át az említett célokra használja fel, jelentést tesz közzé, amelyben ismerteti, hogy milyen okokból volt szükség e határérték túllépésére. A jelentésnek – a bizalmas információk védelmére vonatkozó követelmények sérelme nélkül – releváns információkat kell tartalmaznia az említett pénzügyi intézkedések kedvezményezettjeinek számító nagyobb ipari fogyasztók esetében megállapított villamosenergia-árakra vonatkozóan. A jelentésnek továbbá információkat kell tartalmaznia arról, hogy kellően mérlegeltek-e más intézkedéseket annak érdekében, hogy közép-, illetve hosszú távon fenntartható módon csökkentsék a közvetett széndioxid-kibocsátási költségeket.

A Bizottság a 10. cikk (5) bekezdésében említett jelentésben többek között kitér az ilyen pénzügyi intézkedések által a belső piacra gyakorolt hatások értékelésére, és adott esetben javaslatot tesz az ezen értékelés alapján esetleg szükséges intézkedésekre.

▼ M9

Ezeknek az intézkedéseknek biztosítaniuk kell, hogy az egységnyi előállított termékre jutó közvetett CO₂-kibocsátásra megállapított előzetes referenciaértékek alapján a kibocsátásáthelyezés kockázatával szemben megfelelő védelem álljon fenn. Ezeket az előzetes referenciaértékeket egy adott ágazatra vagy alágazatra vonatkozóan kell kiszámítani az egységnyi terméknek a leghatékonyabb elérhető technológiával történő előállításához felhasznált villamosenergia-fogyasztásnak és a releváns európai villamosenergia-termelő mix CO₂-kibocsátásainak szorzataként.

▼ M4

(7) Az e cikk (5) bekezdésében említett maximális kibocsátási egységmennyiségből a 2020-ig ingyenesen ki nem osztott mennyiségeket el kell különíteni az új belépők részére, azzal a 200 millió kibocsátási egységgel együtt, amelyet az (EU) 2015/1814 határozat 1. cikkének (3) bekezdése alapján a piaci stabilizációs tartalékban helyeztek el. Az elkülönített kibocsátási egységekből legfeljebb 200 milliót vissza kell helyezni a piaci stabilizációs tartalékba a 2021-től 2030-ig terjedő időszak végén, amennyiben azokat az említett időszakra nem osztották ki.

▼ M15

2021-től kezdve azokat a kibocsátási egységeket, amelyeket a (19), (20) és (22) bekezdésnek megfelelően nem osztottak ki a létesítmények részére, hozzá kell adni a kibocsátási egységeknek az e bekezdés első albekezdése első mondatának megfelelően elkülönített mennyiségéhez.

▼ M4

A kiosztandó mennyiséget a 9. cikkben előírt lineáris tényezővel ki kell igazítani.

Villamosenergia-termelés céljából új belépőknek nem osztható ki ingyenesen kibocsátási egység.

▼ M9

_____

▼ M15

(8) Az e cikk értelmében egyébként ingyenesen kiosztható mennyiségből 345 millió kibocsátási egységet, a 10. cikk értelmében egyébként árverés útján értékesíthető mennyiségből pedig 80 millió kibocsátási egységet, valamint az ingyenes kiosztás e cikk (1a) bekezdésében említett csökkentéséből származó kibocsátási egységeket egy alap (a továbbiakban: az Innovációs Alap) rendelkezésre kell bocsátani azzal a céllal, hogy támogassák az olyan alacsony és zéró szén-dioxid-kibocsátású technikák, folyamatok és technológiák innovációját, amelyek jelentősen hozzájárulnak az ezen irányelv hatálya alá tartozó ágazatok dekarbonizációjához, továbbá hozzájárulnak a szennyezőanyag-mentességi és körforgásossági célkitűzésekhez, ideértve az ilyen technikák, folyamatok és technológiák terjesztésére irányuló projekteket is, azok Unió-szerte történő széles körű bevezetése érdekében. Az ilyen projekteknél jelentős üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentési potenciállal kell rendelkezniük, és az Unió 2030-ra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai céljaival összhangban hozzá kell járulniuk az energia- és erőforrás-megtakarításhoz.

A Bizottság előreütemezi az Innovációs Alapból származó kibocsátási egységeket annak biztosítása érdekében, hogy megfelelő mennyiségű forrás álljon rendelkezésre az innováció ösztönzésére, beleértve az eredmények elterjedését.

▼ M15

Az első albekezdésben említett innovációs támogatásra kell felhasználni azokat a kibocsátási egységeket is, amelyeket azért nem adnak ki légi-jármű-üzemeltetőknek, mert azok beszüntették működésüket, és amelyek nem szükségesek az ezen üzemeltetők általi visszaadásban jelentkező hiányok fedezéséhez.

Ezenkívül a 3c. cikk (5) és (7) bekezdésében említett, a 2026-os légi-közlekedési kiosztásokhoz kapcsolódó mennyiségből 5 millió kibocsátási egységet az e bekezdés első albekezdése szerinti innovációs támogatásra kell rendelkezésre bocsátani.

Ezenkívül a piaci stabilizációs tartalékból 50 millió ki nem osztott kibocsátási egységgel ki kell egészíteni minden, a 2010/670/EU bizottsági határozat⁽¹⁾ értelmében a 2013-tól 2020-ig tartó időszakban rendelkezésre álló 300 millió kibocsátási egységből fennmaradó bevételt, és azt kellő időben az e bekezdés első albekezdésében említett innováció támogatására kell felhasználni.

Az Innovációs Alap az I. és a III. mellékletben felsorolt ágazatokra terjed ki, valamint az I. mellékletben felsorolt ágazatokban előállított vagy felhasznált karbonintenzív termékeket, illetve az ezen ágazatokban használt folyamatokat helyettesítő termékekre és folyamatokra, ideértve az innovatív megújulóenergia- és energiatárolási technológiákat, a környezetvédelmi szempontból biztonságos, az éghajlatváltozás mérsékléséhez jelentősen hozzájáruló szén-dioxid-leválasztást és -hasznosítást (CCU), különösen a folyamatokból származó elkerülhetetlen kibocsátásokkal összefüggésben, és segíti a szén-dioxid környezetvédelmi szempontból biztonságos leválasztására, szállítására és geológiai tárolására (CCUS) irányuló projektek létrehozásának és végrehajtásának ösztönzését, különösen az ipari folyamatokból származó elkerülhetetlen kibocsátások esetében, valamint a szén-dioxid légkörből történő közvetlen leválasztását biztonságos, fenntartható és tartós tárolással (DACs), kiegyensúlyozott földrajzi eloszlásban. Az Innovációs Alap támogathatja az áttörést jelentő, innovatív technológiákat és az infrastruktúrát, ideértve a tengeri, a légi, a vasúti és a közúti közlekedési ágazat dekarbonizációja érdekében az alacsony és zéró szén-dioxid-kibocsátású üzemanyagok előállítását is, többek között a közösségi közlekedési formákhoz, például a közforgalmú személyszállításhoz és a távolsági buszközlekedéshez kapcsolódóan.

A légi közlekedés esetében az Innovációs Alap támogathatja továbbá a villamosítást és a légi közlekedés általános éghajlati hatásainak csökkentésére irányuló intézkedéseket.

A Bizottság különös figyelmet fordít az (EU) 2023/956 rendelet hatálya alá tartozó ágazatokban megvalósuló projektekre, amelyek célja az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák, a CCU, a CCUS, valamint a megújuló energia és az energiatárolás innovációjának oly módon történő támogatása, amely hozzájárul az éghajlatváltozás mérsékléséhez,

⁽¹⁾ A Bizottság 2010/670/EU határozata (2010. november 3.) a szén-dioxid környezetvédelmi szempontból biztonságos leválasztására és geológiai tárolására irányuló kereskedelmi demonstrációs projekteknek, valamint a megújuló energiaforrások hasznosítására alkalmazott innovatív technológiák demonstrációs projektjeinek az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli, a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel létrehozott kereskedelmi rendszere keretében történő finanszírozására vonatkozó kritériumok és intézkedések meghatározásáról (HL L 290., 2010.11.6., 39. o.).

▼ M15

azzal a céllal, hogy a 2021–2030-as időszakban az ezen ágazatokban megvalósuló projektek részére az e cikk (1a) bekezdése negyedik albekezdésében említett kibocsátási egységek pénzügyi értékével egyenértékű jelentős részt ítéljenek oda. Ezenfelül a Bizottság 2027 előtt pályázati felhívásokat tehet közzé az említett rendelet hatálya alá tartozó ágazatok részére.

A Bizottság különös figyelmet fordít a tengeri hajózási ágazat dekarbonizációjához hozzájáruló projektekre is, és adott esetben az Innovációs Alap pályázati felhívásaiban az e céllal foglalkozó témákat is szerepeltet, többek között a tengeri közlekedés villamosítását és annak teljes éghajlati hatásának, többek között a koromkibocsátásnak a kezelését. Az ilyen pályázati felhívásoknak a projektek kiválasztására alkalmazott kritériumaiban különös figyelmet kell fordítaniuk arra, hogy lehetőség nyíljon a biológiai sokféleség védelmének növelésére, valamint a projektek és a beruházások zaj- és vízszennyezésének csökkentésére.

Az Innovációs Alap a (8a) bekezdéssel összhangban versenyzetetéses ajánlattétel útján támogathat projekteket, például CD-ket, CCD-ket vagy rögzített prémiumon alapuló szerződéseket olyan dekarbonizációs technológiák támogatására, amelyek esetében a szén-dioxid-ár esetleg nem elegendő ösztönző.

A Bizottság szinergiákra törekszik az Innovációs Alap és a Horizont Európa között, különösen az európai partnerségek tekintetében, és adott esetben szinergiákra törekszik az Innovációs Alap és más uniós programok között.

A projektek minden tagállam területén jogosultak támogatásra, a kis és közepes méretű projekteket is ideértve, a tengerhasznosítási tevékenységek esetében pedig az Unió számára egyértelmű hozzáadott értékkel rendelkező projektek jogosultak támogatásra. A támogatásban részesülő technológiáknak innovatívnak kell lenniük, és támogatás nélkül ugyanilyen léptékben kereskedelmileg még nem lehetnek életképesek, de áttörést jelentő megoldásokat kell képviselniük, vagy kellően kiforrottnak kell lenniük a kereskedelmi hasznosítást megelőző alkalmazáshoz.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy az Innovációs Alapba szánt kibocsátási egységeket az ezen irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében említett elvekkel és szabályokkal összhangban bocsássák árverésre. Az árverésből származó bevételek az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 21. cikkének (5) bekezdésével összhangban külső címzett bevételnek minősülnek. Az egy pénzügyi évnél hosszabb időn átívelő intézkedések költségvetési kötelezettségvállalásai több évre, éves részletekre bonthatók fel.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

▼ M15

A Bizottság az Innovációs Alapban való tényleges földrajzi részvétel javítása és a benyújtott projektek általános minőségének javítása érdekében kérésre technikai segítséget nyújt az Innovációs Alap keretébe tartozó projektek tekintetében alacsony tényleges részvételt mutató tagállamoknak azzal a céllal, hogy növelje a kérelmező tagállamok arra irányuló kapacitásait, hogy támogassák a területükön a projekt-előterjesztők erőfeszítéseit abban, hogy az Innovációs Alapból származó finanszírozás iránti kérelmeket nyújtsanak be. A Bizottság törekszik arra, hogy Unió-szerte hatékony, minőségen alapuló földrajzi lefedettséget biztosítson az Innovációs Alapból származó finanszírozással kapcsolatban, valamint gondoskodik az elért eredmények átfogó nyomon követéséről és a további szükséges intézkedésekről e tekintetben.

A pályázók beleegyezésétől függően a Bizottság a pályázati felhívás lezárultát követően tájékoztatja a tagállamokat a saját területükön benyújtott, projektek finanszírozására irányuló kérelmekről, és részletes információkkal látja el őket e kérelmekről annak érdekében, hogy megkönnyítse a tagállamok számára a projektek támogatásának koordinálását. Ezenkívül a Bizottság a támogatás odaítélése előtt tájékoztatja a tagállamokat az előzetesen kiválasztott projektek listájáról.

A projekteket átlátható kiválasztási eljárás útján, technológiasemleges módon, az Innovációs Alap e bekezdés első albekezdésében meghatározott célkitűzéseivel összhangban, objektív és átlátható kritériumok alapján kell kiválasztani, annak figyelembevételével, hogy a projektek milyen mértékben járulnak jelentősen hozzá az Unió éghajlat- és energiapolitikai célkitűzéseéhez – amellett, hogy az e bekezdés első albekezdése szerint hozzájárulnak a klímasemlegességre és a körforgásos jellegre vonatkozó célkitűzésekhez –, adott esetben annak figyelembevételével, hogy milyen mértékben járulnak hozzá a kibocsátáscsökkentés eléréséhez jóval a (2) bekezdésben említett referenciaértékek alatt. A projekteknek alkalmasnak kell lenniük arra, hogy azokat széles körben alkalmazzák, illetve arra, hogy az érintett ágazatokban jelentősen csökkentsék a klímasemleges gazdaságra való átállás költségeit. Elsőbbséget kell biztosítani a többféle környezeti hatással foglalkozó innovatív technológiáknak és folyamatoknak. A CCU-t alkalmazó projekteknek nettó kibocsátáscsökkentést kell eredményezniük, és biztosítaniuk kell a széndioxid kibocsátásának elkerülését vagy a szén-dioxid tartós tárolását. Pályázati felhívás útján odaítélt vissza nem térítendő támogatások esetében a projektek releváns költségeinek legfeljebb 60 %-a támogatható, amelynek legfeljebb 40 %-a nem kell, hogy attól függjön, hogy hitelesítetten elkerül-e az üvegházhatású gázok kibocsátását, feltéve, hogy – figyelembe véve az alkalmazott technológiát – bizonyos előre meghatározott mérföldkövek teljesülnek. Versenyeztetési ajánlattétel révén nyújtott támogatás, valamint technikai segítségnyújtási támogatás esetén a projektek releváns költségeinek akár 100 %-a is támogatható. A kombinált projektek által kínált, több ágazatra – többek között a közeli területekre – vonatkozó kibocsátáscsökkentési potenciált figyelembe kell venni a projektek kiválasztására alkalmazott kritériumoknál.

Az Innovációs Alap által finanszírozott projektekkel szemben meg kell követelni, hogy osszák meg a tudást más releváns projektekkel, valamint a jogos érdekekkel rendelkező uniós kutatókkal. A tudásmegosztás feltételeit a Bizottság pályázati felhívásokban határozza meg.

▼ M15

A pályázati felhívásoknak nyílnak és átláthatónak kell lenniük. A pályázati felhívások előkészítése során a Bizottság igyekszik gondoskodni arról, hogy azok valamennyi ágazatot megfelelően lefedjék. A Bizottság intézkedéseket hoz annak biztosítására, hogy a pályázati felhívásokat a lehető legszélesebb körben – és különösen a kis- és középvállalkozások körében – ismertté tegyék.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az Innovációs Alap működésével, többek között a kiválasztási eljárással és kritériumokkal, valamint a támogatható ágazatokkal és a különböző típusú támogatásokra vonatkozó technológiai követelményekkel kapcsolatos szabályok tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan.

E bekezdés mechanizmusa révén nem részesülhet támogatásban olyan projekt, amely az e célra rendelkezésre álló összes kibocsátási egység 15 %-át meghaladó kibocsátással jár. E kibocsátási egységeket a (7) bekezdés szerint kell figyelembe venni.

A Bizottság 2023. december 31-ig, majd azt követően évente jelentést tesz az ezen irányelv 22a. cikkének (1) bekezdésében említett Eghajlatváltozási Bizottságnak az Innovációs Alap végrehajtásáról, amelyben ágazatonként és tagállamonként elemzi azokat a projekteket, amelyek számára támogatást ítéltek oda, valamint az e projektek várható hozzájárulását az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott uniós klímasemlegességi célkitűzéshez. A Bizottság eljuttatja a jelentést az Európai Parlament és a Tanács részére, és azt nyilvánosságra hozza.

(8a) A versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus lezárását követően odaítélt CD-k és CCD-k esetében megfelelő fedezetet kell biztosítani az Innovációs Alapban rendelkezésre álló kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó költségvetési kötelezettségvállalások révén, és e költségvetési kötelezettségvállalásokat több évre, éves részletekre lehet felbontani. A versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus első két fordulójában CD-kkel és a CCD-kkel kapcsolatos pénzügyi kötelezettség fedezetét teljes mértékben azokkal az előirányzatokkal kell biztosítani, amelyeket az Innovációs Alap számára a (8) bekezdés szerint kiosztott kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek eredményeznek.

A CD-k és a CCD-k végrehajtásából eredő pénzügyi kockázatoknak a Bizottság által végzett minőségi és mennyiségi értékelése alapján, amelyet a versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus első két fordulójának lezárását követően kell elvégezni, és azt követően minden alkalommal, amikor az óvatosság elvével összhangban szükséges, az eszközöket és a nyereséget nem túlbecsülve, valamint a kötelezettségeket és veszteségeket nem alábecsülve, a Bizottság a nyolcadik albekezdésben adott felhatalmazásnak megfelelően dönthet úgy, hogy a CD-kkel és CCD-kkel kapcsolatos pénzügyi kötelezettségnek csak egy részét fedezi az első albekezdésben említett eszközökön keresztül, a fennmaradó részt pedig más módon. A Bizottság törekszik arra, hogy korlátozza az egyéb fedezeti eszközök használatát.

▼ M15

Amennyiben az értékelés arra a következtetésre jut, hogy a CD-k és a CCD-k teljes potenciáljának kiaknázásához más fedezeti eszközökre van szükség, a Bizottság az egyéb fedezeti eszközök kiegyensúlyozott kombinációjára törekszik. Az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 210. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a Bizottság az e bekezdés nyolcadik albekezdésében előírt felhatalmazáson alapuló jogi aktus alapján meghatározza az egyéb fedezeti eszközök használatának mértékét.

A fennmaradó pénzügyi kötelezettséget kellő mértékben fedezni kell, figyelembe véve szükség esetén az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet X. címében foglalt elveket, hozzáigazítva azokat a CD-k és a CCD-k sajátosságaihoz, eltérve az említett rendelet 209. cikke (2) bekezdésének d) és h) pontjától, 210. cikkének (1) bekezdésétől, 211. cikkének (1), (2), (4) és (6) bekezdésétől, 212., 213. és 214. cikkétől, 218. cikkének (1) bekezdésétől, valamint 219. cikkének (3) és (6) bekezdésétől. Adott esetben az egyéb fedezeti eszközöket, a tartalékfeltöltési rátát és a szükséges eltéréseket az e bekezdés nyolcadik albekezdésében előírt, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban kell meghatározni.

A Bizottság az Innovációs Alap számára a (8) bekezdés szerint kiosztott kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek legfeljebb 30 %-át fordíthatja CD-k és CCD-k tartalékfeltöltésére.

A tartalékfeltöltési ráta nem lehet alacsonyabb az uniós költségvetés által a CD-k és a CCD-k tekintetében viselt teljes pénzügyi kötelezettség 50 %-ánál. A tartalékfeltöltési ráta meghatározásakor a Bizottság figyelembe veszi azokat az elemeket, amelyek az Innovációs Alapban rendelkezésre álló előirányzatokon túl csökkenthetik az uniós költségvetést érintő pénzügyi kockázatokat, mint például a felelősség tagállamokkal való lehetséges megosztását önkéntes alapon, vagy a magánszektor esetleges viszontbiztosítási mechanizmusát. A Bizottság a tartalékfeltöltési rátát az azt első alkalommal megállapító, felhatalmazáson alapuló jogi aktus alkalmazásának kezdőnapjától számítva legalább háromévente felülvizsgálja.

A spekulatív kérelmek elkerülése érdekében a versenyeztetési ajánlattételhez való hozzáférés feltételül szabható, hogy a pályázók a szerződés nem teljesítése esetén visszatartandó letétet fizessenek. Ezeket a visszatartott letéteket az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 21. cikkének (5) bekezdése szerint külső címzett bevételként az Innovációs Alapra kell felhasználni. Azt a hozzájárulást, amelyet a kedvezményezett a CD vagy a CCD feltételeivel összhangban a támogatást nyújtó hatóságnak abban az esetben fizetett, ha a referenciaár magasabb, mint a szerződéskötési ár (visszaáramlások), az említett rendelet 21. cikkének (5) bekezdése szerint külső címzett bevételként az Innovációs Alapra kell felhasználni.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelv 23. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el abból a célból, hogy kiegészítse ezt az irányelvet annak érdekében, hogy rendelkezzen egyéb fedezeti eszközökről és adott esetben a tartalékfeltöltési rátáról és az e bekezdés negyedik albekezdésében meghatározott, az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet X. címétől való szükséges további eltérésekről, valamint részletezze ezeket, a versenyeztetési ajánlattételi mechanizmus működésére vonatkozó szabályokon felül, különösen a letétekkel és a visszaáramlásokkal kapcsolatban.

▼ **M15**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el e bekezdés ötödik albekezdésének oly módon történő módosítása céljából, hogy a CD-k és CCD-k iránti kereslet kielégítése érdekében szükség esetén összesen legfeljebb 20 százalékponttal megemlje az említett albekezdésben említett 30 %-os korlátot, figyelembe véve a versenyztetéses ajánlattételi mechanizmus első fordulójának tapasztalatait, valamint azt, hogy megfelelő egyensúlyt kell találni a vissza nem térítendő támogatások és az ilyen szerződések között az Innovációs Alapból nyújtott támogatás tekintetében.

Az Innovációs Alapból kapott pénzügyi támogatásnak arányosnak kell lennie az e cikkben meghatározott szakpolitikai célkitűzésekkel, és nem vezethet a belső piac indokolatlan torzulásához. E célból támogatás csak olyan többletköltségek vagy befektetési kockázatok fedezésére nyújtható, amelyeket a szokásos piaci feltételek mellett a befektetők nem képesek viselni.

(8b) Az e cikk értelmében egyébként ingyenesen kiosztható mennyiségből 40 millió kibocsátási egységet, az ezen irányelv 10. cikke értelmében egyébként árverés útján értékesíthető mennyiségből pedig 10 millió kibocsátási egységet az (EU) 2023/955 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott Szociális Klímaalap rendelkezésére kell bocsátani. A Bizottság gondoskodik arról, hogy a Szociális Klímaalapba szánt kibocsátási egységeket az ezen irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében említett elvekkel és szabályokkal, valamint az említett cikk értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban bocsássák árverésre 2025-ben. Az említett árverésből származó bevételek az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 21. cikkének (5) bekezdésével összhangban külső címzett bevételnek minősülnek, és azokat a Szociális Klímaalapra alkalmazandó szabályokkal összhangban kell felhasználni.

▼ **M9**

(9) Görögország, amelynek piaci árakon számított egy főre jutó bruttó hazai terméke (GDP) 2014-ben nem érte el az uniós átlag 60 %-át, a területéhez tartozó szigeteken nyújtott villamosenergia-ellátás dekarbonizációjának maximum 60 %-os mértékű társfinanszírozása céljából – e cikk (7) bekezdésének alkalmazását megelőzően – legfeljebb 25 millió kibocsátási egységet igényelhet azokból az e cikk (5) bekezdésében említett maximális mennyiségekből, amelyeket 2020. december 31-ig nem oszthatnak ki ingyenesen. A 10d. cikk (3) bekezdésének rendelkezései értelemszerűen alkalmazandók ezekre a kibocsátási egységekre. Kibocsátási egységek abban az esetben igényelhetők, ha a nemzetközi hitelpiacokhoz való hozzáférés korlátozottsága miatt a Görögország szigetein nyújtott villamosenergia-ellátás dekarbonizációját célzó projekteket másként nem lehetne megvalósítani, és ha az Európai Beruházási Bank (EBB) megerősíti az adott projekt pénzügyi életképességét és társadalmi-gazdasági előnyeit.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/955 rendelete (2023. május 10.) a Szociális Klímaalap létrehozásáról és az (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról (HL L 130., 2023.5.16., 1. o.).

▼ M4

(11) A 10b. cikk rendelkezéseire is figyelemmel az e cikk (4)–(7) bekezdése értelmében 2013-ban ingyenesen kiosztott kibocsátási egység-mennyiségnek az (1) bekezdésben előírt intézkedésekkel összhangban meghatározott mennyiség 80 %-ának kell megfelelnie. Ezt követően az ingyenesen kiosztott mennyiséget évente mindig azonos mennyiséggel úgy kell csökkenteni, hogy 2020-ra 30 %-ot érjen el

► M9 ————— ◀.

▼ M9

—————

▼ M15

(19) Nem részesülhet ingyenes kiosztásban olyan létesítmény, amely beszüntette működését. Működésüket beszüntetett létesítményeknek kell tekinteni azon létesítményeket, amelyek üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélye lejárt, vagy azt visszavonták, vagy azon létesítményeket, amelyek tekintetében a működés vagy a működés újraindítása műszakilag lehetetlen.

▼ M9

(20) Adott esetben ki kell igazítani az olyan létesítményeknek történő ingyenes kiosztás mértékét, amelyek – két év mozgó átlaga alapján felmért – tevékenységi szintje több mint 15 %-kal nőtt vagy csökkent a 11. cikk (1) bekezdésében említett releváns időszakra vonatkozó ingyenes kiosztás meghatározásához először alkalmazott mértékhez képest. Ezeket a kiigazításokat az e cikk (7) bekezdésének megfelelően félértett kibocsátási egységek felhasználásával, vagy az azokhoz való átcsoportosítással kell végrehajtani.

(21) Az e cikk (20) bekezdésében említett kiigazítások és küszöbérték hatékony, megkülönböztetéstől mentes és egységes alkalmazásának biztosítása, bármely indokolatlan adminisztratív teher elkerülése, valamint a kiosztásokat érintő kiigazítások manipulálásának vagy a kiigazításokkal kapcsolatos visszaélésnek a megakadályozása érdekében a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a kiigazításokra vonatkozó további szabályok meghatározása céljából. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkének (2) bekezdésében említett vizgálobizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ M15

(22) Ha a 11. cikk (2) bekezdése szerint juttatott ingyenes kiosztások tekintetében kiigazításra van szükség, az ilyen kiigazításokat az e cikk (7) bekezdésének megfelelően elkülönített kibocsátási egységek felhasználásával, vagy az azokhoz való átcsoportosítással kell végrehajtani.

▼ M9*10b. cikk***Átmeneti intézkedések egyes energiaigényes iparágak támogatására kibocsátásáthelyezés esetén**

(1) Azoknál az ágazatoknál és alágazatoknál, amelyekkel kapcsolatban a harmadik országokkal folytatott kereskedelem intenzitásának – amely a harmadik országokba irányuló kivitel és a harmadik országokból származó behozatal összértékének és az EGT-piac összmértékének (az éves forgalom és a harmadik országokból történő teljes behozatal összegének) hányadosa – és ezen ágazatok és alágazatok kgCO₂-ban mért, (euróban számított) bruttó hozzáadott értékükkel osztott kibocsátási intenzitásának a szorzata meghaladja a 0,2-t, úgy tekintendő, hogy fennáll a kibocsátásáthelyezés kockázata. Ezen ágazatok és alágazatok részére 2030-ig ingyenesen kell kibocsátási egységeket kiosztani a 10a. cikk értelmében meghatározott mennyiség 100 %-ának mértékéig.

▼ **M9**

(2) Azokat az ágazatokat és alágazatokat, amelyekkel kapcsolatban a harmadik országokkal folytatott kereskedelmi intenzitás és a kibocsátási intenzitás szorzata meghaladja a 0,15-öt, be lehet vonni az (1) bekezdésben említett csoportba – a 2014-től 2016-ig tartó évekre vonatkozó adatok felhasználásával – egy, a következő kritériumokat alkalmazó minőségi értékelés alapján:

- a) az a mérték, amelyben az érintett ágazatokban, illetve alágazatokban működő egyes létesítmények csökkenteni tudják kibocsátási szintjeiket vagy villamosenergia-fogyasztásukat;
- b) aktuális és várható piaci jellemzők, beleértve, adott esetben, a közös referenciaárakat is;
- c) a haszonkulcs, mint a hosszú távú beruházási vagy áthelyezési döntések lehetséges mutatója, figyelembe véve a termelési költségeknek a kibocsátáscsökkentéssel kapcsolatba hozható változásait.

(3) Azokat az ágazatokat és alágazatokat, amelyek nem haladják meg az (1) bekezdésben említett küszöbértéket, de amelyeknek a – kgCO₂-ban mért és (euróban számított) bruttó hozzáadott értékükkel elosztott – kibocsátási intenzitása meghaladja az 1,5-öt, szintén értékelni kell négy számjegyű szinten (NACE- 4 kód). A Bizottságnak nyilvánosságra kell hoznia ennek az értékelésnek az eredményét.

Az első albekezdésben említett közzététel dátumától számított három hónapon belül, az ebben az albekezdésben említett ágazatok és alágazatok kérelmezhetik a Bizottságnál vagy a kibocsátásáthelyezésnek való kitettségük négy számjegyű szinten (NACE- 4 kód) történő minőségi értékelését, vagy egy olyan értékelés, amely az Unióban az árukhoz az ipari termelésre vonatkozó statisztikák céljára használt nyolc számjegyű szinten (Prodcom) alapul. Ebből a célból az ágazatoknak és az alágazatoknak a kérelemmel együtt olyan, kellően megalapozott, hiánytalan és független hitelesítésnek alávetett adatokat kell benyújtaniuk a Bizottság részére, amelyek lehetővé teszik a számára, hogy elvégezze az értékelést.

Amennyiben valamely ágazat vagy alágazat a négy számjegyű szinten (NACE- 4 kód) történő értékelést választja, az bevonható az (1) bekezdésben említett csoportba a (2) bekezdés a), b) és c) pontjában említett kritériumok alapján. Amennyiben valamely ágazat vagy alágazat a nyolc számjegyű szinten (Prodcom) történő értékelést választja, azt be kell vonni az (1) bekezdésben említett csoportba, feltéve, hogy ezen a szinten az (1) bekezdésben említett 0,2-es küszöbértéket meghaladja.

Azok az ágazatok és alágazatok is kérelmezhetik az e bekezdés harmadik albekezdése szerinti értékelésüket, amelyek esetében az ingyenesen kiosztható kibocsátási egységek számítása a 10a. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében említett referenciaértékek alapján történik.

▼ **M9**

Az (1) és (2) bekezdéstől eltérve a tagállamok 2018. június 30-ig kérhetik, hogy a 2014/746/EU bizottsági határozat ⁽¹⁾ mellékletében felsorolt valamely ágazatot vagy alágazatot a hat vagy nyolc számjegyű szintű (Prodcom) osztályozások tekintetében vonják be az (1) bekezdésben említett csoportba. Bármilyen ilyen kérelmet csak akkor lehet figyelembe venni, ha a kérelmező tagállam az érintett ágazat vagy alágazat által szolgáltatott, a legutóbbi öt évre vonatkozó, kellően megalapozott, hiánytalan, hitelesített és auditált adatok alapján igazolni tudja, hogy ezen eltérés alkalmazása indokolt, és kérelméhez csatol minden releváns információt. Az említett adatok alapján az érintett ágazatot vagy alágazatot az említett osztályozások tekintetében be kell vonni a csoportba, amennyiben egy heterogén négy számjegyű szinten (NACE-4 kód) belül kimutatható, hogy a hat vagy nyolc számjegyű szinten (Prodcom) az adott ágazat vagy alágazat kibocsátási és kereskedelmi intenzitása jelentősen magasabb, és az (1) bekezdésben foglalt küszöbértéket meghaladja.

(4) Más ágazatok és alágazatok esetében úgy kell tekinteni, hogy azok a kibocsátási egységek költségeinek nagyobb részét képesek beépíteni a termékárakban, és részükre a 10a. cikk értelmében meghatározott mennyiség 30 %-áig kell ingyenesen kibocsátási egységeket kiosztani. Amennyiben a 30. cikk szerinti felülvizsgálat során másképpen nem döntenek, a más ágazatok és alágazatok részére juttatott ingyenes kiosztásokat – a távfűtés kivételével – 2026 után egyenlő mennyiségekkel csökkenteni kell, hogy az ingyenes kiosztás 2030-ban teljesen megszűnjön.

▼ **M15**

Azon tagállamban, amelynek a 2014-től 2018-ig tartó időszak átlagában a távfűtésből származó kibocsátásai ilyen eredetű uniós összkibocsátáson belüli részarányának és az adott tagállam GDP-je uniós teljes GDP-hez viszonyított arányának a hányada meghaladja az ötöt, a 10a. cikk alapján meghatározott mennyiség 30 %-ának megfelelő további ingyenes kiosztást kell biztosítani a távfűtés számára a 2026-tól 2030-ig tartó időszakra vonatkozóan, feltéve, hogy az említett további ingyenes kiosztás értékével megegyező beruházási volument fektetnek be a kibocsátások 2030 előtti jelentős, az e bekezdés harmadik albekezdésében említett klímasemlegességi tervekkel összhangban történő csökkentése érdekében, valamint hogy az említett albekezdés b) pontjában említett célok és mérőszámok elérését megerősíti az e bekezdés negyedik albekezdésével összhangban elvégzett hitelesítés.

2024. május 1-jéig a távfűtési üzemeltetők klímasemlegességi tervet dolgoznak ki azon létesítményekre vonatkozóan, amelyek tekintetében e bekezdés második albekezdésével összhangban további ingyenes kiosztást kérelmeznek. Az említett tervnek összhangban kell állnia az (EU) 2021/1119 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében megállapított klímasemlegességi célkitűzéssel, és meg kell határoznia a következőket:

- a) a klímasemlegesség 2050-ig létesítményi vagy vállalati szinten történő elérését célzó intézkedések és beruházások, a széndioxid-kibocsátás ellentételezésére szolgáló egységek felhasználásának kizárásával;

⁽¹⁾ A Bizottság 2014. október 27-i 2014/746/EU határozata a CO₂-kibocsátás-helyezés kockázatának jelentős mértékben kitett ágazatok és alágazatok 2015–2019-es időszakra vonatkozó listájának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti meghatározásáról (HL L 308., 2014.10.29., 114. o.).

▼ **M15**

- b) azok a köztes célok és mérőföldkövek, amelyek a klímasemlegesség ezen albekezdés a) pontja szerinti elérése terén megvalósult előrehaladás mérésére szolgálnak 2025. december 31-ig, azt követően minden ötödik év december 31-éig;
- c) az ezen albekezdés a) pontjában említett egyes intézkedések és beruházások hatásainak becslése az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése tekintetében.

Az e bekezdés harmadik albekezdésének b) pontjában említett célok és mérőföldkövek elérését a 2025. december 31-ig tartó időszak és azt követően minden ötödik év december 31-ig tartó időszak tekintetében ellenőrizni kell a 15. cikkben előírt hitelesítési és akkreditációs eljárásokkal összhangban. Az e bekezdés első albekezdésében említett mennyiségen túl nem osztható ki ingyenes kibocsátási egység, ha a 2025 végéig tartó időszak vagy a 2026-tól 2030-ig tartó időszak tekintetében nem ellenőrizték a köztes célok és mérőföldkövek elérését.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e bekezdés harmadik albekezdésének a), b) és c) pontjában említett információk minimális tartalmának, valamint az említett albekezdésben és a 10a. cikk (1) bekezdésének ötödik albekezdésében említett klímasemlegességi tervek formátumának meghatározása céljából. A Bizottság szinergiákra törekszik az uniós jogban előírt hasonló tervekkel. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ **M9**

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően és a megelőző három, rendelkezésre álló adattal lefedett naptári év alapján 2019. december 31-ig felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek az e cikk (1), (2) és (3) bekezdésében említett, a kibocsátásáthelyezés kockázatának kitettnek minősített ágazatok és alágazatok meghatározása tekintetében történő kiegészítésére vonatkozóan, az e cikk (1) bekezdését illetően a tevékenységek négy számjegyű szintű (NACE-4 kód) besorolását felhasználva, a legutóbbi három naptári év hozzáférhető adatai alapján.

*10c. cikk***Kibocsátási egységek átmeneti ingyenes kiosztására vonatkozó opció lehetősége az energetikai ágazat modernizációja érdekében**

(1) A 10a. cikk (1)–(5) bekezdésétől eltérve azok a tagállamok, amelyek egy főre jutó, piaci áron (euróban számított) GDP-je 2013-ban alacsonyabb volt az uniós átlag 60 %-ánál, átmenetileg ingyenes kibocsátási egységeket oszthatnak ki villamosenergia-termelést végző létesítmények számára az energetikai ágazat modernizációja, diverzifikálása és fenntartható átalakítása céljából. A támogatott beruházásoknak következetesen elő kell segíteniük a biztonságos és fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való átállást, az Unió 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretében meghatározott célokat, valamint a Párizsi Megállapodásban megfogalmazott hosszú távú célkitűzések elérését. Az ebben a bekezdésben említett eltérés 2030. december 31-én megszűnik.

▼ **M9**

(2) Az érintett tagállam 2021 és 2030 között egy vagy több forduló verseny tárgyalásos ajánlattételi eljárást szervez az olyan projektek körében, amelyek esetében a beruházás teljes összege meghaladja a 12,5 millió EUR-t, az ingyenes kiosztással finanszírozandó beruházások kiválasztása érdekében. Ennek a verseny tárgyalásos ajánlattételi eljárásnak:

- a) meg kell felelnie az átláthatóság, a megkülönböztetéstől mentesség, az egyenlő bánásmód, valamint a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveinek;
- b) biztosítania kell, hogy csak olyan projektek végrehajtói legyenek jogosultak ajánlatot tenni, amelyek hozzájárulnak az energiaszerkezet és a beszerzési források diverzifikálásához, a szükséges szerkezetátalakításhoz, a meglévő infrastruktúra környezetvédelmi szempontok alapján történő átalakításához és modernizációjához, a tiszta technológiák – például a megújulóenergia-technológiák – alkalmazásához, vagy az energiatermelő – így például a hatékony és fenntartható távfűtési – ágazat, valamint az energiaszállítási és az energiaelosztó ágazat modernizációjához;
- c) egyértelmű, objektív, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kiválasztási kritériumokat kell megállapítania a projektek rangsorolására annak biztosítása érdekében, hogy kizárólag olyan projekteket válasszanak ki, amelyek:
  - i. a költség-haszon elemzés alapján pozitív nettó nyereséget biztosítanak a kibocsátáscsökkentés tekintetében, és a projekt méretét figyelembe véve előre meghatározott mértékben jelentősen csökkentik a CO₂-kibocsátás szintjét;
  - ii. kiegészítő jellegűek, egyértelműen megfelelnek a cserére és modernizációra vonatkozó igényeknek, és nem támogatják az energiakereslet piaci alapú növekedését;
  - iii. a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlatot jelentik; és
  - iv. nem járulnak hozzá vagy nem javítják a fokozottan kibocsátásintenzív villamosenergia-termelés pénzügyi életképességét, továbbá nem növelik a kibocsátásintenzív fosszilis tüzelőanyagoktól való függőséget.

A 10. cikk (1) bekezdésétől eltérve és e cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül abban az esetben, ha a verseny tárgyalásos ajánlattételi eljárás keretében kiválasztott beruházást nem valósítják meg vagy a tervezett teljesítményt nem érik el, az erre a célra elkülönített kibocsátási egységeket a korábbi eljárást követően leghamarabb egy évvel egyetlen további alkalommal fel lehet használni a verseny tárgyalásos ajánlattételi eljárás újabb fordulójában más beruházások finanszírozására.

2019. június 30-ig minden olyan tagállam, amely élni kíván az opcionális átmeneti ingyenes kiosztás lehetőségével az energiaágazat modernizációjára, egy részletes nemzeti keretet tesz közzé, amely nyilvános véleményezés céljából ismerteti a verseny tárgyalásos ajánlattételi eljárást – ezen belül az első albekezdésben említett fordulók tervezett számát, és a kiválasztási kritériumokat.

▼ **M9**

Azokban az esetekben, amikor a 12,5 millió EUR összegnél kisebb értékű beruházásokat ingyenes kiosztás révén megvalósuló támogatásban kívának részesíteni, és amelyeket nem az e bekezdésben említett versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás keretében választották ki, a tagállam objektív és átlátható kritériumok alapján választja ki a projekteket. E kiválasztási eljárás eredményeit nyilvános véleményezés céljából közzé kell tenni. Ennek alapján az érintett tagállam listát állít össze a beruházásokról, amelyet nyilvánosságra hoz és a Bizottságnak 2019. június 30-ig benyújt. Amennyiben egynél több beruházásra kerül sor ugyanazon létesítményen belül, ezeket együttesen kell értékelni annak meghatározása érdekében, hogy a 12,5 millió EUR értékhatárt túllépi-e, kivéve, ha ezek a beruházások technikai, illetve pénzügyi szempontból egymástól függetlenül is életképesek.

(3) A tervezett beruházások értéke nem lehet kevesebb az ingyenes kiosztás piaci értékénél, figyelembe véve annak szükségességét, hogy korlátozni kell a közvetlenül ehhez kapcsolódó árnövekedést. A piaci értéket a kibocsátási egységek közös árverési platformon kialakult, előző naptári évi árának átlaga jelenti. A beruházások releváns költségeinek legfeljebb 70 %-ára nyújtható támogatás az ingyenes kiosztás felhasználásával, feltéve, hogy a fennmaradó költségeket magánszektorbeli jogi személyek finanszírozzák.

(4) Az átmeneti ingyenes kiosztásokat le kell vonni a kibocsátási egységek azon mennyiségéből, amelyet a tagállam egyébként árverésre bocsátana. Az ingyenes kiosztás össz mennyisége nem haladhatja meg azon kibocsátási egységek 40 %-át, amelyeket az érintett tagállam a 10. cikk (2) bekezdése a) pontjának értelmében a 2021-től 2030-ig tartó időszakban kapni fog, egyenlő éves mennyiségekre elosztva erre az időszakra.

(5) Amennyiben egy tagállam a 10d. cikk (4) bekezdésének megfelelően az Unión belüli szolidaritás, a gazdasági növekedés és az energiahálózatok összekapcsolása céljából a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban kiosztott kibocsátási egységeket használja fel, akkor a tagállam az e cikk (4) bekezdésétől eltérve a 2021-től 2030-ig tartó időszakban a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében kapott egységek legfeljebb 60 %-ának megfelelő össz mennyiséget használhat fel az átmenetileg ingyenes kiosztásra oly módon, hogy a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban kiosztott egységek mennyiségéből az előbbieknél megfelelő mennyiséget használ fel.

Az e cikk alapján 2020-ig ki nem osztott kibocsátási egységeket a 2021-től 2030-ig tartó időszakban ki lehet osztani olyan beruházások céljára, amelyeket a (2) bekezdésben említett versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás keretében választottak ki, kivéve, ha az érintett tagállam 2019. szeptember 30-ig tájékoztatja a Bizottságot egyrészt arról a szándékáról, hogy ezeknek a kibocsátási egységeknek egy részét vagy egészét a 2021-től 2030-ig tartó időszakban nem osztja ki, másrészt a 2020-ban árverésre bocsátandó kibocsátási egységek mennyiségéről. Amennyiben ezeket a kibocsátási egységeket a 2021-től 2030-ig tartó időszakban kiosztják, egy ennek megfelelő kibocsátási egység mennyiségét kell figyelembe venni az e bekezdés első albekezdésében meghatározott 60 %-os korlátozás alkalmazásakor.

▼ M9

(6) Az üzemeltetők részére történő kiosztásra annak igazolását követően kerülhet sor, hogy a versenytárgyalásos ajánlattételi eljárás szabályainak megfelelően kiválasztott beruházást megvalósították. Abban az esetben, ha a beruházás többletvillamosenergia-termelő kapacitást eredményez, akkor a többletkapacitás üzembe helyezésének megkezdése előtt az érintett üzemeltetőnek igazolnia kell továbbá azt is, hogy saját maga vagy egy másik társult üzemeltető üzemen kívül helyezett ugyanakkora, de magasabb kibocsátási intenzitású villamosenergia-termelő kapacitást.

▼ M15

(7) A tagállamok előírják a kedvezményezett villamosenergia-termelő létesítményeknek és hálózatüzemeltetőknek, hogy minden év február 28-ig tegyenek jelentést a kiválasztott beruházásaik megvalósításáról, és ebben térjenek ki többek között az ingyenes kiosztás és a felmerült beruházási kiadás egyenlegére és a támogatott beruházások típusaira. A tagállamok jelentést nyújtanak be erről a Bizottságnak, a Bizottság pedig nyilvánosságra hozza ezeket a jelentéseket.

10ca. cikk

Kibocsátási egységek átmeneti ingyenes kiosztására vonatkozó előrehozott határidő az energetikai ágazat modernizációja érdekében

A 10c. cikktől eltérve az érintett tagállamok csak a 2024. december 31-ig végrehajtott beruházásokra vonatkozóan adhatnak az említett cikkel összhangban átmeneti ingyenes kiosztást a létesítményeknek. Az érintett tagállamok számára a 10c. cikkel összhangban a 2021-től 2030-ig tartó időszakban rendelkezésre álló, az ilyen beruházásokra fel nem használt kibocsátási egységeket az adott tagállam által meghatározott arányban:

- a) hozzá kell adni az érintett tagállam által a 10. cikk (2) bekezdése értelmében árverésre bocsátandó kibocsátási egységek teljes mennyiségéhez; vagy
- b) a 10d. cikkben említett Modernizációs Alap keretében beruházások támogatására kell felhasználni, a 10d. cikk (4) bekezdésében említett kibocsátási egységekből származó bevételekre alkalmazandó szabályokkal összhangban.

Az érintett tagállam 2024. május 15-ig értesíti a Bizottságot a 10. cikk (2) bekezdése első albekezdésének a) pontja, valamint – a 10d. cikk (4) bekezdésének második mondatától eltérve – a 10d. cikk alapján felhasználandó kibocsátási egységek megfelelő mennyiségéről.

▼ M9*10d. cikk***A modernizációs alap****▼ M15**

(1) A 2021-től 2030-ig tartó időszakra létre kell hozni egy alapot (a továbbiakban: a Modernizációs Alap), amely a kedvezményezett tagállamok által javasolt olyan beruházásokat támogatja – beleértve a kisebb beruházási projektek finanszírozását is –, amelyek célja az energetikai rendszerek korszerűsítése és az energiahatékonyság növelése. A Modernizációs Alapot a kibocsátási egységek árverésre bocsátása révén kell finanszírozni, a 10. cikkben foglaltak szerint, az ott meghatározott kedvezményezett tagállamok javára.

▼ **M15**

A támogatott beruházásoknak összhangban kell lenniük ezen irányelv célkitűzéseivel, az európai zöld megállapodásról szóló, 2019. december 11-i bizottsági közlemény és az (EU) 2021/1119 rendelet célkitűzéseivel, valamint a Párizsi Megállapodásban megfogalmazott hosszú távú célkitűzésekkel. A kedvezményezett tagállamok adott esetben felhasználhatják a Modernizációs Alap forrásait az Unió szomszédos határrégióit érintő beruházások finanszírozására. A Modernizációs Alapból nem nyújtható támogatás fosszilis tüzelőanyagokat felhasználó energiatermelő létesítmények számára. Ennek ellenére az e cikk (4) bekezdése szerinti értesítés hatálya alá tartozó kibocsátási egységekből származó bevétel fordítható gáznemű fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos beruházásokra.

Emellett az ezen irányelv 10. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett kibocsátási egységekből származó bevétel – amennyiben a tevékenység az (EU) 2020/852 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ értelmében környezeti szempontból fenntarthatónak minősül, és az energiabiztonság biztosításának okából kellően indokolt – felhasználható gáznemű fosszilis tüzelőanyagok bevonásával járó beruházásokra, feltéve, hogy a kibocsátási egységeket energiatermelés esetében 2027. december 31. előtt, a gáz értékláncon belül hátrébb történő (downstream) felhasználásával járó beruházások esetében pedig 2028. december 31. előtt bocsátják árverésre.

(2) A 10. cikk (1) bekezdésének harmadik albekezdésében említett kibocsátási egységekből és az e cikk (4) bekezdése szerinti értesítés hatálya alá tartozó kibocsátási egységekből származó bevételek legalább 80 %-át, valamint a 10. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében említett kibocsátási egységekből származó bevételek legalább 90 %-át a következő beruházások támogatására kell felhasználni:

- a) a megújuló forrásokból, többek között a megújuló hidrogénből származó villamosenergia-termelés és -felhasználás;
- b) a megújuló energiaforrásokból történő fűtés és hűtés;
- c) a teljes energiafelhasználás csökkentése energiahatékonyság révén, többek között az ipar, a közlekedés, az épületek, a mezőgazdaság és a hulladékgazdálkodás területén;
- d) energiatárolás és az energiahálózatok – ezen belül a keresletoldali szabályozás, a távfűtési vezetékek és a villamosenergia-átviteli hálózatok – korszerűsítése, valamint a tagállamok közötti összeköttetések bővítése és a kibocsátásmentes mobilitást szolgáló infrastruktúra;
- e) az alacsony jövedelmű háztartások támogatása, többek között a vidéki és a távoli területeken az energiaszegénység kezelése és fűtési rendszereik korszerűsítése érdekében; továbbá

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2020/852 rendelete (2020. június 18.) a fenntartható befektetések előmozdítását célzó keret létrehozásáról, valamint az (EU) 2019/2088 rendelet módosításáról (HL L 198., 2020.6.22., 13. o.).

▼ **M15**

f) igazságos átmenet a kedvezményezett tagállamok szén-dioxid-függő régióiban, hogy támogatni lehessen a munkavállalók átirányítását, átképzését és továbbképzését, az oktatást, az álláskeresési kezdeményezéseket és az induló vállalkozásokat, a civil társadalommal és a szociális partnerekkel egyeztetve, összhangban a 2021/1056/EU rendelet 8. cikke (2) bekezdése első albekezdésének k) pontja szerinti területi igazságos átmenet tervben szereplő vonatkozó tagállami intézkedésekkel, és adott esetben hozzájárulva azokhoz.

▼ **M9**

(3) A modernizációs alap működtetéséért a kedvezményezett tagállamok felelnek. Az EBB gondoskodik arról, hogy a kibocsátási egységek árverésére a 10. cikk (4) bekezdésében meghatározott elvekkel és részletes szabályokkal összhangban kerüljön sor. Az EBB felel a keletkező bevételek kezeléséért is. Az EBB a Bizottság által elfogadott kifizetési határozatot követően átadja a bevételeket a tagállamoknak, amennyiben ez a kifizetés összhangban van e cikk (2) bekezdésével, illetve ha a beruházások nem az e cikk (2) bekezdésében felsorolt területekhez tartoznak, akkor összhangban van a beruházási bizottság ajánlásaival. A Bizottság kellő időben elfogadja határozatát. A bevételeket az e cikk (6)–(12) bekezdésnek megfelelően, a IIb. mellékletben meghatározott részesedések alapján el kell osztani a tagállamok között.

(4) Minden érintett tagállam felhasználhatja a 10c. cikk (4) bekezdésével összhangban kiadott kibocsátási egységek összmenységét vagy ennek a kibocsátási egység-mennyiségnek egy részét, továbbá az Unión belüli szolidaritás, a gazdasági növekedés és az energiahálózatok összekapcsolása céljából a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával összhangban elosztott kibocsátási egységek mennyiségét vagy a 10d. cikkel összhangban ennek a mennyiségnek egy részét, a modernizációs alap keretébe tartozó beruházások támogatása érdekében, így növelve az adott tagállam részére kiosztott forrásokat. Az érintett tagállam 2019. szeptember 30-ig értesíti a Bizottságot a 10. cikk (2) bekezdésének b) pontjával, a 10c. cikkel, illetve a 10d. cikkel összhangban felhasználandó kibocsátási egységek mennyiségéről.

(5) Létrejön a modernizációs alap beruházási bizottsága. A beruházási bizottságot az egyes kedvezményezett tagállamok, a Bizottság és az EBB egy-egy képviselője, valamint a többi tagállam által öt éves időtartamra választott három további képviselője alkotja. A bizottság elnöke a Bizottság képviselője. Minden olyan tagállamot, amelyik a beruházási bizottságban nem rendelkezik tagsággal, megfigyelőként egy-egy fő képviselheti a bizottság ülésén.

A beruházási bizottság átlátható módon végzi tevékenységét. A beruházási bizottság összetételét, valamint a tagok önéletrajzát és összeférhetlenségi nyilatkozatait nyilvánosan hozzáférhetővé kell tenni, és adott esetben frissíteni kell.

(6) Mielőtt a kedvezményezett tagállam arról dönt, hogy egy adott beruházást a modernizációs alap rá eső részéből finanszírozást nyújt, a beruházási projektet a beruházási bizottság és az EBB elé terjeszti. Amennyiben az EBB megerősíti, hogy egy adott beruházás a (2) bekezdésben felsorolt területekhez tartozik, a tagállam elkezdheti finanszírozni a beruházási projektet a rá eső részéből.

▼ M9

Amennyiben egy az energiarendszerek modernizálását célzó, a modernizációs alapból történő finanszírozásra javasolt beruházás nem érinti az (2) bekezdésben felsorolt területeket, a beruházási bizottságnak értékelnie kell e beruházás műszaki és pénzügyi életképességét, beleértve a beruházás által megvalósított kibocsátáscsökkentés mértékét, és ajánlást kell kiadnia a beruházásnak az alapból történő finanszírozásával kapcsolatban. A beruházási bizottságnak biztosítania kell, hogy a távfűtéshez kapcsolódó minden beruházás jelentős javulást érjen el az energiahatékonyság és a kibocsátáscsökkentés terén. Ez az ajánlás tartalmazhat a megfelelő finanszírozási eszközökre vonatkozó iránymutatókat is. A (2) bekezdésben felsorolt területektől eltérőkre irányuló beruházás releváns költségeinek legfeljebb 70 %-ára nyújtható támogatás a modernizációs alapból származó forrásokból, feltéve, hogy a fennmaradó költségeket magánszektorbeli jogi személyek finanszírozzák.

(7) A beruházási bizottságnak kell törekednie arra, hogy ajánlásait konszenzussal fogadja el. Amennyiben a beruházási bizottság az elnök által megállapított határidőig nem tud konszenzussal dönteni, egyszerű többséggel kell határozatot hoznia.

Amennyiben az EBB képviselője nem támogatja valamely beruházás finanszírozását, az ajánlást csak abban esetben lehet elfogadni, ha az összes tag kétharmados többséggel támogatja azt. Ebben az esetben annak a tagállamnak a képviselője, ahol a beruházás történik, és az EBB képviselője nem jogosult szavazni. Ez az albekezdés nem alkalmazandó olyan kisebb projektek esetében, amelyeket egy nemzeti fejlesztési bank által nyújtott hitelek vagy egy olyan nemzeti program végrehajtásához adott támogatások finanszíroznak, amelyek a modernizációs alap célkitűzéseihez illeszkedő egyedi célok elérését szolgálják, feltéve, hogy a program keretében a IIb. mellékletben rögzített tagállami részesedésnek legfeljebb 10 %-át felhasználják.

(8) Az EBB vagy a beruházási bizottság által a (6) és (7) bekezdésnek megfelelően létrehozott dokumentumokat vagy ajánlásokat kellő időben kell elkészíteni, és azoknak tartalmazniuk kell a kiadásuk indokolását. Ezeket a dokumentumokat és ajánlásokat közzé kell tenni.

(9) A kedvezményezett tagállamok felelnek a kiválasztott projektek végrehajtásának nyomon követéséért.

(10) A kedvezményezett tagállamok évente jelentést tesznek a Bizottságnak a modernizációs alap által finanszírozott beruházásokról. A jelentést nyilvánosságra kell hozni és annak tartalmaznia kell:

- a) a kedvezményezett tagállamok által finanszírozott beruházásokra vonatkozó információkat;
- b) egy értékelést arról, hogy az elért energiahatékonyság vagy az energiarendszer megvalósult modernizációja szempontjából a beruházás milyen hozzáadott értéket nyújtott.

▼ M15

(11) A beruházási bizottságnak évente jelentést kell tennie a Bizottság számára a beruházások értékelésével összefüggésben szerzett tapasztalatokról, különösen a kibocsátáscsökkentések és a kibocsátáscsökkentési költségek tekintetében. A Bizottság 2024. december 31-ig – a beruházási bizottság megállapításait figyelembe véve – felülvizsgálja a projekteknek a (2) bekezdésben említett területeit, valamint azt, hogy a beruházási bizottság mire alapozza ajánlásait.

A beruházási bizottság gondoskodik az éves jelentés közzétételéről. A Bizottság továbbítja az éves jelentést az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

▼ M9

(12) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a modernizációs alap működésének részletes szabályaira vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ M13*10e. cikk***Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz**

(1) Rendkívüli és egyszeri intézkedésként, 2026. augusztus 31-ig az e cikk (2) és (3) bekezdése alapján árverésre bocsátott kibocsátási egységeket addig kell árverés útján értékesíteni, amíg az ilyen, árverés útján történő értékesítésből származó bevétel teljes összege el nem éri a 20 milliárd EUR-t. Az említett bevételt az (EU) 2021/241 európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ létrehozott Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz rendelkezésére kell bocsátani, és az említett rendelet rendelkezéseivel összhangban kell végrehajtani.

(2) A 10a. cikk (8) bekezdésétől eltérve, 2026. augusztus 31-ig az említett bekezdésben említett kibocsátási egységek egy részét az (EU) 2021/241 rendelet 21c. cikke (3) bekezdésének b)–f) pontjában meghatározott célkitűzések támogatása céljából addig kell árverés útján értékesíteni, amíg az ilyen, árverés útján történő értékesítésből származó bevétel összege el nem éri a 12 milliárd EUR-t.

(3) 2026. augusztus 31-ig azon kibocsátási egységek egy részét, amelyeket a tagállamok egyébként a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja alapján 2027. január 1-jétől 2030. december 31-ig árverés útján értékesítenének, az (EU) 2021/241 rendelet 21c. cikke (3) bekezdésének b)–f) pontjában meghatározott célkitűzések támogatása céljából addig kell árverés útján értékesíteni, amíg az ilyen árverésből származó bevétel összege el nem éri a 8 milliárd EUR-t. Az említett kibocsátási egységeket – főszabály szerint – egyenlő éves mennyiségekben kell árverésre bocsátani az adott időszak során.

(4) Az (EU) 2015/1814 határozat 1. cikkének (5a) bekezdésétől eltérve, 2030. december 31-ig a piaci stabilizációs tartalékban lévő, egyébként az említett időszak alatt érvénytelenítésre kerülő teljes mennyiségből 27 millió ki nem osztott kibocsátási egységet az innováció támogatására kell felhasználni az ezen irányelv 10a. cikke (8) bekezdésének első albekezdésében említettek szerint.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/241 rendelete (2021. február 12.) a Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszköz létrehozásáról (HL L 57., 2021.2.18., 17. o.).

▼ **M13**

(5) A Bizottság biztosítja, hogy a (2) bekezdés alapján árverés útján – többek között adott esetben az (EU) 2021/241 rendelet 21d. cikkével összhangban előfinanszírozási kifizetés céljából – értékesítendő kibocsátási egységek árverésre bocsátására az ezen irányelv 10. cikkének (4) bekezdésében meghatározott elvekkel és részletes szabályokkal, valamint az 1031/2010/EU bizottsági rendelet ⁽¹⁾ 24. cikkével összhangban kerüljön sor annak biztosítása érdekében, hogy az Innovációs Alap a 2023–2026-os időszakban megfelelő összegű forrással rendelkezzen. Az e cikkben említett árverési időszakot annak kezdete után egy évvel az e cikkben előírt árverés szén-dioxid-piacra és -ára gyakorolt hatásának fényében felül kell vizsgálni.

(6) Az EBB az e cikk alapján árverésre bocsátandó kibocsátási egységek árverezőjeként jár el az 1031/2010/EU rendelet 26. cikkének (1) bekezdése szerint kijelölt aukciós platformon, és az árverésből származó bevételeket a Bizottság rendelkezésére bocsátja.

(7) A kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 21. cikkének (5) bekezdésével összhangban külső címzett bevételnek minősülnek.

▼ **M15***10f. cikk****A jelentős károkozás elkerülésének elve***

2025 január 1-től a kedvezményezett tagállamok és a Bizottság az ezen irányelv 10a. cikke (8) bekezdésének megfelelően az Innovációs Alapba szánt kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből keletkező bevételeket, valamint az ezen irányelv 10. cikke (1) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdésében említett kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételeket az (EU) 2020/852 rendelet 17. cikkében meghatározott, jelentős károkozás elkerülését célzó kritériumokkal összhangban használják fel, amennyiben e bevételeket olyan gazdasági tevékenységre használják fel, amelyre vonatkozóan az említett rendelet 10. cikke (3) bekezdésének b) pontja alapján technikai vizsgálati kritériumokat határoztak meg annak megállapítására, hogy egy gazdasági tevékenység jelentősen károsít-e egy vagy több releváns környezeti célkitűzést.

⁽¹⁾ A Bizottság 1031/2010/EU rendelete (2010. november 12.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról szóló 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv alapján az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei árverés útján történő értékesítésének időbeli ütemezéséről, lebonyolításáról és egyéb vonatkozásairól (HL L 302., 2010.11.18., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

▼ **M4***11. cikk***Nemzeti végrehajtási intézkedések**

(1) 2011. szeptember 30-ig minden tagállam közzéteszi és megküldi a Bizottságnak a területén lévő, ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítmények listáját, valamint a 10a. cikk (1) bekezdésében és a 10c. cikkben előírt szabályokkal összhangban elvégzett számítás alapján a területén lévő létesítmények részére egyenként esetlegesen ingyenesen kiosztandó kibocsátásiegység-mennyiséget.

▼ **M9**

2019. szeptember 30-ig be kell nyújtani azon létesítmények listáját, amelyek 2021. január 1-jétől öt éven keresztül ezen irányelv hatálya alá tartoznak; minden ezt követő ötéves időszakonként újabb listát kell benyújtani a következő ötéves periódusra. A listában fel kell tüntetni a termelő tevékenységre, a hő- és gázátadásra, a villamosenergia-termelésre és a létesítményrész szintű kibocsátásra vonatkozó információkat a benyújtást megelőző öt naptári év vonatkozásában. Csak azoknak a létesítményeknek lehet ingyenesen kibocsátási egységeket kiosztani, amelyek megadták ezeket az adatokat.

▼ **M4**

(2) Az illetékes hatóság minden évben ► **M15** június 30-ig ◀ kiadja az adott évben szétosztandó, a 10., a 10a. és a 10c. cikkel összhangban kiszámított kibocsátásiegység-mennyiséget.

(3) A tagállamok a (2) bekezdés szerinti ingyenes kibocsátási egységeket nem ítélik oda olyan létesítményeknek, amelyeknek az (1) bekezdés szerinti listába történő felvételét a Bizottság elutasította.

▼ **M2**

IV. FEJEZET

▼ **M15**

A légi közlekedésre, a tengeri közlekedésre és a helyhez kötött létesítményekre alkalmazandó rendelkezések

▼ **M4***11a. cikk*

A projekttevékenységekből származó CER- és ERU-egységek felhasználása az ► **M9 EU ETS-ben ◀ az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatálybalépése előtt**

▼ **M14**

(1) E cikk (2) és (3) bekezdésére is figyelemmel azok a légi jármű-üzemeltetők, amelyek valamely tagállam által kiállított üzembentartási engedéllyel rendelkeznek, vagy amelyeket valamely tagállamban – többek között az adott tagállam legkülső régióiban, függő területein és egyéb területein – lajtsromba vettek, a következő egységeket használhatják az egységeknek a 12. cikk (6) bekezdése szerint bejelentett mennyiség tekintetében való törlésére vonatkozó, 12. cikk (9) bekezdésében meghatározott kötelezettségeik teljesítésére:

a) a Párizsi Megállapodás 6. cikkének (4) bekezdése alapján létrehozott mechanizmusban részt vevő felek által engedélyezett egységek;

▼ **M14**

- b) a jóváírási programokban részt vevő felek által engedélyezett olyan egységek, amelyeket az ICAO Tanács a (8) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban meghatározottak szerint elszámolhatónak ítélte;
- c) az (5) bekezdés szerinti megállapodásokban részes felek által engedélyezett egységek;
- d) a 24a. cikk alapján uniós szintű projektek tekintetében kiadott egységek.

(2) Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett egységek akkor használhatók, ha a következő feltételek teljesülnek:

- a) olyan államból származnak, amely a felhasználás idején a Párizsi Megállapodás részes fele;
- b) a 25a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban az ICAO nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompensációs és -csökkentési rendszerében (CORSIA) részt vevőként felsorolt államból származnak. Ez a feltétel nem alkalmazandó a 2027 előtt keletkező kibocsátásokra, és nem alkalmazandó az Egyesült Nemzetek Szervezete által meghatározott legkevésbé fejlett országokra és fejlődő kis szigetállamokra sem, kivéve azokat az államokat, amelyek egy főre jutó GDP-je eléri vagy meghaladja az uniós átlagot.

(3) Az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett egységek abban az esetben használhatók, ha a részt vevő felek általi engedélyezésre vonatkozó rendelkezések vannak hatályban, ha időben kiigazítják a részt vevő felek nemzetileg meghatározott hozzájárulásai alá tartozó emberi eredetű (forrásonkénti) kibocsátásokra és (nyelőnkénti) eltávolításokra vonatkozó jelentéstételt, és ha nem kerül sor a globális kibocsátások kettős elszámolására, valamint nettó növekedésére.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben részletes – például jelentéstételi és nyilvántartási – követelményeket határoz meg az e bekezdés első albekezdésében említett rendelkezésekre, valamint az e rendelkezéseket alkalmazó államok vagy programok jegyzékbe vételére vonatkozóan. E rendelkezéseknek figyelembe kell venniük a legkevésbé fejlett országok és a fejlődő kis szigetállamok számára az e cikk (2) bekezdésével összhangban biztosított rugalmassági mechanizmusokat. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ **M4**

(5) Ha a nemzetközi éghajlatváltozási egyezményre vonatkozó tárgyalások lezárására 2009. december 31-ig nem kerül sor, a projektekből vagy más kibocsátáscsökkentést eredményező tevékenységből származó egységek – a 2008 és 2012 közötti időszakra vonatkozóan a tagállamok által az üzemeltetők és légi fuvarozók részére felhasználásra engedélyezett, de fel nem használt CER/ERU-mennyiség, illetve a (8) bekezdés értelmében biztosított egységek felhasználására vonatkozó jogosultságuk erejéig – harmadik országokkal kötött, a felhasználható mennyiségről rendelkező megállapodásokkal összhangban felhasználhatók az ► **M9** EU ETS-ben ◀. Ezekkel a megállapodásokkal összhangban az üzemeltetők felhasználhatnak az érintett harmadik országokban végzett projekttevékenységből eredő egységeket az ► **M9** EU ETS ◀ szerinti kötelezettségeik teljesítése céljából.

▼ **M4**

(6) Az (5) bekezdésben említett megállapodásokban rendelkezni kell a 2008 és 2012 közötti időszakban az ►**M9** EU ETS-ben ◀ felhasználható projekt típusokra – ideértve a technológiaátadást és a fenntartható fejlődést előmozdító, megújuló energiaforrásokkal vagy az energiahatékonysággal kapcsolatos technológiákat – vonatkozó egységeknek az ►**M9** CEU ETS-ben ◀ történő felhasználásáról. Ezek a megállapodások rendelkezhetnek olyan projektekből származó egységek felhasználásáról is, amelyek esetében a figyelembe vett alapszint kisebb a 10a. cikkben előírt intézkedések szerinti ingyenes kiosztás szintjénél vagy az ►**M9** uniós ◀ jogban előírt szinteknél.

(7) Amint létrejön egy, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás, 2013. január 1-jétől csak a megállapodást megerősítő harmadik országokbeli projektekből származó egységek fogadhatók el az ►**M9** EU ETS-ben ◀.

▼ **M9**▼ **M14**

(8) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben felsorolja azokat az egységeket, amelyeket az ICAO Tanács elszámolhatónak ítél, és amelyek megfelelnek az e cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek. A Bizottság adott esetben végrehajtási jogi aktusokat is elfogad e jegyzék naprakészé tétele érdekében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ **M1***11b. cikk***Projekttevékenységek**

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak biztosítására, hogy a csatlakozási szerződést aláírt országokban folytatott projekttevékenységek – az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján később elfogadott határozatok szerint megállapított – alapelemei teljes mértékben megfeleljenek az ►**M9** uniós ◀ vívmányoknak, ideértve a csatlakozási szerződésben megállapított átmeneti eltéréseket.

▼ **M4**

Az ►**M9** Unió ◀ és tagállamai csak olyan projekttevékenységeket engedélyezhetnek, amelyek esetében a projekt valamennyi résztvevőjének székhelye vagy olyan országban van, amely részes fele a szóban forgó projektről kötött nemzetközi megállapodásnak, vagy pedig olyan országban, szövetségi szint alatti vagy regionális egységben van, amely a 25. cikk alapján kapcsolódik az ►**M9** EU ETS-hez ◀.

▼ **M1**

(2) A (3) és a (4) bekezdésekben foglaltak kivételével a projekttevékenységeknek otthont adó tagállamok biztosítják, hogy egyetlen ERU vagy CER sem kerül kiadásra az ezen irányelv hatálya alá tartozó ►**M2** tevékenységekből ◀ eredő, üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére, illetve korlátozására.

(3) 2012. december 31-ig az olyan JI- és CDM-projekttevékenységekre vonatkozólag, amelyek közvetlenül csökkentik vagy korlátozzák az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményből eredő kibocsátást, ERU-k és CER-ek csak megegyező számú egység – ezen létesítmény üzemeltetője általi – törlése esetén adhatók ki.

▼ M1

(4) 2012. december 31-ig az olyan JI- és CDM-projekttevékenységekre vonatkozólag, amelyek közvetett módon csökkentik vagy korlátozzák az ezen irányelv hatálya alá tartozó létesítményből eredő kibocsátást, ERU-k és CER-ek csak megegyező számú egység – az ERU-k és a CER-ek származásának megfelelő tagállam nemzeti jegyzékéből való – törlése esetén adhatók ki.

(5) Az a tagállam, amely magán-, vagy közintézmények számára engedélyezi a projekttevékenységekben való részvételt, továbbra is felelős marad az UNFCCC-ben és a Kiotói Jegyzőkönyvben vállalt köteleességek teljesítéséért, valamint biztosítania kell, hogy az ilyen jellegű részvétel összeegyeztethető az UNFCCC-nek és a Kiotói Jegyzőkönyvnek megfelelően elfogadott vonatkozó iránymutatásoknak, szabályoknak és eljárásoknak.

(6) A 20 MW termelőkapacitást meghaladó teljesítményű vízerőmű projekttevékenységek esetében a tagállamok az ilyen projekttevékenységek jóváhagyásakor biztosítják a vonatkozó nemzetközi követelményeknek és iránymutatásoknak – ideértve a Nagy Gátak Világbizottsága 2000-es, „Gátak és fejlődés. A döntéshozatal új kerete” című záróbeszámolójában foglaltakat – az ilyen jellegű projekttevékenységek fejlesztése során történő tiszteletben tartását.

▼ M9**▼ B***12. cikk***Az egységek átruházása, visszaadása és törlése**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az egységek átruházhatók legyenek az alábbi személyek között:

- a) az ► **M9** Unión ◀ belüli személyek;
- b) az ► **M9** Unión ◀ belüli személyek és olyan, harmadik országbeli személyek, amely országban a 25. cikkben említett eljárásnak megfelelően, az ebben az irányelvben megfogalmazott vagy ezen irányelv alapján elfogadottakon kívüli korlátozások nélkül elismerik az egységeket.

▼ M4

(1a) A Bizottság 2010. december 31-ig megvizsgálja, hogy a kibocsátási egységek piaca kellően védett-e a bennfentes kereskedelemtől vagy a piaci manipulációtól, valamint hogy a védelem biztosításához szükséges-e javaslatok benyújtása. A bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ vonatkozó rendelkezéseit megfelelő kiigazításokkal alkalmazni lehet az alapanyag-kereskedelemre.

⁽¹⁾ HL L 96., 2003.4.12., 16. o.;

▼ M15

(2) A tagállamok biztosítják, hogy egy másik tagállam illetékes hatósága által kiadott egységeket elismerjék az üzemeltető, a légi jármű-üzemeltető vagy a hajózási társaság (3) bekezdés szerinti kötelezettségeinek teljesítése céljára

(3) A tagállamok, az igazgatásért felelős tagállamok és a hajózási társaságok tekintetében felelős igazgatási hatóságok biztosítják, hogy minden év szeptember 30-ig:

- a) minden létesítmény üzemeltetője visszaadjon annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évben az adott létesítményből származó, a 15. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátás;
- b) minden légi jármű-üzemeltető visszaadjon annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évi, a 15. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátása;
- c) minden hajózási társaság visszaadjon annyi kibocsátási egységet, amennyi az előző naptári évi, a 3ge. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátása.

A tagállamok, az igazgatásért felelős tagállamok és a hajózási társaságok tekintetében felelős igazgatási hatóságok biztosítják, hogy az első albekezdésnek megfelelően visszaadott kibocsátási egységeket ezt követően töröljék.

(3-e) A (3) bekezdés első albekezdésének c) pontjától eltérve, a hajózási társaságok a jégosztályú hajókból 2030. december 31-ig keletkező hitelesített kibocsátásuknál 5 %-kal kevesebb kibocsátási egységet is visszaadhatnak, feltéve hogy az ilyen hajók a 25/7. HELCOM-ajánlás alapján megállapított IA, IA Super vagy azzal egyenértékű jégosztályba tartoznak.

Amennyiben a hitelesített kibocsátásokhoz képest kevesebb kibocsátási egységet adnak vissza, mihaml a hitelesített kibocsátások és a visszaadott kibocsátási egységek közötti különbséget az egyes évekre vonatkozóan megállapították, a kibocsátási egységek e különbségnek megfelelő mennyiségét törölni kell a 10. cikk szerinti árverésre bocsátás helyett.

(3-d) Az e cikk (3) bekezdése első albekezdésének c) pontjától és a 16. cikktől eltérve a Bizottság valamely tagállam kérésére végrehajtási jogi aktus útján előírja, hogy a tagállamok tekintsék úgy, hogy az említett rendelkezésekben meghatározott követelmények teljesülnek, valamint hogy ne hozzanak intézkedéseket a hajózási társaságok ellen a 2030. december 31-ig kibocsátott, olyan utakból származó kibocsátások tekintetében, amelyeket üdülőhajóktól eltérő személyhajók, illetve ro/pax hajók bonyolítanak le az adott kérelmező tagállam joghatósága alá tartozó, a szárazfölddel közúti vagy vasúti összeköttetéssel nem rendelkező szigeten található kikötő, valamint a 2022-ben rendelkezésre álló legfrissebb legjobb adatok szerint 200 000 állandó lakosnál kevesebb állandó lakossal rendelkező és az ugyanazon tagállamnak a joghatósága alá tartozó kikötő között, valamint az ilyen hajóknak az ilyen utakhoz kapcsolódó kikötőhelyi tevékenységeiből származó kibocsátások tekintetében.

▼ M15

A Bizottság közzéteszi az első albekezdésben említett szigetek és az érintett kikötők jegyzékét, és azt naprakészen tartja.

(3-c) Az e cikk (3) bekezdése első albekezdésének c) pontjától és a 16. cikktől eltérve a Bizottság két olyan tagállam közös kérésére, amelyek közül az egyik tagállamnak nincs szárazföldi határa másik tagállammal, a másik tagállam pedig az ilyen szárazföldi határral nem rendelkező tagállamhoz a földrajzilag legközelebb eső tagállam, végrehajtási jogi aktus útján előírja, hogy a tagállamok tekintsék úgy, hogy az említett rendelkezésekben meghatározott követelmények teljesülnek, valamint hogy ne hozzanak intézkedéseket a hajózási társaságok ellen a 2030. december 31-ig kibocsátott, olyan utakból származó kibocsátások tekintetében, amelyeket személyhajók, illetve ro/pax hajók tesznek meg a két tagállam közötti, a közös kérelemben meghatározott transznacionális közszolgáltatási szerződés vagy transznacionális közszolgáltatási kötelezettség keretében, valamint az ilyen hajóknak az ilyen utakhoz kapcsolódó kikötőhelyi tevékenységeiből származó kibocsátások tekintetében.

(3-b) A kibocsátási egységek visszaadására vonatkozó kötelezettség nem áll fenn azon kibocsátások tekintetében, amelyeket 2030. december 31-ig egy tagállam legkülső régiójában található kikötő és egy ugyanazon tagállamban található kikötő közötti utakon bocsátottak ki – az ugyanazon tagállam valamely legkülső régióján belüli utakat és az ugyanazon tagállam legkülső régióiban található kikötők közötti utakat is beleértve –, valamint az ilyen hajóknak az ilyen utakhoz kapcsolódó kikötőhelyi tevékenységeiből származó kibocsátások tekintetében.

(3-a) Az EU ETS környezeti integritásának védelme érdekében az EU ETS-ben részt vevő üzemeltetőknek, légitársaságoknak és hajózási társaságoknak – amennyiben és ameddig szükséges – tilos olyan tagállam által kiadott egységeket használniuk, amely tekintetében elévülnek az üzemeltetők, légitársaságok és hajózási társaságokra vonatkozó kötelezettségek. A 19. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak tartalmazniuk kell azokat az intézkedéseket, amelyek az e bekezdésben említett esetekben szükségesek.

▼ M4

(3a) A kibocsátási egységekre vonatkozó átadási kötelezettség nem vonatkozik az olyan hitelesített kibocsátásra, amelyet elkülönítettek, és olyan létesítménybe szállítottak állandó tárolás céljából, melynek érvényes engedélye van a szén-dioxid geológiai tárolásáról szóló, 2009. április 23-i 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ összhangban.

▼ M15

(3b) A kibocsátási egységek visszaadására vonatkozó kötelezettség nem merül fel az olyan üvegházhatású gázok kibocsátása tekintetében, amelyekről úgy tekinthető, hogy azokat leválasztották és olyan módon használták fel, hogy stabil kémiai kötésbe kerültek valamely termékben, így nem kerülhetnek be a légkörbe rendeltetésszerű használat mellett, beleértve bármely olyan szokásos tevékenységet, amelyre a termék életciklusát követően kerül sor.

A Bizottság ezen irányelv kiegészítése céljából a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el azon követelményekre vonatkozóan, amelyek alapján úgy kell tekinteni, hogy az üvegházhatású gázok stabil kémiai kötésbe kerültek valamely termékben az e bekezdés első albekezdésében említettek szerint.

⁽¹⁾ HL L 140., 5.6.2009., 114. o.;

▼ M15

(4) A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy az egységeket birtokosuk kérésére bármikor törölni lehessen. Amennyiben területükön kiegészítő nemzeti intézkedések következtében villamosenergia-termelő létesítmények bezárására kerül sor, akkor a tagállamok az általuk a 10. cikk (2) bekezdésében említett, árverésre bocsátandó kibocsátási egységek összmenyiségéből származó egységeket törölhetik – és hangsúlyosan ajánlott így tenniük – a bezárást megelőző öt évben az érintett létesítmény átlagos hitelesített kibocsátásának megfelelő mennyiség erejéig. Az érintett tagállam a 10. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban tájékoztatja a Bizottságot a tervezett törlésről vagy a törlés elmaradásának indokairól.

▼ M4

(5) Az (1) és a (2) bekezdést a 10c. cikk sérelme nélkül kell alkalmazni.

▼ M14

(6) A tagállamok az e cikk (8) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusban meghatározott módszerek megfelelően minden évben kiszámítják az előző naptári évre vonatkozó kibocsátáskompensációs követelményeket a 25a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt államokba irányuló, azokból kiinduló és azok közötti légi járatok, valamint a Svájc vagy az Egyesült Királyság és a 25a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt államok közötti légi járatok tekintetében, és erről minden év november 30-ig tájékoztatják a légi jármű-üzemeltetőket.

A tagállamok az e cikk (8) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusban meghatározott módszerek megfelelően kiszámítják az adott CORSIA megfelelési időszakra vonatkozó teljes végleges kibocsátáskompensációs követelményeket is, és ezekről az adott CORSIA megfelelési időszak utolsó évét követő év november 30-áig tájékoztatják azokat a légi jármű-üzemeltetőket, amelyek az e követelményekre vonatkozó, az e bekezdés harmadik albekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelnek.

A tagállamok azokat a légi jármű-üzemeltetőket tájékoztatják a kibocsátáskompensáció szintjéről, amelyek az alábbi feltételek mindegyikének megfelelnek:

- a) a légi jármű-üzemeltetők rendelkeznek a tagállamok egyike által kiállított üzembentartási engedéllyel vagy valamelyik tagállamban vannak lajstromba véve, az adott tagállam legkülső régióit, függő területeit és egyéb területeit is beleértve; és
- b) 2021. január 1-től az éves szén-dioxid-kibocsátásuk meghaladja a 10 000 tonnát az olyan légi járművek használatából eredően, amelyek az I. melléklet hatálya alá tartozó repülőtereket teljesítenek és 5 700 kg-ot meghaladó maximális engedélyezett felszállótömeggel rendelkeznek, az ugyanazon tagállamból (ideértve ugyanazon tagállam legkülső régióit) induló és ugyanazon tagállamba érkező légi járműveket kivéve.

Az első albekezdés b) pontja vonatkozásában az alábbi típusú repülésekből származó szén-dioxid-kibocsátásokat figyelmen kívül kell hagyni:

▼ M14

- i. állami repülések;
- ii. humanitárius célú repülések;
- iii. egészségügyi célú repülések;
- iv. katonai célú repülések;
- v. tűzoltási célú repülések;
- vi. humanitárius, egészségügyi vagy tűzoltási célú repülést megelőző vagy azt követő repülések, feltéve, hogy ezeket a repüléseket ugyanazzal a légi járművel hajtották végre, és ezek a repülések szükségesek voltak a vonatkozó humanitárius, egészségügyi vagy tűzoltási célú tevékenységek elvégzéséhez vagy az említett tevékenységeket követően a légi jármű következő tevékenységéhez annak áthelyezésére volt szükség.

▼ M12

(7) Ezen irányelvnek az uniós gazdaság egészére vonatkozó kibocsátáscsökkentési célhoz a légi közlekedés általi hozzájárulás tekintetében történő módosításáról és egy piaci alapú globális intézkedés megfelelő végrehajtásáról szóló jogalkotási aktus meghozataláig, és abban az esetben, ha az ilyen jogi aktus átültetésére rendelkezésre álló időszak 2023. november 30-ig nem jár le, valamint az ICAO által a 2022. évi kibocsátások tekintetében közzéteendő ágazati növekedési tényező nulla, a tagállamok 2023. november 30-ig értesítik a légi jármű-üzemeltetőket arról, hogy az ICAO-nak a nemzetközi légi közlekedés kibocsátáskompensációs és -csökkentési környezetvédelmi rendszerével kapcsolatos nemzetközi szabványainak és ajánlott gyakorlatainak 3.2.1. pontja értelmében vett kibocsátáskompensációs követelményük 2022-re vonatkozóan nulla.

▼ M14

(8) Az e cikk (6) bekezdésében említett kibocsátáskompensációs követelményeknek a CORSIA alkalmazása céljából történő kiszámítását a 25a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt államokba irányuló, azokból kiinduló és azok közötti légi járatok, valamint a Svájc vagy az Egyesült Királyság és a 25a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt államok közötti légi járatok tekintetében a Bizottság által meghatározandó módszer szerint kell elvégezni.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza az e bekezdés első albekezdésében említett légi jármű-üzemeltetőkre vonatkozó kibocsátáskompensációs követelmények kiszámításának módszerét.

Ezek a végrehajtási jogi aktusok részletezik különösen az ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseiből, különösen a 3c., a 11a., a 12. és a 25a. cikkből, valamint – az ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek fényében a lehetséges mértékben – a CORSIA-ra vonatkozó nemzetközi környezetvédelmi szabványokból és ajánlott gyakorlatokból (CORSIA SARP-ok) eredő követelmények alkalmazását.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. Az első ilyen végrehajtási jogi aktust 2024. június 30-ig kell elfogadni.

▼ **M14**

(9) Azok a légi jármű-üzemeltetők, amelyek valamely tagállam által kiállított üzemeltetési engedéllyel rendelkeznek, vagy amelyeket valamely tagállamban – az adott tagállam legkülső régióit, függő területeit és egyéb területeit is beleértve – lajstromba vettek, csak az adott CORSIA megfelelési időszakra vonatkozóan az adott tagállam által a (6) cikkkel összhangban bejelentett mennyiség tekintetében törölhetik a 11a. cikkben említett egységeket. A törlésre a 2021–2023-as időszak kibocsátásai tekintetében 2025. január 31-ig, a 2024–2026-os időszak kibocsátásai tekintetében pedig 2028. január 31-ig kerül sor.

▼ **M9***13. cikk***A kibocsátási egységek érvényessége**

A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységek korlátlan ideig érvényesek. A 2021. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységeken fel kell tüntetni, hogy azokat melyik, 2021. január 1-jét követő tízéves időszakban adták ki; érvényességük ennek a tízéves időszaknak az első évétől megvalósuló kibocsátásokra szól.

▼ **M4***14. cikk***A kibocsátás nyomon követése és bejelentése**▼ **M9**

(1) ► **M15** A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységekből származó kibocsátások és – adott esetben – tevékenységi adatok nyomon követésére és jelentésére vonatkozó részletes szabályokról, valamint az ezen irányelv alapján jelentett kibocsátásokkal érintett útvonalakon a légi közlekedés széndioxid-kibocsátástól eltérő kibocsátásainak hatásairól, amely szabályok az ezen irányelv IV. mellékletében meghatározott nyomonkövetési és jelentési elveken, valamint az e cikk (2) és (5) bekezdésében meghatározott követelményeken alapulnak. E végrehajtási jogi aktusoknak meg kell határozniuk az egyes üvegházhatású gázok globális felmelegedési potenciálját is, és figyelembe kell venniük a légiközlekedési széndioxid-kibocsátástól eltérő kibocsátásainak hatásaira vonatkozó naprakész tudományos ismereteket az e kibocsátások és hatásaik – beleértve a légi közlekedés széndioxid-kibocsátástól eltérő kibocsátásainak hatásait is – nyomon követésére és jelentésére vonatkozó követelményekben. Ezek a végrehajtási jogi aktusok a biomassza felhasználására vonatkozóan rendelkeznek az (EU) 2018/2001 irányelv által meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok alkalmazásáról, az ezen irányelv szerinti alkalmazáshoz szükséges kiigazításokkal együtt annak érdekében, hogy az ilyen biomassza nulla besorolású legyen. E jogi aktusok meghatározzák, hogy hogyan kell elszámolni a nulla besorolású és a nem nulla besorolású források keverékéből származó kibocsátások tárolását. Azt is meghatározzák, hogy hogyan kell elszámolni a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból és a széntartalom újrahasznosításával előállított üzemanyagokból származó kibocsátásokat, biztosítva az ilyen kibocsátások elszámolását és a kettős elszámolás elkerülését. ◀

▼ M9

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ M4

(2) Az (1) bekezdésben említett ►**M9** aktus ◀ figyelembe veszi a rendelkezésre álló legpontosabb és legkorszerűbb, így különösen az IPPC-vel összefüggésben elért tudományos eredményeket, és követelményeket állapíthat meg az üzemeltetőkkel szemben arra vonatkozóan, hogy hogyan számoljanak be az esetlegesen nemzetközi versenynek kitétt, energiaigényes iparágakban előállított termékek gyártásával összefüggő kibocsátásról. Az ►**M9** aktus ◀ megállapíthatja továbbá ezen adatok független hitelesítésének követelményeit is.

Ezek a követelmények kiterjedhetnek az ►**M9** EU ETS ◀ hatálya alá tartozó villamosenergia-termelésből származó, e termékek előállításával kapcsolatos kibocsátási adatok bejelentésére is.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy az ►**M9** aktussal ◀ összhangban minden létesítmény-üzemeltető és légi fuvarozó minden naptári év végén ellenőrizze és bejelentse az illetékes hatóságnak az adott évben az adott létesítmény által előidézett kibocsátás nagyságát, illetve, 2010. január 1-jétől, az általa üzemeltett légi járművet.

(4) Az (1) bekezdésben említett ►**M9** aktusban ◀ követelmények szerepelhetnek az automatizált rendszerek és adatcsere-formátumok használatáról a nyomonkövetési terv, az éves kibocsátási jelentés és a hitelesítési tevékenységek vonatkozásában az üzemeltető, a hitelesítő és az illetékes hatóságok között folytatott kommunikáció összehangolása érdekében.

▼ M14

(5) A légi jármű-üzemeltetők évente egyszer jelentést tesznek a 2025. január 1. után bekövetkező, nem szén-dioxiddal kapcsolatos légi közlekedési hatásokról. E célból a Bizottság 2024. augusztus 31-ig az (1) bekezdés szerinti végrehajtási jogi aktust fogad el annak érdekében, hogy a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légi közlekedési hatásokat beépítse a nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési keretbe. Ennek a nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési keretnek tartalmaznia kell legalább a rendelkezésre álló háromdimenziós légi járműút vonal-adatokat, valamint a környezeti páratartalmat és hőmérsékletet, hogy a repülésenkénti szén-dioxid-egyenértéket ki lehessen számítani. A Bizottság az adminisztratív terhek minimalizálása érdekében – a rendelkezésre álló erőforrásoktól függően – biztosítja a nyomonkövetés, jelentéstétel és hitelesítés megkönnyítését és a lehető legnagyobb mértékű automatizálását szolgáló eszközök rendelkezésre állását.

2025. január 1-től kezdődően a tagállamok biztosítják, hogy minden légi jármű-üzemeltető az (1) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban minden év végét követően nyomon kövesse és jelentést tegyen az illetékes hatóságnak az általa az egyes naptári években üzemeltetett minden egyes légi jármű nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatásairól.

▼ **M14**

A Bizottság a 10. cikk (5) bekezdésében említett jelentés részeként 2026-tól évente jelentést nyújt be az e bekezdés első albekezdésében említett nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési keret alkalmazásának eredményeiről.

A nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokra vonatkozó nyomonkövetési, jelentéstételi és hitelesítési keret alkalmazásának eredményei alapján a Bizottság 2027. december 31-ig jelentést és adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be, miután először hatásvizsgálatot végzett e hatásoknak az EU ETS hatályának a nem szén-dioxiddal kapcsolatos légiközlekedési hatásokra való kiterjesztésével történő enyhítése érdekében.

(6) A Bizottság az (EU) 2018/2066 bizottsági végrehajtási rendelettel ⁽¹⁾ és az (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ⁽²⁾ 7. cikkével összhangban a vonatkozó jelentéstételi határidőt követően legkésőbb három hónappal, felhasználóbarát módon közzéteszi legalább a légiközlekedési tevékenységekre vonatkozó, a tagállamoknak bejelentett vagy a Bizottságnak továbbított alábbi összesített éves kibocsátási adatokat:

a) az EGT-n belüli repülőtérpáronként:

- i. az összes légi járatból származó kibocsátás;
- ii. a légi járatok száma összesen;
- iii. az utasok száma összesen;
- iv. a légi jármű típusa;

b) légi jármű-üzemeltetőnként:

- i. az EGT-n belüli légi járatokból, az EGT-ből induló légi járatokból, az EGT-be érkező légi járatokból és két harmadik ország közötti légi járatokból származó kibocsátásokra vonatkozó adatok állampárok szerinti bontásban, valamint a CORSIA keretében elszámolható kibocsátási egységek törlésére vonatkozó kötelezettség hatálya alá tartozó kibocsátásokra vonatkozó adatok;
- ii. a kibocsátáskompenzációs követelményeknek a 12. cikk (8) bekezdése szerint kiszámított összege;

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2018/2066 végrehajtási rendelete (2018. december 19.) az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről, valamint a 601/2012/EU bizottsági rendelet módosításáról (HL L 334., 2018.12.31., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság (EU) 2019/1603 felhatalmazáson alapuló rendelete (2019. július 18.) a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a Nemzetközi Polgári Repülési Szervezet által a légi közlekedésből származó kibocsátásoknak a piaci alapú globális intézkedés végrehajtása céljából való nyomon követése, jelentése és hitelesítése érdekében elfogadott intézkedések tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 250., 2019.9.30., 10. o.).

▼ **M14**

- iii. az e pont ii. pontjában említett, a légi jármű-üzemeltetőre vonatkozó kibocsátáskompenzációs követelmények teljesítéséhez felhasznált, a 11a. cikk szerinti egységek mennyisége és típusa;
- iv. az ezen irányelv értelmében nulla kibocsátási tényezővel rendelkező vagy a légi jármű-üzemeltetőt a 3c. cikk (6) bekezdése alapján kibocsátási egységekre feljogosító üzemanyagok felhasznált mennyisége és típusa.

Az első albekezdés a) és b) pontja esetében, különleges körülmények között, amennyiben egy légi jármű-üzemeltető nagyon korlátozott számú repülőtér-páron vagy nagyon korlátozott számú, a kibocsátáskompenzációs követelmények hatálya alá tartozó állampár viszonylatában, vagy nagyon korlátozott számú, a kibocsátáskompenzációs követelmények hatálya alá nem tartozó állampár viszonylatában üzemel, az említett légi jármű-üzemeltető kérheti az igazgatásért felelős tagállamot, hogy ezeket az adatokat ne tegye közzé légi jármű-üzemeltetői szinten, kifejtve, hogy a nyilvánosságra hozatal miatt tekinthető olyannak, mint amely sértené kereskedelmi érdekeit. E kérelem alapján az igazgatásért felelős tagállam kérheti a Bizottságtól, hogy ezeket az adatokat magasabb összesítési szinten tegye közzé. A kérelemről a Bizottság határoz.

▼ **M2***15. cikk*▼ **M4****Hitelesítés és akkreditáció**▼ **M2**

A tagállamok biztosítják, hogy az üzemeltetők vagy légi jármű-üzemeltetők által a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentéseket az V. mellékletben és bármely, a Bizottság által az ezzel a cikkel összhangban elfogadott részletes rendelkezésben meghatározott követelmények szerint hitelesítik, és erről az illetékes hatóságot tájékoztatják.

A tagállamok biztosítják, hogy ha egy üzemeltető vagy légi jármű-üzemeltető előző évi kibocsátásairól szóló jelentése a hitelesítés szerint március 31-ig nem tesz eleget az V. mellékletben és bármely, a Bizottság által az ezzel a cikkel összhangban elfogadott részletes rendelkezésben megfogalmazott követelményeknek, az adott üzemeltető vagy légi jármű-üzemeltető megfelelő jelentés benyújtásáig nem ruházhat át további kibocsátási egységeket más személyekre.

▼ **M9**

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a kibocsátási adatokat tartalmazó jelentéseknek az V. mellékletben rögzített elvek alapján történő hitelesítéséről, valamint a hitelesítők akkreditációjáról és felügyeletéről. A Bizottság emellett végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el a légi jármű-üzemeltetők által a 14. cikk (3) bekezdése szerint benyújtott jelentések és a 3e. és 3f. cikk szerint benyújtott kérelmek hitelesítéséről, ideértve az ellenőrök által követendő hitelesítési eljárásokat is. A Bizottság meghatározza a hitelesítők akkreditációjára, akkreditációjuk visszavonására, valamint – szükség szerint – az akkreditáló szervek kölcsönös elismerésére és szakmai értékelésére irányadó kritériumokat.

▼ M9

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ M4*15a. cikk***Az adatok nyilvánosságra hozatala és szakmai titoktartás**

A tagállamok és a Bizottság biztosítják, hogy a kibocsátási egységek mennyiségére és elosztására, valamint a kibocsátások felügyeletére, az azokról szóló jelentéstételre és ellenőrzésükre vonatkozó valamennyi döntés és jelentés azonnali, rendszerezett és megkülönböztetésmentes hozzáférést biztosító módon nyilvánosságra kerül.

A hivatali titoktartás körébe tartozó információkat nem lehet más személyekkel vagy hatóságokkal közölni, kivéve, ha azt hatályos törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések írják elő.

▼ B*16. cikk***Szankciók**

(1) A tagállamok megállapítják az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért alkalmazandó szankciókról szóló szabályokat, és e szabályok végrehajtása érdekében minden szükséges intézkedést foganatosítanak. Az előírt szankcióknak hatékonyak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük. A tagállamok ► **M2** ————— ◀ tájékoztatják a Bizottságot a szankciókról, valamint az ezeket érintő későbbi módosításokról is azonnal tájékoztatást adnak a számára.

▼ M15

(2) A tagállamok biztosítják a kibocsátási egység visszaadására vonatkozó, ezen irányelv szerinti követelményeket megsértő üzemeltetők, légijármű-üzemeltetők és hajózási társaságok névsorának közzétételét.

▼ M2

(3) A tagállamok biztosítják, hogy minden üzemeltetőt vagy légijármű-üzemeltetőt, aki minden év ► **M15** szeptember 30-ig ◀ nem adott át az előző évi kibocsátásait fedező megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet, többletkibocsátási bírság megfizetésére kötelezzenek. A többletkibocsátási bírság mértéke minden egyes, az üzemeltető vagy a légijármű-üzemeltető által át nem adott kibocsátási egységeknek megfelelő szén-dioxid-tonnaegyenérték után 100 EUR. A többletkibocsátási bírság megfizetése nem mentesíti az üzemeltetőt vagy a légijármű-üzemeltetőt azon kötelezettsége alól, hogy a többletkibocsátásnak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet átadjon a rákövetkező évre vonatkozó egységek átadása alkalmával.

▼ M15

(3a) A (3) bekezdésben meghatározott bírságokat a hajózási társaságokra is alkalmazni kell.

▼ M4

(4) A 2013. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységekkel kapcsolatos többletkibocsátási bírság az európai fogyasztói árindexszel összhangban növekszik.

▼M2

(5) Amennyiben egy légi jármű-üzemeltető nem teljesíti az ezen irányelvben előírt követelményeket, és más kényszerítő intézkedések eredménytelenek voltak, az igazgatásért felelős tagállam kérheti a Bizottságtól, hogy az érintett légi jármű-üzemeltetőre vonatkozóan működési tilalmat rójon ki.

(6) Az igazgatásért felelős tagállam (5) bekezdés szerinti kérelmének a következőket kell tartalmaznia:

- a) bizonyíték arról, hogy a légi jármű-üzemeltető nem teljesítette az ezen irányelv szerinti kötelezettségeit;
- b) a tagállam által hozott végrehajtási intézkedésre vonatkozó részletek;
- c) az ►**M9** uniós ◀ szintű működési tilalom bevezetésének indoklása; és
- d) az ►**M9** uniós ◀ szintű működési tilalom hatályára és az esetlegesen alkalmazandó feltételekre vonatkozó ajánlás.

(7) Ha az (5) bekezdés szerinti kérelmek érkeznek a Bizottsághoz, a Bizottság a 23. cikk (1) bekezdésében említett bizottságban részt vevő tagállami képviselőkön keresztül, a bizottság belső eljárási szabályzatának megfelelően tájékoztatja a többi tagállamot.

(8) Az (5) bekezdés értelmében beadott kérelmet követő határozat elfogadását – amennyiben szükséges és kivitelezhető – az érintett légi jármű-üzemeltető szabályozási felügyeletéért felelős hatóságokkal folytatott megbeszélések előzik meg. A megbeszéléseket – amikor lehetséges – a Bizottság és a tagállamok együtt folytatják.

(9) Ha a Bizottság egy, az (5) bekezdés értelmében tett kérelmet követő határozat elfogadását mérlegeli, közli az érintett légi jármű-üzemeltetővel a határozat alapját képező lényeges tényeket és megfontolásokat. Az érintett légi jármű-üzemeltető számára lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a közlés dátumától számított tíz munkanapon belül benyújtsa írásbeli észrevételeit a Bizottságnak.

(10) Valamely tagállam kérésére a Bizottság ►**M9** a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárásnak ◀ megfelelően határozatot hozhat az érintett légi jármű-üzemeltetőre vonatkozó működési tilalom bevezetéséről.

(11) A területén belül valamennyi tagállam érvényt szerez a (10) bekezdés szerint elfogadott bármely határozatnak. A tagállam tájékoztatja a Bizottságot az ilyen határozatok végrehajtása céljából hozott bármely intézkedésről.

▼ M15

(11a) Azon hajózási társaság vonatkozásában, amely két vagy több egymást követő jelentési időszak során nem felelt meg a visszaadási kötelezettségeknek, és amennyiben egyéb végrehajtási intézkedésekkel sem sikerült biztosítani a megfelelést, az érkezési kikötő szerinti tagállam illetékes hatósága – miután lehetőséget adott az érintett hajózási társaságnak észrevételei megtételére – kiutasítási határozatot hozhat, amelyről értesíti a Bizottságot, az Európai Tengerészeti Biztonsági Ügynökséget (EMSA), a többi tagállamot és az érintett lobogó szerinti államot. Az ilyen kiutasítási határozat meghozatalát követően – azon tagállam kivételével, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedik – valamennyi tagállam megtagadja az érintett hajózási társaság felelősségi körébe tartozó hajóknak a kikötőibe való belépését mindaddig, amíg a hajózási társaság nem teljesíti a 12. cikk szerinti visszaadási kötelezettségeit. Amennyiben a hajó valamely tagállam lobogója alatt közlekedik, és belép annak kikötőjébe, vagy ott tartózkodik, az érintett tagállam – miután lehetőséget adott az érintett hajózási társaságnak észrevételei megtételére – feltartóztatja a hajót mindaddig, amíg a hajózási társaság nem teljesíti visszaadási kötelezettségeit.

Amennyiben az első albekezdésben említett hajózási társaság hajója annak a tagállamnak a kikötőjében tartózkodik, amelynek lobogója alatt a hajó közlekedik, az érintett tagállam – miután lehetőséget adott az érintett hajózási társaságnak észrevételei megtételére – feltartóztatási határozatot hozhat mint lobogó szerinti állam, amíg a hajózási társaság nem teljesíti visszaadási kötelezettségeit. A tagállam erről értesíti a Bizottságot, az EMSA-t és a többi tagállamot. Az ilyen, lobogó szerinti államként hozott feltartóztatási határozat következményeként minden tagállam meghozza ugyanazokat az intézkedéseket, amelyek meghozatalára az első albekezdés második mondata szerinti kiutasítási határozat meghozatalát követően köteles.

Ez a bekezdés nem érinti a vészhelyzetben lévő hajókra alkalmazandó nemzetközi tengerészeti szabályokat.

▼ M9

(12) A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikkben említett eljárásokra vonatkozó részletes szabályokra vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ M1*17. cikk***Az információkhoz való hozzáférés**

Az egységek kiosztásával kapcsolatos határozatokat, az olyan projekttevékenységre vonatkozó információt, amelyekben valamely tagállam részt vesz, vagy magán- vagy közintézmények részvételét engedélyezi, és a kibocsátásról szóló, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben előírt és az illetékes hatóság birtokában lévő jelentéseket a 2003/4/EK irányelvvel összhangban a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni.

▼ B*18. cikk***Illetékes hatóság**

A tagállamok gondoskodnak az ezen irányelv végrehajtásához szükséges államigazgatási keretek létrehozásáról, beleértve az illetékes hatóság vagy hatóságok kijelölését. Ha több illetékes hatóság kerül kijelölésre, a kijelölt hatóságok ezen irányelv értelmében végzett munkáját össze kell hangolni.

▼ M1

A tagállamok különösen biztosítják a koordinációt a projekttevékenységek – a Kiotói Jegyzőkönyv 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti – jóváhagyására kijelölt központ és a Kiotói Jegyzőkönyv 12. cikkének végrehajtására kijelölt nemzeti hatóság között; mind a tájékoztatási központot, mind pedig a nemzeti hatóságot az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott határozatoknak megfelelően kell kijelölni.

▼ M2*18a. cikk***Az igazgatásért felelős tagállam**

(1) Az igazgatásért felelős tagállam a légi jármű-üzemeltető tekintetében a következő:

- a) a tagállam által a légifuvarozók engedélyezéséről szóló, 1992. július 23-i 2407/92/EGK tanácsi rendelet rendelkezéseivel összhangban kiadott érvényes üzemeltetési engedéllyel rendelkező légi jármű-üzemeltető esetében az adott légi jármű-üzemeltető számára az üzemeltetési engedélyt kiadó tagállam; és ⁽¹⁾
- b) minden egyéb esetben az a tagállam, ahol a referenciaévben az adott légi jármű-üzemeltető által végzett repülésekből származó, légi közlekedésnek tulajdonított becsült kibocsátások mértéke a legnagyobb.

▼ M14

(2) Amennyiben a 13. cikkben említett bármely időszak első két évében az e cikk (1) bekezdésének b) pontja alá tartozó légi jármű-üzemeltető által végrehajtott repülésekből származó, légi közlekedésnek tulajdonított kibocsátások egyikét sem tulajdonítják az igazgatásáért felelős tagállamnak, a légi jármű-üzemeltetőt a következő időszakra vonatkozóan át kell adni egy másik igazgatásért felelős tagállamnak. Az igazgatásért felelős új tagállam az a tagállam, amely a légi jármű-üzemeltető által az előző időszak első két évében végrehajtott repülésekből származó, a legnagyobb becsült, légi közlekedésnek tulajdonított kibocsátással rendelkezik.

▼ M2

(3) A Bizottság a rendelkezésre álló legjobb információk alapján:

- a) 2009. február 1. előtt közzéteszi azon légi jármű-üzemeltetők listáját, amelyek 2006. január 1-jén vagy azt követően az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységet végeztek, meghatározva az (1) bekezdéssel összhangban az egyes légi jármű-üzemeltetők igazgatásáért felelős tagállamot; és

⁽¹⁾ HL L 240., 1992.8.24., 1. o.

▼ **M14**

b) 2024-től kezdődően legalább kétévenként frissíti a jegyzéket olyan légi jármű-üzemeltetők felvételével, amelyek ezt követően végeztek az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységet; amennyiben egy légi jármű-üzemeltető a jegyzék frissítését megelőző négy egymást követő naptári évben nem végzett az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységet, nem vehető fel a jegyzékbe.

▼ **M2**

(4) A Bizottság, a 23. cikk (2) bekezdése szerinti szabályozási eljárással összhangban az ezen irányelv hatálya alá tartozó repülőgép-üzemeltetők irányítására vonatkozóan iránymutatásokat dolgozhat ki az igazgatásért felelős tagállamok számára.

(5) Az (1) bekezdés alkalmazásában a „referenciaév” az ► **M9** Unió ◀ területén való működést 2006. január 1. után megkezdő légi jármű-üzemeltető vonatkozásában a működés első naptári éve, minden más esetben pedig a 2006. január 1-jén kezdődő naptári év.

▼ **M15***18b. cikk***A Bizottság, az EMSA és más illetékes szervezetek által nyújtott támogatás**

(1) A Bizottság, az igazgatásért felelős tagállam, valamint a hajózási társaság tekintetében felelős igazgatási hatóságok a 3c. cikk (4) bekezdése, a 3g., a 3gd., a 3ge., a 3gf., a 3gg. és a 18a. cikk szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében kérhetik az EMSA vagy más illetékes szervezet segítségét, és az említett szervezetekkel e célból bármely megfelelő megállapodást megköthetnek.

(2) A Bizottság – az EMSA segítségével – törekszik arra, hogy megfelelő eszközöket és iránymutatást dolgozzon ki az ezen irányelvnek a tengeri közlekedésre való alkalmazásával kapcsolatos hitelesítési és végrehajtási tevékenységek megkönnyítésére és koordinálására. Az ilyen iránymutatásokat és eszközöket lehetőség szerint a tagállamok és a hitelesítők rendelkezésére kell bocsátani információmegosztás céljából, valamint az ezen irányelvet átültető nemzeti intézkedések hatékony végrehajtásának jobb biztosítása érdekében.

▼ **B***19. cikk***Kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek**▼ **M4**

(1) A 2012. január 1-jétől kezdődően kiadott kibocsátási egységeket az ► **M9** uniós ◀ kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben kell tartani a tagállamban megnyitott számlák kezeléséhez kapcsolódó folyamatok elvégzése, valamint a (3) bekezdésben említett bizottsági ► **M9** aktus ◀ szerinti kiosztása, visszaadása és törlése céljából.

Minden tagállamnak képesnek kell lennie a UNFCCC és a Kiotói Jegyzőkönyv értelmében engedélyezett műveletek végrehajtására.

▼ B

(2) Kibocsátási egységet bármely személy birtokolhat. A jegyzéket a nyilvánosság számára hozzáférhetővé kell tenni, és külön számlákon nyilván kell tartani a különböző személyek részére kiosztott vagy átruházott egységeket.

▼ M9

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv annak révén történő kiegészítésére vonatkozóan, hogy a 2013. január 1-jén kezdődő kereskedelmi időszakokra és az azt követő időszakokra meghatározza az uniós kibocsátási egység-forgalmi listára vonatkozó valamennyi szükséges követelményt olyan szabványosított elektronikus adatbázisok formájában, amelyek adott esetben közös adatelemeket tartalmaznak a kibocsátási egységek kiadására, birtoklásának, átruházásának és törlésének nyomon követésére, valamint rendelkeznek a nyilvános hozzáférés és a bizalmas adatkezelés kérdéséről. Ezeknek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak ezenkívül olyan rendelkezéseket is tartalmazniuk kell, amelyek az EU ETS-ek összekapcsolására vonatkozó megállapodásokban érvényt szereznek a kibocsátási egységek kölcsönös elismerésére vonatkozó szabályoknak.

▼ M4

(4) A (3) bekezdésben említett ►**M9** aktus ◀ szabályozza az ►**M9** uniós ◀ kibocsátási egység-forgalmi jegyzék működését, a 25. cikk (1b) bekezdésében foglalt rendelkezések végrehajtása miatt szükséges ügyletek és egyéb műveletek elvégzése céljából. Az ►**M9** aktus ◀ olyan eljárásokat is tartalmaz, amelyek az ►**M9** uniós ◀ kibocsátási egység-forgalmi jegyzéknek az ezen cikk (1) bekezdésében említett kérdéseket érintő változások és váratlan események esetén történő kezelésére irányulnak. Az ►**M9** aktus ◀ megfelelő módokat fog tartalmazni arra, hogy az ►**M9** uniós ◀ kibocsátási egység-forgalmi jegyzék hogyan biztosítsa, hogy a tagállamok a hatékonyság javítására, az igazgatási költségek kezelésére és a minőség-ellenőrzési intézkedésekre irányuló kezdeményezéseket tehessenek.

▼ B*20. cikk***Központi tisztviselő**

(1) A Bizottság központi tisztviselőt jelöl ki az egységek kiosztását, átruházását és törlését nyilvántartó független ügyleti jegyzőkönyv vezetésére.

(2) A kibocsátási egységek kiadásakor, átruházásakor és törlésekor előforduló szabálytalanságok megelőzése érdekében a központi tisztviselő a független ügyleti jegyzőkönyvön keresztül minden, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékekbe bevitt ügyletet automatikusan ellenőrzi.

(3) Amennyiben az automatikus ellenőrzés szabálytalanságot talál, a központi tisztviselő értesíti az érintett tagállamot vagy tagállamokat, amelyek a szabálytalanságok rendezéséig nem jegyezhetik be a kérdéses ügyletet vagy az érintett kibocsátási egységekkel kapcsolatos bármely más ügyletet.

*21. cikk***A tagállamoktól származó jelentés**

(1) A tagállamok minden évben jelentést nyújtanak be a Bizottsághoz ezen irányelv alkalmazásáról. ►**M4** Ebben a jelentésben különös figyelmet fordítanak a kibocsátási egységek kiosztásának szabályaira, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek működtetésére, a nyomon követéssel, a jelentéstétellel, a hitelesítéssel és az akkreditációval kapcsolatos

▼ B

végrehajtási intézkedések alkalmazására, az ezen irányelvnek való megfeleléssel összefüggő kérdésekre, valamint – szükség szerint – a kibocsátási egységek adózástechnikai kezelésére. ◀ Az első jelentést 2005. június 30-ig kell a Bizottság részére megküldeni. ► **M9** A jelentés a Bizottság által végrehajtási aktusok formájában elfogadott kérdőív vagy vázlat alapján készül. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikkben említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. ◀ A kérdőívet vagy vázlatot az első jelentési határidő előtt legalább hat hónappal kell a tagállamok részére megküldeni.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentések alapján a Bizottság a tagállamok jelentéseinek kézhezvételétől számított három hónapon belül közlésezi az irányelv alkalmazásáról szóló jelentését.

▼ M4

(3) A Bizottság információcserét szervez a tagállamok illetékes hatóságai számára a kiosztással, az ERU-knak és a CER-eknek az ► **M9** EU ETS-ben ◀ való felhasználásával, a kibocsátási egységforgalmi jegyzékek működtetésével, a nyomon követéssel, a jelentéstétel, a hitelesítéssel, az akkreditációval, az informatikai háttérrel és az ezen irányelvnek való megfeleléssel összefüggő fejleményekről.

▼ M9

(4) Háromévente az (1) bekezdésben említett jelentésben továbbá különös figyelmet kell fordítani az EU ETS hatálya alól kizárt kis létesítmények tekintetében elfogadott egyenértékű intézkedésekre. A kis létesítmények tekintetében elfogadott egyenértékű intézkedések kérdését is figyelembe kell venni a (3) bekezdésben említett információcsere keretében.

▼ M1*21a. cikk***A kapacitások kiépítésére irányuló tevékenységek támogatása**

Az UNFCCC-vel, a Kiotói Jegyzőkönyvvel, valamint bármely, ezek végrehajtását szolgáló, később elfogadott határozattal összhangban a Bizottságnak és a tagállamoknak – az intézmények a JI és CDM projekttevékenységek fejlesztésében és végrehajtásában való részvételének elősegítése érdekében, továbbá annak érdekében, hogy ezek az országok – saját fenntartható fejlődési stratégiájukat segítő – teljes mértékben kihasználhassák a JI-k és a CDM-ek által nyújtott előnyöket – törekedniük kell a kapacitásfejlesztő tevékenységeknek a fejlődő országokban és a gazdaságilag átalakuló országokban történő támogatására.

▼ M9*22. cikk***A mellékletek módosításai**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az ezen irányelv mellékleteinek módosítására vonatkozóan, az I., a IIa. és a IIb. melléklet kivételével, amennyiben a 21. cikkben említett jelentések és az ezen irányelv alkalmazása közben szerzett tapasztalatok fényében ez szükséges. A kibocsátások nyomon követésének, bejelentésének és hitelesítésének javítása érdekében a IV. és az V. melléklet is módosítható.

▼ **M9**

22a. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 26. cikkével ⁽¹⁾ létrehozott Éghajlatváltozási Bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdése alkalmazandó.

23. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.

▼ **M15**

(2) A Bizottságnak a 3c. cikk (6) bekezdésében, a 3d. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (4) bekezdésében, a 10a. cikk (1), (8) és (8a) bekezdésében, a 10b. cikk (5) bekezdésében, a 12. cikk (3b) bekezdésében, a 19. cikk (3) bekezdésében, a 22. cikkben, a 24. cikk (3) bekezdésében, a 24a. cikk (1) bekezdésében, a 25a. cikk (1) bekezdésében, a 28c. cikkben és a 30j. cikk (1) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2018. április 8-tól kezdődő hatállyal.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3c. cikk (6) bekezdésében, a 3d. cikk (3) bekezdésében, a 10. cikk (4) bekezdésében, a 10a. cikk (1), (8) és (8a) bekezdésében, a 10b. cikk (5) bekezdésében, a 12. cikk (3b) bekezdésében, a 19. cikk (3) bekezdésében, valamint a 22.cikkben, a 24. cikk (3) bekezdésében, a 24a. cikk (1) bekezdésében, a 25a. cikk (1) bekezdésében, a 28c. cikkben és a 30j. cikk (1) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

▼ **M9**

(4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban ⁽¹⁾ foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

▼ **M15**

(6) A 3c. cikk (6) bekezdése, a 3d. cikk (3) bekezdése, a 10. cikk (4) bekezdése, a 10a. cikk (1), (8) vagy (8a) bekezdése, a 10b. cikk (5) bekezdése, a 12. cikk (3b) bekezdése, a 19. cikk (3) bekezdése, a 22. cikk, a 24. cikk (3) bekezdése, a 24a. cikk (1) bekezdése, a 25a. cikk (1) bekezdése, a 28c. cikk vagy a 30j. cikk (1) bekezdése alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

▼ **M4***24. cikk*

Az ► M9 EU ETS ◀ további tevékenységekre, illetve gázokra történő egyoldalú kiterjesztésére vonatkozó eljárások

▼ **M9**

(1) 2008-től kezdődően a tagállamok ezen irányelvvel összhangban a kibocsátási egységek kereskedelmi rendszerét az I. melléklet felsorolásában nem szereplő tevékenységekre és üvegházhatású gázokra is alkalmazhatják, figyelembe véve minden vonatkozó követelményt, különösen a belső piacra gyakorolt hatásokat, a verseny esetleges torzulásait, az uniós rendszer környezetvédelmi integritását és a tervezett nyomonkövetési és jelentési rendszer megbízhatóságát, amennyiben a Bizottság a 23. cikkel összhangban általa elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal jóváhagyja e tevékenységek és üvegházhatású gázok felvételét.

▼ **M4**

(2) További tevékenységek és gázok felvételének jóváhagyásakor a Bizottság egyidejűleg engedélyezheti további kibocsátási egységek kiadását is, és engedélyezheti más tagállamok számára e további tevékenységek és gázok felvételét.

(3) Az I. melléklet listájában kombinációként nem szereplő tevékenységeket, létesítményeket és üvegházhatású gázokat érintő kibocsátás nyomon követése és az ezzel kapcsolatos jelentéstétel – a Bizottság kezdeményezésére vagy tagállam kérésére – ► M9 aktusban ◀ szabályozható, amennyiben a nyomon követés és a jelentéstétel kellő pontossággal elvégezhető.

▼ **M9**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv e célból történő kiegészítésére vonatkozóan.

⁽¹⁾ HL L 123, 2016.5.12., 1. o.

▼ **M4***24a. cikk***Kibocsátáscsökkentést eredményező projektekre vonatkozó harmonizált szabályok**▼ **M9**

(1) A 24. cikkben előírt felvételen túlmenően a Bizottság intézkedéseket fogadhat el a kibocsátási egységek és kreditek olyan, tagállamok által igazgatott projektek tekintetében történő kiadására vonatkozóan, amelyek az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérséklését eredményezik.

Ezeknek az intézkedéseknek összhangban kell lenniük a korábbi – 2018. április 8. előtt hatályban lévő – 11b. cikk (7) bekezdésével összhangban elfogadott aktusokkal. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiegészítse ezt az irányelvet az alkalmazandó eljárás meghatározásával.

▼ **M4**

Ezek az intézkedések nem eredményezhetik a kibocsátáscsökkentés többszörös beszámítását, és nem akadályozhatják egyéb, az ► **M9** EU ETS-en ◀ kívüli kibocsátáscsökkentésre irányuló szakpolitikai intézkedések végrehajtását. Ilyen értelmű rendelkezés csak akkor fogadható el, ha nem lehetséges a felvétel a 24. cikkel összhangban; az ► **M9** EU ETS ◀ következő felülvizsgálatakor pedig meg kell fontolni e kibocsátás szabályozásának ► **M9** uniós ◀ szintű harmonizálását.

▼ **M9**

_____

▼ **M4**

(3) A tagállamok megtagadhatják a kibocsátási egységek vagy keretek egyes olyan projekt típusokra vonatkozó kiadását, amelyek saját területükön csökkentik az üvegházhatású gázok kibocsátását.

Az ilyen projekteket a projekt helyszíne szerinti tagállammal való megállapodás alapján fogják végrehajtani.

▼ **B***25. cikk***Kapcsolódás más üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszeréhez**

(1) Az ► **M9** EU ETS ◀ és egy másik, üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek kereskedelmére szolgáló rendszer közötti kölcsönös elismerés biztosítására a Szerződés 300. cikkében meghatározott szabályokkal összhangban megállapodásokat kell kötni a Kiotói Jegyzőkönyv B. mellékletében felsorolt és a jegyzőkönyvet megerősítő harmadik országokkal.

▼ **M4**

(1a) Kibocsátási egységek elismerése céljából megállapodások köthetők az ► **M9** EU ETS ◀ és az azzal összeegyeztethető, másik országban vagy szövetségi szint alatti vagy regionális közigazgatási egységben létrehozott, a kibocsátást abszolút összkvóta megállapításával szabályozó és kötelező erejű, az üvegházhatású gázkibocsátással való kereskedést lehetővé tévő rendszerekkel.

(1b) Az ► **M9** EU ETS-ben ◀ lévő, vagy más, a kibocsátást abszolút összkvóta megállapításával szabályozó, az üvegházhatású gázkibocsátással való kereskedést lehetővé tévő, kötelező erejű rendszerekben lévő kibocsátási egységek tekintetében megvalósítandó igazgatási vagy technikai koordináció céljából nem kötelező erejű megállapodások hozhatók létre harmadik országokkal, szövetségi szint alatti és regionális közigazgatási egységekkel.

▼ M9▼ M2

25a. cikk

Harmadik országok által a repülés éghajlatváltozásra gyakorolt hatásának csökkentése érdekében tett intézkedések

(1) ► M9 Amennyiben egy harmadik ország intézkedéseket hoz az említett országból induló, és az Unióban leszálló légi járatok éghajlatváltozásra gyakorolt hatásainak csökkentése érdekében, a Bizottság – miután konzultációt folytatott az adott harmadik országgal és a 22a. cikk (1) bekezdésében említett bizottság keretében a tagállamokkal – mérlegeli az uniós rendszer és a harmadik országbeli intézkedések optimális összeegyeztetésének lehetőségeit.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv I. mellékletének módosítására vonatkozóan, és ezen jogi aktusokban az érintett harmadik országból érkező járatoknak az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységekből való kizárására, illetve az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek egyéb olyan módosítására – a hatály kivételével –, amelyet egy, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikke alapján megkötött megállapodás ír elő. ◀

A Bizottság javasolhatja ezen irányelv bármilyen más módosítást az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

A Bizottság szükség esetén a Szerződés 300. cikkének (1) bekezdésével összhangban tárgyalások megkezdését ajánlhatja a Tanácsnak az érintett harmadik országgal való megállapodás megkötése érdekében.

▼ M14

(2) Az Unió és tagállamai továbbra is törekszenek a légi közlekedésből származó üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését célzó globális intézkedésekre vonatkozó megállapodások elérésére, összhangban az (EU) 2021/1119 rendelet és a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel. A Bizottság bármely ilyen megállapodás fényében mérlegeli, hogy a légi jármű-üzemeltetők vonatkozásában szükséges-e ezt az irányelvet módosítani.

(3) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el, amely felsorolja az EGT-országokon, Svájcban és az Egyesült Királyságon kívüli azon államokat, amelyeket úgy tekintenek, hogy ezen irányelv alkalmazása céljából alkalmazzák a CORSIA-t, a 2019-es alapszinttel a 2021–2023-as időszakra, valamint a 2019-es kibocsátás 85 %-ának megfelelő alapszinttel 2024-től kezdődően minden évre vonatkozóan. E végrehajtási jogi aktust a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizgálobizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A 2026. december 31-ig keletkező, az e cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt államokból kiinduló vagy oda érkező légi járatokból származó kibocsátások tekintetében a légi jármű-üzemeltetők nem kötelesek a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban kibocsátási egységeket visszaadni.

▼ **M14**

(5) A 2026. december 31-ig keletkező, az EGT és az e cikk (3) bekezdés alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban fel nem sorolt államok közötti légi járatokból – a Svájcba és az Egyesült Királyságba irányuló légi járatokat kivéve – származó kibocsátások tekintetében a légitársaság-üzemeltetők nem kötelesek a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban kibocsátási egységeket visszaadni.

(6) Az e cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsoroltaktól és az uniós átlagot elérő vagy meghaladó egy főre jutó GDP-vel rendelkezőktől eltérő, az Egyesült Nemzetek Szervezete által meghatározott legkevésbé fejlett országokba és fejlődő kis szigetállamokba irányuló vagy onnan kiinduló légi járatokból származó kibocsátások tekintetében a légitársaság-üzemeltetők nem kötelesek a 12. cikk (3) bekezdésével összhangban kibocsátási egységeket visszaadni.

(7) Amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy a verseny jelentős torzulása áll fenn – így például egy olyan harmadik ország által okozott torzulás, amely a CORSIA-t a hazai jogában kevésbé szigorú módon alkalmazza vagy a CORSIA rendelkezéseit nem azonos módon alkalmazza az összes légitársaság-üzemeltetővel szemben –, amely hátrányosan érinti a valamely tagállam által kiállított üzemeltetési engedéllyel rendelkező vagy valamely tagállamban –az adott tagállam legkülső régióit, függő területeit és egyéb területeit is beleértve – lajstromozott légitársaság-üzemeltetőket, a Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el az említett légitársaság-üzemeltetőknek a 12. cikk (9) bekezdése szerinti kibocsátáskompenzációs követelmények alóli mentesítésére az ilyen államokba irányuló és onnan kiinduló légi járatokból származó kibocsátások tekintetében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) Amennyiben egy légitársaság-üzemeltető, amely egy tagállam által kiállított üzemeltetési engedéllyel rendelkezik, vagy valamely tagállamban – többek között az adott tagállam legkülső régióiban, függő területein és egyéb területein – lajstromozták, az e cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt két különböző állam közötti légi járatokat üzemeltet, ideértve a Svájc, az Egyesült Királyság és az e cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt államok közötti légi járatokat is, és ezen államok lehetővé teszik a légitársaság-üzemeltetők számára, hogy a 11a. cikk (8) bekezdése alapján elfogadott jegyzékben szereplő egységektől eltérő egységeket használjanak, a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy végrehajtási jogi aktusokat fogadjon el, amelyek engedélyezik a szóban forgó légitársaság-üzemeltetők számára, hogy a jegyzékben szereplőkön kívül egyéb egység típusokat használjanak, illetve hogy a 11a. cikk (2) és (3) bekezdése szerinti feltételek ne vonatkozzanak rájuk az ilyen légi járatokból származó kibocsátások tekintetében. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

▼ **B**

26. cikk

A 96/61/EK irányelv módosítása

A 96/61/EK irányelv 9. cikkének (3) bekezdése a következő albekezdésekkel egészül ki:

▼B

„Ha egy adott létesítményből származó üvegházhatású gáz kibocsátása a létesítmény által végzett tevékenységgel kapcsolatban szerepel az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv (*) módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv I. mellékletében, az engedély nem tartalmaz kibocsátási határértéket az adott gáz közvetlen kibocsátásaira, kivéve, ha ez a jelentős helyi szennyezés elkerüléséhez szükséges.

A 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek esetén a tagállamok dönthetnek úgy is, hogy a tüzelőberendezésekre vagy a telephelyen található egyéb szén-dioxidot kibocsátó egységekre nem határoznak meg energiahatékonysággal kapcsolatos követelményeket.

Amennyiben szükséges, az illetékes hatóság megfelelően módosítja az engedélyt.

Az előző három albekezdést a 2003/87/EK irányelv 27. cikkével összhangban nem kell alkalmazni az üvegházhatású gázok kibocsátási egységeinek Közösségen belüli kereskedelmi rendszeréből átmenetileg kizárt létesítményekre.

(*) HL L 275., 2003.10.25., 32. o.”

▼M4*27. cikk***Kisebbségi létesítmények kivétele az ►M9 EU ETS-ből ◀ egyenértékű intézkedések mellett**

(1) A tagállamok – az üzemeltetővel történt konzultációt követően – kivehetik az ►M9 EU ETS-ből ◀ azon létesítményeket, amelyeknek az illetékes hatóság részére bejelentett kibocsátása 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéknél alacsonyabb, és amelyek névleges bemenő hőteljesítménye – amennyiben égetési tevékenységet végeznek – a biomasszából származó kibocsátás nélkül az a) pont szerinti értesítést megelőző 3 év egyikében sem éri el a 35 MW-ot, valamint amelyek olyan intézkedések hatálya alá tartoznak, amelyek egyenértékű módon fognak hozzájárulni a kibocsátás csökkentéséhez, azzal a feltétellel, hogy az adott tagállam teljesíti a következő feltételeket:

- a) a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelő létesítményjegyzék benyújtása előtt, de legkésőbb a jegyzék benyújtásakor értesíti a Bizottságot minden érintett létesítményről, és megadja a létesítményre alkalmazandó, a hatályos kibocsátáscsökkentéssel megegyező hozzájárulást elérő egyenértékű intézkedéseket;
- b) megerősíti, hogy nyomonkövetési rendelkezések biztosítják annak megállapítását, hogy a létesítmények bármelyike bármely naptári évben – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéknek megfelelő vagy annál több kibocsátást idéz-e elő. A tagállamok egyszerűsített nyomon követéssel, jelentéstétellel és hitelesítéssel kapcsolatos intézkedéseket engedélyezhetnek azon létesítmények esetében, amelyek éves hitelesített átlagkibocsátása 2008 és 2010 között – a 14. cikkel összhangban – évi 5 000 tonna alatt van;

▼ **M4**

- c) megerősíti, hogy ha bármely naptári évben bármely létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátás nélkül – eléri vagy meghaladja a 25 000 tonna szén-dioxid-egyenértéket, valamint ha a létesítményre vonatkozó, azonos nagyságú kibocsátáscsökkentési hozzájárulást elérő intézkedések már nincsenek hatályban, a létesítményt visszaveszi az ► **M9** EU ETS-be ◄;
- d) az a), b) és c) pontban előírt információkat észrevételek megtétele céljából nyilvánosságra hozza.

A kórházak szintén mentességet kaphatnak egyenértékű intézkedések vállalása esetén.

(2) Ha a Bizottság az észrevételek megtétele céljából történő nyilvánosságra hozatal bejelentésének időpontjától számított három hónapos időszak végétől számítva további hat hónapon belül nem emel kifogást, a kivételt jóváhagyottnak kell tekinteni.

Azt követően, hogy a létesítmény leadta kibocsátási egységeit azon időszakra nézve, amely alatt a létesítmény az ► **M9** EU ETS-ben ◄ részt vett, a létesítményt ki kell venni a rendszerből; a tagállam ettől fogva a létesítménynek a 10a. cikk alapján nem adhat ki további ingyenes kibocsátási egységeket.

(3) Amikor egy létesítményt az (1c) bekezdésnek megfelelően visszavesznek az ► **M9** EU ETS-be ◄, a 10a. cikknek megfelelően kiadott kibocsátási egységeket a visszavétel évétől kezdve biztosítják számára. Az ezen létesítmények számára kiadott kibocsátási egységeket a létesítmény helye szerinti tagállam levonja a 10. cikk (2) bekezdése szerint árverésre kerülő mennyiségéből.

▼ **M9**

Minden ilyen létesítmény az EU ETS-ben marad a 11. cikk (1) bekezdésében említett azon időszaknak a hátralevő része során, amely alatt visszavették az EU ETS-be.

▼ **M4**

(4) A 2008 és 2012 közötti időszak alatt az ► **M9** EU ETS-en ◄ kívüli létesítményekre a nyomon követéssel, hitelesítéssel és jelentéssel kapcsolatos egyszerűsített követelmények alkalmazhatók az (1) bekezdés a) pontja szerinti értesítést megelőző három évre vonatkozó kibocsátások megállapítására.

▼ **M9***27a. cikk***A 2 500 tonnányinál kisebb kibocsátású létesítmények kizárásának lehetősége**

(1) A tagállamok kizárhatják az EU ETS-ből azokat a létesítményeket, amelyek az érintett tagállamok illetékes hatóságának 2 500 tonna szén-dioxid egyenértéknél alacsonyabb kibocsátást jelentettek be, figyelmen kívül hagyva a biomasszából származó kibocsátást az a) pont szerinti értesítést megelőző három évben, feltéve, hogy az érintett tagállam:

- a) értesíti a Bizottságot minden ilyen érintett létesítményről a 11. cikk (1) bekezdésének megfelelő létesítmények listáját benyújtása előtt, vagy legkésőbb e lista benyújtásakor;

▼ **M9**

- b) megerősíti, hogy egyszerűsített nyomonkövetési rendelkezések biztosítják annak értékelését, hogy bármely naptári évben az ilyen létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátást figyelmen kívül hagyva – eléri vagy meghaladja a 2 500 tonna szén-dioxid-egyenértéket;
- c) megerősíti, hogy ha bármely naptári évben bármely létesítmény kibocsátása – a biomasszából származó kibocsátást figyelmen kívül hagyva – eléri vagy meghaladja a 2 500 tonna szén-dioxid-egyenértéket, a létesítményt visszaveszi az EU ETS-be;
- d) nyilvánosságra hozza az a), b) és c) pontban előírt információkat.

(2) Amikor egy létesítményt az e cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglaltaknak megfelelően visszavesznek az EU ETS-be, a visszavétel évétől kezdve biztosítani kell számára a 10a. cikknek megfelelően kiosztott kibocsátási egységeket. Az ilyen létesítmény számára kiosztott kibocsátási egységeket a létesítmény helye szerinti tagállamnak le kell vonnia a 10. cikk (2) bekezdése szerint árverésre bocsátandó mennyiségből.

(3) A tagállamok az (1) és (2) bekezdésben foglalt feltételek mellett azokat a tartalék-, illetve készenléti egységeket is kizárhatják az EU ETS-ből, amelyek az (1) bekezdés a) pontja szerinti értesítést megelőző három év mindegyikében legfeljebb 300 órát működtek.

▼ **M4**

28. cikk

**Egy jövőbeli nemzetközi éghajlatváltozási megállapodás
▶ **M9** uniós ◀ jóváhagyása nyomán alkalmazandó kiigazítások**

(1) Legkésőbb 3 hónappal azután, hogy az ▶ **M9** Unió ◀ olyan nemzetközi éghajlatváltozási megállapodást ír alá, amely 2020-ig az üvegházhatású gázok kibocsátásának az 1990. évi szinthez képest 20 %-ot meghaladó mértékű, kötelező csökkentését tűzi ki célul –ahogyan azt a 2007. márciusi Európai Tanács által jóváhagyott, 30 %-os csökkentési kötelezettségvállalás tükrözi –, a Bizottság jelentést készít, amelyben különösen a következő elemeket értékeli:

- a) a nemzetközi tárgyalások keretében kidolgozott intézkedések természete, valamint a más fejlett országok által tett, az ▶ **M9** Unióéhoz ◀ hasonló kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalások, és a gazdaságilag fejlettebb fejlődő országok által tett azon kötelezettségvállalások, hogy saját felelősségüknek és képességeiknek megfelelően ők is hozzájárulnak a megállapodáshoz;
- b) az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatásai, és ebből következően az ▶ **M9** uniós ◀ szinten annak érdekében szükséges intézkedések, hogy a nagyra törőbb, 30 %-os csökkentési célra kiegyensúlyozottan, átláthatóan és igazságosan lehessen áttérni, figyelembe véve a Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszaka során végzett munkát;

▼ **M4**

- c) az ► **M9** uniós ◀ gyártó iparágainak versenyképessége a szénszivárgás kockázatával összefüggésben;
- d) az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatása az ► **M9** Unió ◀ többi gazdasági ágazatára;
- e) az ► **M9** Unió ◀ mezőgazdasági ágazatára gyakorolt hatás, beleértve a szénszivárgási kockázatot;
- f) megfelelő módok az ► **M9** Unió ◀ belüli földhasználatból, földhasználat-változásból és erdészeti tevékenységből származó kibocsátások és eltávolítások figyelembevételére;
- g) a harmadik országokban folyó erdősítés, újraerdősítés, elkerült erdőirtás és erdőpusztulás, amennyiben létrejön egy nemzetközileg elismert rendszer ennek vonatkozásában;
- h) további ► **M9** uniós ◀ politikák és intézkedések szükségessége az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló ► **M9** uniós ◀ és tagállami kötelezettségvállalásokra tekintettel.

(2) Az (1) bekezdésben említett jelentés alapján a Bizottság szükség esetén jogalkotási javaslatot terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelv módosításáról az (1) bekezdés szerint, azzal hogy az az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás ► **M9** Unió ◀ által történő jóváhagyásakor hatályba lép, valamint tekintettel a megállapodás értelmében megvalósítandó, kibocsátáscsökkentésre irányuló kötelezettségvállalásokra.

Ez a javaslat az átláthatóság, a gazdasági és költséghatékonyság, valamint az erőfeszítések tagállamok közötti megosztása tekintetében a méltányosság és szolidaritás elvein alapul.

(3) Ez a javaslat szükség esetén lehetővé teszi, hogy az üzemeltetők az ebben az irányelvben foglalt kibocsátási egységeken túl CER-eket, ERU-kat, és olyan harmadik országokban végrehajtott projektekből származó egyéb jóváhagyott egységeket is felhasználjanak, amelyek megerősítették az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodást.

(4) A javaslatnak szükség esetén tartalmaznia kell az (1) bekezdésnek megfelelő kötelező csökkentések átláthatóan, kiegyensúlyozottan és igazságosan történő elérésének elősegítéséhez szükséges egyéb intézkedéseket is és különösen olyan végrehajtási intézkedéseket, amelyek – az adott esetnek megfelelően – lehetővé teszik a 11a. cikk (2)–(5) bekezdésében említettekén kívüli egyéb típusú projektekből származó kereteknek az ► **M9** EU ETS-ben ◀ részt vevő üzemeltetők általi használatát vagy egyéb, az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás alapján létrehozott mechanizmusoknak a szóban forgó üzemeltetők általi igénybevételét.

(5) A javaslatnak tartalmaznia kell megfelelő átmeneti és felfüggesztő hatályú intézkedéseket az éghajlatváltozásról szóló nemzetközi megállapodás hatálybalépéséig.

▼ **M14***28a. cikk***Az ICAO piaci alapú globális intézkedésének kötelező végrehajtását megelőzően alkalmazandó eltérések**

(1) A 12. cikk (3) bekezdésétől, a 14. cikk (3) bekezdésétől és a 16. cikktől eltérve a tagállamok úgy tekintik, hogy az említett rendelkezésekben megállapított követelmények teljesülnek, és nem hoznak intézkedést a légi jármű-üzemeltetőkkel szemben az alábbiak vonatkozásában:

- a) az Egyesült Királyságban vagy Svájcban található repülőterekre irányuló légi járatok kivételével az EGT-n kívüli államokban található repülőterekre irányuló, illetve onnan kiinduló, a 2021. január 1. és 2026. december 31. közötti időszakban az egyes naptári években végrehajtott légi járatokból származó összes kibocsátás, a 28b. cikkben említett felülvizsgálattól függően;
- b) valamely, az EUMSZ 349. cikkének értelmében vett legkülső régióban található repülőtér és az EGT valamely más régiójában található repülőtér közötti, a 2013. január 1. és 2023. december 31. közötti időszakban az egyes naptári években végrehajtott légi járatokból származó összes kibocsátás, a 28b. cikkben említett felülvizsgálattól függően.

A 11a., a 12. és a 14. cikk alkalmazásában az e bekezdés első albekezdésében említett légi járatoktól eltérő légi járatokból származó hitelesített kibocsátásokat a légi jármű-üzemeltető hitelesített kibocsátásának kell tekinteni.

(2) A 3d. cikk (3) bekezdésétől eltérve, az egyes tagállamok által a 2013. január 1-jétől 2026. december 31-ig tartó időszak vonatkozásában árverés útján értékesítendő egységek mennyiségét csökkenteni kell oly módon, hogy ez a mennyiség megfeleljen a légi közlekedésnek tulajdonított kibocsátások azon légi járatokból származó részének, amelyekre nem terjednek ki az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti eltérések.

(3) A 3 g. cikktől eltérve, a légi jármű-üzemeltetők nem kötelesek az olyan légi járatokkal kapcsolatos kibocsátások nyomon követésére és jelentésére irányuló intézkedéseket tartalmazó nyomonkövetési terveket benyújtani, amelyekre kiterjednek az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontja szerinti eltérések.

(4) A 3 g., a 12., a 15. és a 18a. cikktől eltérve, ha egy légi jármű-üzemeltető összes éves kibocsátása kevesebb, mint 25 000 tonna CO₂, vagy ha egy légi jármű-üzemeltetőnek az e cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett légi járatoktól eltérő légi járatokból származó összes éves kibocsátása kevesebb, mint 3 000 tonna CO₂, akkor ezt a kibocsátást hitelesítettnek kell tekinteni, amennyiben meghatározása a kis kibocsátók számára rendelkezésre álló – a 606/2010/EU bizottsági rendelet⁽¹⁾ által jóváhagyott, az Eurocontrol által annak ETS-támogató rendszeréből származó adatokkal feltöltött – eszközzel történt. A tagállamok a nem kereskedelmi légi jármű-üzemeltetők esetében egyszerűsített eljárásokat alkalmazhatnak, amennyiben ezen eljárások legalább a kis kibocsátók eszközével megegyező mértékű pontosságot biztosítanak.

⁽¹⁾ A Bizottság 606/2010/EU rendelete (2010. július 9.) az alacsony kibocsátással jellemezhető egyes légi jármű-üzemeltetők tüzelőanyag-fogyasztásának megállapítására az Eurocontrol (Európai Szervezet a Légi Közlekedés Biztonságáért) által kifejlesztett egyszerűsített eszköz jóváhagyásáról (HL L 175., 2010.7.10., 25. o.).

▼ **M14**

(5) Azon országokra, amelyekkel a 25. vagy 25a. cikk szerinti megállapodás jött létre, e cikk (1) bekezdése csak az említett megállapodás feltételeivel összhangban alkalmazandó.

*28b. cikk***A Bizottság által az ICAO piaci alapú globális intézkedésének végrehajtására vonatkozóan végzett jelentéstétel és felülvizsgálat**

(1) A Bizottság 2027. január 1-je előtt, azt követően pedig háromévente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az ICAO-n belül folytatott, a 2021-től kezdődően a kibocsátásokra alkalmazandó, piaci alapú globális intézkedés végrehajtását célzó tárgyalások előrehaladásáról, különösen a következőkkel kapcsolatban:

- a) a releváns ICAO-eszközök, beleértve a szabványokat és az ajánlott gyakorlatokat, valamint az ICAO 41. közgyűlésén elfogadott hosszú távú globális, törekvésként megfogalmazott cél elérésére irányuló ICAO-intézkedéscsomag valamennyi elemének végrehajtása terén elért eredményeket;
- b) az ICAO Tanács által a piaci alapú globális intézkedésre vonatkozóan jóváhagyott ajánlások, beleértve az alapszintek bármely lehetséges változását;
- c) a globális kibocsátási egység-forgalmi jegyzék létrehozása;
- d) a harmadik országok által hozott, a 2021-től kezdődően a kibocsátásokra alkalmazandó piaci alapú globális intézkedés végrehajtását célzó nemzeti intézkedések;
- e) a harmadik országoknak a CORSIA szerinti kibocsátáskompenzációban való részvételének szintje, beleértve a részvétellel kapcsolatos fenntartásaik következményeit is; továbbá
- f) egyéb releváns nemzetközi fejlemények és alkalmazandó eszközök, valamint a légi közlekedés éghajlatváltozásra gyakorolt teljes hatásának csökkentése terén elért haladás.

A Bizottság a Párizsi Megállapodás globális értékelésével összhangban jelentést tesz a légiközlekedési ágazat azon hosszú távú, globális, törekvésként megfogalmazott céljának elérésére irányuló erőfeszítésekről is, hogy a légi közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátás 2050-ig nettó nullára csökkenjen az első albekezdés a)–f) pontjában említett kritériumokkal összhangban álló értékelés szerint.

(2) A Bizottság 2026. július 1-jéig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli az ICAO piaci alapú globális intézkedésének környezeti integritását, ideértve a Párizsi Megállapodásban foglalt célokhoz viszonyított általános törekvését, a CORSIA szerinti kibocsátáskompenzációban való részvétel szintjét, annak végrehajthatóságát, az átláthatóságot, az előírások megsértése esetén alkalmazandó szankciókat, a nyilvánosság részvételének folyamatait, a kibocsátáskompenzációs egységek minőségét, a kibocsátások nyomon követését, jelentését és hitelesítését, a kibocsátási egység-forgalmi jegyzékeket, az elszámoltathatóságot, valamint a bioüzemanyagok használatára vonatkozó szabályokat. A Bizottság ezt a jelentést 2026. július 1-jéig közzé is teszi.

▼ **M14**

(3) A Bizottság a (2) bekezdésben említett jelentéshez adott esetben olyan jogalkotási javaslatot mellékel, amely ezen irányelvnek a Párizsi Megállapodásban meghatározott hőmérsékleti céllal, a gazdaság egészére vonatkozó, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló, 2030-ra szóló uniós vállalással, valamint a klímasemlegesség legkésőbb 2050-ig történő elérésével és az Unió éghajlatpolitikai fellépése környezeti integritásának és hatékonyságának megőrzésére vonatkozó céllal összhangban álló módon történő módosítására irányul. A kísérő javaslatnak adott esetben tartalmaznia kell az EU ETS 2027 januárjától történő alkalmazását az EGT-államokban található repülőterekről az EGT-n kívül található repülőterekre induló légi járatokra, és ki kell zárnia az EGT-n kívül található repülőterekről érkező légi járatokat, amennyiben a (2) bekezdésben említett jelentés azt mutatja, hogy:

- a) az ICAO Közgyűlése 2025. december 31-ig nem erősítette meg a CORSIA-t, összhangban annak a Párizsi Megállapodás céljainak elérésére irányuló hosszú távú, globális, törekvésként megfogalmazott céljával; vagy
- b) a 25a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt államok a legfrissebb rendelkezésre álló adatok alapján a nemzetközi légi közlekedésből származó kibocsátások kevesebb mint 70 %-át képviselik.

A kísérő javaslatnak továbbá adott esetben és a kettős díjfizetés elkerülése érdekében lehetővé kell tennie a légi jármű-üzemeltetők számára, hogy levonják a CORSIA-kibocsátáskompenzáció miatt az említett útvonalakon felmerülő költségeket. Amennyiben az első albekezdés a) és b) pontjában említett feltételek nem teljesülnek, a javaslat adott esetben úgy módosítja ezt az irányelvet, hogy az EU ETS-t továbbra is csak az EGT-n belüli légi járatokra, a Svájcba és az Egyesült Királyságba irányuló légi járatokra, valamint a 25a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban fel nem sorolt államokba irányuló légi járatokra alkalmazzák.

▼ **M9***28c. cikk***A piaci alapú globális intézkedéssel kapcsolatos nyomon követésre, jelentésre és hitelesítésre vonatkozó rendelkezések**

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusok útján kiegészítse ezt az irányelvet arra vonatkozóan, hogy az ICAO globális piaci alapú intézkedésének végrehajtása céljából az intézkedés hatálya alá tartozó minden útvonalon biztosítani lehessen a kibocsátások megfelelő nyomon követését, jelentését és hitelesítését. Ezeknek a felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak a vonatkozó, az ICAO-n belül elfogadott eszközökön kell alapulniuk, meg kell akadályozniuk a verseny torzulását, továbbá összhangban kell lenniük a 14. cikk (1) bekezdésében említett aktusokban foglalt elvekkel, és biztosítaniuk kell, hogy a benyújtott kibocsátási jelentéseket a 15. cikkben meghatározott hitelesítési elvekkel és kritériumokkal összhangban ellenőrizzék.

▼ **M15***29. cikk***A szén-dioxid-piac jobb működésének biztosítását szolgáló jelentés**

Ha a szén-dioxid-piacról szóló, a 10. cikk (5) és (6) bekezdésében említett rendszeres jelentések arra vonatkozó bizonyítékokat tartalmaznak, hogy a szén-dioxid-piac nem a megfelelő módon működik, akkor a Bizottságnak három hónapon belül jelentést kell benyújtania az Európai Parlament és a Tanács számára. A jelentést adott esetben olyan jogalkotási javaslatok kísérhetik, amelyek célja a szén-dioxid-piac – többek között a kapcsolódó származtatott termékek piacának – átláthatóságának és integritásának növelése, valamint az e piac működésének javítását, valamint a piaci visszaélések megelőzésének és felderítésének erősítését célzó korrekciós intézkedések kezelése.

*29a. cikk***Intézkedések túlzott mértékű áringadozások esetén**

(1) Ha az előző hat naptári hónapban a kibocsátási egységek átlagára meghaladja az előző kétéves referencia-időszak átlagárának 2,4-szeresét, az (EU) 2015/1814 határozat 1. cikkének (7) bekezdésével összhangban 75 millió kibocsátási egységet fel kell szabadítani a piaci stabilizációs tartalékból.

A kibocsátási egységek e bekezdés első albekezdésében említett ára a II. és a III. fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek esetében a 10. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktussal összhangban lebonyolított árveréseken kialakult ár.

Az első albekezdésben említett előző kétéves referencia-időszak az ugyanazon albekezdésben említett hat naptári hónapos időszak első hónapja előtt végződő kétéves időszak.

Amennyiben az e bekezdés első albekezdésében foglalt feltétel teljesül, és a (2) bekezdés nem alkalmazandó, a Bizottság erről értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, amelyben feltünteti azt az időpontot, amikor a feltétel teljesült.

A Bizottság minden hónapban az első három munkanapon belül közzéteszi az előző hat naptári hónapra vonatkozóan a kibocsátási egységek átlagárát és az előző kétéves referencia-időszakra vonatkozóan a kibocsátási egységek átlagárát. Amennyiben nem teljesül az első albekezdésben említett feltétel, a Bizottság azt a szintet is közzéteszi, amelyet a kibocsátási egységek átlagárának a következő hónapban el kellene érnie ahhoz, hogy teljesüljön az említett albekezdésben említett feltétel.

(2) Amennyiben teljesül a kibocsátási egységeknek a piaci stabilizációs tartalékból történő felszabadítására vonatkozó, az (1) bekezdés szerinti feltétel, az említett bekezdésben említett feltétel csak az előző felszabadítás végét követő legalább tizenkét hónap elteltével tekinthető ismét teljesítettnek.

(3) Az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett intézkedések alkalmazására vonatkozó részletes rendelkezéseket a 10. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusban kell megállapítani.

▼ **M9**

30. cikk

Felülvizsgálat a Párizsi Megállapodás végrehajtásának és a többi fontos gazdaság szén-dioxid-piaca alakulásának fényében▼ **M15**

(1) Ezt az irányelvet a nemzetközi fejlemények és a Párizsi Megállapodásban meghatározott hosszú távú célkitűzések elérése érdekében tett erőfeszítések, valamint az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelősek Konferenciáiból eredő bármely vonatkozó kötelezettségvállalás fényében felül kell vizsgálni.

(2) A más meghatározó gazdaságokban végrehajtott éghajlat-politikai intézkedések fényében felül kell vizsgálni az olyan energiaigényes iparágak támogatása érdekében hozott intézkedéseket is, amelyek az ezen irányelv 10a. és 10b. cikkében említett kibocsátásáthelyezés szempontjából kitétek lehetnek. Ezzel összefüggésben a Bizottság megfontolja azt is, hogy szükséges-e a közvetett költségek kompenzációjára vonatkozó intézkedések további harmonizációja. A CBAM-ágazatokra alkalmazandó intézkedéseket az (EU) 2023/956 rendelet alkalmazásának fényében folyamatosan felül kell vizsgálni. A Bizottság 2028. január 1-je előtt, majd azt követően két évente az említett rendelet 30. cikkének (6) bekezdése alapján az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtandó jelentései részeként értékeli a CBAM hatását a kibocsátásáthelyezés kockázatára, többek között az exporttal kapcsolatban.

A jelentésben értékelni kell, hogy szükség van-e további – többek között jogalkotási – intézkedések meghozatalára a kibocsátásáthelyezési kockázati kezelése érdekében. A jelentést adott esetben jogalkotási javaslat kíséri.

(3) A Bizottság a Párizsi Megállapodás alapján elvégzett minden egyes globális értékelés alkalmával jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további – többek között az ezen irányelv 9. cikkében említett lineáris tényezővel kapcsolatban – uniós szakpolitikákra és intézkedésekre az üvegházhatású gázoknak az Unió és tagállamai által vállalt csökkentése érdekében. A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatokat terjeszthet az Európai Parlament és a Tanács elé ezen irányelv módosítására, különösen az (EU) 2021/1119 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzésnek és az említett rendelet 4. cikkében meghatározott uniós éghajlat-politikai céloknak való megfelelés biztosítása érdekében. Jogalkotási javaslatának elkészítése során a Bizottság e célból többek között figyelembe veszi az említett rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében említett, az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos, a 2030 és 2050 közötti időszakra szóló tervezett indikatív uniós költségvetést.

▼ **M9**

(4) A Bizottság 2020. január 1-je előtt naprakész elemzést készít a légi közlekedés nem szén-dioxiddal kapcsolatos hatásairól, amelyhez adott esetben jogalkotási javaslatot csatol arról, hogy e hatásokat miként lehet a legmegfelelőbbben kezelni.

▼ **M15**

(5) A Bizottság 2026. július 31-ig jelentést készít az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a következő kérdésekről, és ahhoz esetben jogalkotási javaslatot és hatásvizsgálatot csatol:

▼ **M15**

- a) a légkörből eltávolított, biztonságosan és tartósan tárolt üvegházhatású gázokból származó negatív kibocsátások elszámolásának és e negatív kibocsátásoknak a kibocsátáskereskedelem hatálya alá vonásának módja, beleértve adott esetben e bevonás egyértelmű körét és szigorú kritériumait, valamint biztosítékokat annak biztosítása érdekében, hogy az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott uniós éghajlat-politikai célokkal összhangban az ilyen eltávolítások ne ellentétezzék a szükséges kibocsátáscsökkentéseket;
- b) az I. mellékletben szereplő tevékenységekre vonatkozó 20 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményre vonatkozó küszöbértékek 2031-től történő csökkentésének megvalósíthatósága;
- c) az, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó valamennyi üvegházhatásúgáz-kibocsátást ténylegesen figyelembe veszik-e, és ténylegesen elkerülik-e a kettős elszámolást; különösen értékeli a 12. cikk (3b) bekezdésében említett módszertől eltérő módon beválasztottak és valamely termékben hasznítottak tekintett üvegházhatásúgáz-kibocsátások elszámolását.

(6) Ezen irányelvnek az e cikk (1), (2) és (3) bekezdése szerinti felülvizsgálata során a Bizottság elemzi, hogy miként lehet kapcsolatot teremteni az EU ETS és más szén-dioxid-piacok között anélkül, hogy ez akadályozná az (EU) 2021/1119 rendeletben meghatározott klímasemlegességi célkitűzés és uniós éghajlat-politikai célok elérését.

(7) A Bizottság 2026. július 31-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben megvizsgálja a települési hulladék-égető létesítmények EU ETS-be való felvételének megvalósíthatóságát, többek között azzal a céllal, hogy 2028-tól bekerüljenek a rendszerbe, és amelyben értékeli, hogy szükség lehet-e arra, hogy egy tagállamnak lehetősége legyen 2030. december 31-ig a kívülmaradás mellett dönteni. E tekintetben a Bizottság figyelembe veszi annak fontosságát, hogy valamennyi ágazat hozzájáruljon a kibocsátás csökkentéséhez, valamint azt, hogy a hulladék potenciálisan az Unióban található hulladéklerakókban való elhelyezés és a harmadik országokba irányuló hulladékexport felé terelődik. A Bizottság emellett figyelembe vesz olyan releváns kritériumokat, mint a belső piacra gyakorolt hatások, a verseny lehetséges torzulásai, a környezeti integritás, a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ célkitűzéseivel való összhang, valamint a kibocsátások nyomon követése és kiszámítása tekintetében a megbízhatóság és pontosság. A Bizottság adott esetben és az említett irányelv 4. cikkének sérelme nélkül az említett jelentéshez jogalkotási javaslatot csatol az e fejezetben foglalt rendelkezésekre az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekre, valamint a települési hulladék-égető létesítmények tekintetében további kibocsátási egységek kiosztására és kiadására történő alkalmazása céljából, valamint a potenciális elterelés megelőzése céljából.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

▼ M15

Az első albekezdésben említett jelentésben a Bizottság megvizsgálja annak lehetőségét is, hogy az EU ETS-be más hulladékgazdálkodási folyamatokat is bevonjanak, különösen az olyan hulladéklerakókat, amelyek metán és dinitrogén-oxid kibocsátását okozzák az Unióban. A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot is csatolhat e jelentéshez annak érdekében, hogy az ilyen egyéb hulladékgazdálkodási folyamatokat beépítse az EU ETS-be.

▼ M14

(8) 2026-ban a Bizottság a 10. cikk (5) bekezdésében előírt jelentésbe belefoglalja a következő elemeket:

- a) az 1 000 km-nél rövidebb légi járatok környezeti és éghajlati hatásainak értékelése, valamint az e hatások csökkentésére irányuló lehetőségek mérlegelése, beleértve a rendelkezésre álló alternatív tömegközlekedési módok és a fenntartható légi jármű-üzemanyagok fokozott használatának vizsgálatát;
- b) az I. melléklet táblázatában a „Tevékenységek” oszlop „Légi közlekedés” bejegyzésének h. vagy k. pontja alapján mentességet élvező légi jármű-üzemeltetők által végzett légi járatok környezeti és éghajlati hatásainak értékelése, valamint az e hatások csökkentésére irányuló lehetőségek mérlegelése;
- c) ezen irányelv légiközlekedési ágazatra gyakorolt társadalmi hatásainak értékelése, ideértve a légiközlekedési munkaerőre és a légi közlekedés utazási költségeire gyakorolt hatásokat is; és
- d) a szigetek és a távoli területek légi összeköttetésének értékelése, többek között a versenyképességgel és a kibocsátásáthelyezéssel, valamint a környezeti és éghajlati hatásokkal kapcsolatos megfontolások.

A 10. cikk (5) bekezdésében előírt jelentést adott esetben figyelembe kell venni ezen irányelv jövőbeli felülvizsgálatakor is.

▼ M15

IVa. FEJEZET

Az épület-, közúti közlekedési és további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszer

*30a. cikk***Hatály**

E fejezet rendelkezéseit kell alkalmazni a kibocsátásokra, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekre, a kibocsátási egységek kiadására és visszaadására, a nyomon követésre, a jelentésre és a hitelesítésre a III. mellékletben említett tevékenység tekintetében. E fejezet nem alkalmazandó a II. és a III. fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra.

▼ **M15***30b. cikk***Üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyek**

(1) A tagállamok biztosítják, hogy 2025. január 1-jétől egyetlen szabályozott jogalany se végezhesse a III. mellékletben említett tevékenységet, ha nem rendelkezik az illetékes hatóság által az e cikk (2) és (3) bekezdésével összhangban kiadott engedéllyel.

(2) A szabályozott jogalanynak az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, e fejezetnek megfelelő engedély iránt az illetékes hatósághoz benyújtott, e cikk (1) bekezdése szerinti kérelme legalább a következők leírását tartalmazza:

- a) a szabályozott jogalany;
- b) az általa szabad forgalomba bocsátott és a III. mellékletben említett ágazatokban égetésre használt tüzelőanyagok típusa, valamint azok az eszközök, amelyeken keresztül ezeket a tüzelőanyagokat szabad forgalomba bocsátják;
- c) a III. mellékletben említett tevékenység céljára szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok végfelhasználása vagy végfelhasználásai;
- d) a 14. és a 30f. cikkben említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban a kibocsátások nyomon követése és jelentése céljából tervezett intézkedések;
- e) az e bekezdés a)–d) pontjában említett megadott információk nem technikai jellegű összefoglalása.

(3) Az illetékes hatóság akkor állítja ki az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyt, amely feljogosítja az e cikk (1) bekezdésében említett szabályozott jogalanyt a III. mellékletben említett tevékenységre, amennyiben meggyőződött arról, hogy a jogalany képes a III. melléklet alapján szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségeknek megfelelő kibocsátások nyomon követésére és jelentésére.

(4) Az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) a szabályozott jogalany neve és címe;
- b) azon eszközök leírása, amelyekkel a szabályozott jogalany az e fejezet hatálya alá tartozó ágazatokban szabad forgalomba bocsátja a tüzelőanyagokat;
- c) a szabályozott jogalany által az e fejezet hatálya alá tartozó ágazatokban szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok jegyzéke;
- d) a 14. cikkben említett végrehajtási jogi aktusokban megállapított követelményeknek eleget tevő nyomonkövetési terv;
- e) a 14. cikkben említett végrehajtási jogi aktusokban megállapított jelentéstételi követelmények;

▼ **M15**

f) kötelezettség az egyes naptári években az e fejezet szerint kiadott, a 15. cikknek megfelelően hitelesített teljes kibocsátással egyenlő mennyiségű egység visszaadására, a 30e. cikk (2) bekezdésében meghatározott határidőn belül.

(5) A tagállamok lehetővé tehetik a szabályozott jogalanyok számára a nyomkövetési terv aktualizálását az engedély megváltoztatása nélkül. A szabályozott jogalanyok az illetékes hatóság elé jóváhagyásra benyújtják az aktualizált nyomkövetési terveket.

(6) A szabályozott jogalany értesíti az illetékes hatóságot bármely, a tevékenysége jellegének vagy a szabad forgalomba bocsátandó tüzelőanyagoknak a megváltoztatására irányuló olyan tervéről, amelyhez az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedély aktualizálására lehet szükség. Adott esetben az illetékes hatóság a 14. cikkben említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban aktualizálja az engedélyt. Ha változik az e fejezet hatálya alá tartozó szabályozott jogalany azonossága, az illetékes hatóság az új szabályozott jogalany nevének és címének beillesztésével aktualizálja az engedélyt.

*30c. cikk***A kibocsátási egységek egész Unióra kiterjedő mennyisége**

(1) Az e fejezet alapján 2027-től kezdődően évente kiadott kibocsátási egységek egész Unióra kiterjedő mennyisége 2024-től kezdődően lineárisan csökken. A 2024-es értéket az e fejezet hatálya alá tartozó ágazatok tekintetében az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 4. cikkének (2) bekezdése szerinti referenciakibocsátások alapján kiszámított 2024-es kibocsátási határértékeként határozzák meg, az említett rendelet hatálya alá tartozó valamennyi kibocsátásra lineáris csökkentési pályát alkalmazva. A mennyiséget 2024 után minden évben 5,10 %-os lineáris csökkentési tényezővel kell csökkenteni. A Bizottság 2025. január 1-jéig közzéteszi a 2027-re vonatkozó, egész Unióra kiterjedő kibocsátásiegység-mennyiséget.

(2) Az e fejezet alapján 2028-tól kezdődően évente kiadott kibocsátási egységek uniós szintű mennyisége 2025-től kezdődően lineárisan csökken az e fejezet alapján a 2024–2026. évre vonatkozóan jelentett átlagos kibocsátások alapján. A kibocsátási egységek mennyiségét 5,38 %-os lineáris csökkentési tényezővel kell csökkenteni, kivéve, ha a IIIa. melléklet 1. pontjában foglalt feltételek alkalmazandóak, amely esetben a mennyiséget a IIIa. melléklet 2. pontjában meghatározott szabályoknak megfelelően kiigazított lineáris csökkentési tényezővel kell csökkenteni. A Bizottság 2027. június 30-ig közzéteszi a 2028-ra vonatkozó, egész Unióra kiterjedő kibocsátásiegység-mennyiséget, és szükség esetén a kiigazított lineáris csökkentési tényezőt.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

▼ **M15**

(3) Az e fejezet alapján kiadott kibocsátási egységek egész Unióra kiterjedő mennyiségét 2028-tól kezdődően minden évben ki kell igazítani a visszaadott kibocsátási egységek mennyiségének kompenzálása érdekében azokban az esetekben, amikor nem lehetett elkerülni a kibocsátások kettős elszámolását, vagy amikor a kibocsátási egységeket az e fejezet hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra adták át a 30f. cikk (5) bekezdésében említettek szerint. A kiigazításnak meg kell felelnie az e fejezet hatálya alá tartozó, az adott jelentési évben a 30f. cikk (5) bekezdése második albekezdésében említett végrehajtási jogi aktusok alapján ellentételezett kibocsátási egységek teljes mennyiségének.

(4) Az a tagállam, amely a 30j. cikk alapján egyoldalúan kiterjeszti a III. mellékletben említett tevékenységet az ugyanazon mellékletben nem felsorolt ágazatokra, biztosítja, hogy az érintett szabályozott jogalanyok a 30f. cikkel összhangban az adott év április 30-ig kellően megalapozott jelentést nyújtsanak be az érintett illetékes hatóságnak. Amennyiben a benyújtott adatok kellően megalapozottak, az illetékes hatóság az adott év június 30-ig értesíti erről a Bizottságot. Az e cikk (1) bekezdése alapján kiadandó kibocsátási egység-mennyiséget a szabályozott jogalanyok által benyújtott, kellően megalapozott jelentések figyelembevételével ki kell igazítani.

*30d. cikk***Kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítése a III. mellékletben említett tevékenység tekintetében**

(1) 2027-től az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységeket árverés útján kell értékesíteni, kivéve, ha azokat az (EU) 2015/1814 határozattal létrehozott piaci stabilizációs tartalékba helyezik. Az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységeket az ezen irányelv II. és III. fejezetének hatálya alá tartozó kibocsátási egységektől elkülönítve kell árverésre bocsátani.

(2) A kibocsátási egységek e fejezet szerinti árverés útján történő értékesítése 2027-ben kezdődik, a 2027-re vonatkozó árverési mennyiség 130 %-ának megfelelő mennyiséggel, amelyet az adott évi, egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiség, valamint az árverés útján értékesítendő kibocsátási egységek e cikk (3)–(6) bekezdése szerinti megfelelő részaránya és mennyisége alapján határoznak meg. Az árverésre bocsátandó további 30 %-ot csak a kibocsátási egységek 30e. cikk (2) bekezdése szerinti visszaadására lehet felhasználni, és azokat 2028. május 31-ig lehet árverésre bocsátani. A további 30 %-ot le kell vonni a 2029 és 2031 közötti időszak árverési mennyiségeiből. Az e bekezdésben előírt árverések feltételeit e cikk (7) bekezdésével és a 10. cikk (4) bekezdésével összhangban kell meghatározni.

2027-ben 600 millió, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet kell létrehozni a piaci stabilizációs tartalék részesedéseként az (EU) 2015/1814 határozat 1a. cikkének (3) bekezdése szerint.

(3) 150 millió, e fejezet alapján kiadott kibocsátási egységet árverésre kell bocsátani, és az ezen árverésekből származó valamennyi bevételt 2032-ig az (EU) 2023/955 rendelettel létrehozott Szociális Klímaalap rendelkezésére kell bocsátani.

▼ **M15**

(4) A kibocsátási egységek fennmaradó mennyiségéből, valamint annak érdekében, hogy az e cikk (3) bekezdésében és az ezen irányelv 10a. cikkének (8b) bekezdésében említett kibocsátási egységekből származó bevétellel együtt legfeljebb 65 000 000 000 EUR összeg keletkezzen, a Bizottság biztosítja az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek további mennyiségének árverés útján történő értékesítését, és hogy az ezen árverésekből származó bevételeket 2032-ig az (EU) 2023/955 rendelettel létrehozott Szociális Klímaalap rendelkezésére bocsássák.

A Bizottság gondoskodik arról, hogy Szociális Klímaalapba szánt és az e cikk (3) bekezdésében és az ebben a bekezdésben említett kibocsátási egységeket a 10. cikk (4) bekezdésében említett elvekkel és szabályokkal, valamint az ugyanazon cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban bocsássák árverésre.

Az e cikk (3) bekezdésben és az e bekezdésben említett kibocsátási egységek árveréséből származó bevételek az (EU, Euratom) 2018/1046 rendelet 21. cikkének (5) bekezdésével összhangban külső címzett bevételnek minősülnek, és azokat a Szociális Klímaalapra alkalmazandó szabályokkal összhangban kell felhasználni.

A Szociális Klímaalap számára a 10a. cikk (8b) bekezdésével, az e cikk (3) bekezdésével és az e bekezdéssel összhangban elkülönített éves összeg nem haladhatja meg:

- a) 2026-ra vonatkozóan a 4 000 000 000 EUR-t;
- b) 2027-ra vonatkozóan a 10 900 000 000 EUR-t;
- c) 2028-ra vonatkozóan a 10 500 000 000 EUR-t;
- d) 2029-re vonatkozóan a 10 300 000 000 EUR-t;
- e) 2030-ra vonatkozóan a 10 100 000 000 EUR-t;
- f) 2031-re vonatkozóan a 9 800 000 000 EUR-t;
- g) 2032-re vonatkozóan a 9 400 000 000 EUR-t.

Amennyiben az e fejezettel összhangban létrehozott kibocsátáskereskedelmi rendszert a 30k. cikk értelmében 2028-ig elhalasztják, az e bekezdés első albekezdésével összhangban a Szociális Klímaalap rendelkezésére bocsátandó maximális összeg 54 600 000 000 EUR. Ebben az esetben a Szociális Klímaalap számára elkülönített éves összegek halmozottan nem haladhatják meg a 2026. és 2027. évre vonatkozóan a 4 000 000 000 EUR összeget, a 2028. január 1-jétől 2032. december 31-ig tartó időszak esetében pedig a vonatkozó éves összeg nem haladhatja meg:

- a) 2028-ra vonatkozóan a 11 400 000 000 EUR-t.
- b) 2029-re vonatkozóan a 10 300 000 000 EUR-t;
- c) 2030-ra vonatkozóan a 10 100 000 000 EUR-t;
- d) 2031-re vonatkozóan a 9 800 000 000 EUR-t;
- e) 2032-re vonatkozóan a 9 000 000 000 EUR-t.

▼ M15

Amennyiben az e cikk (5) bekezdésében említett árverésből származó bevételt az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdésével összhangban saját forrásként állapítják meg, ezen irányelv 10a. cikkének (8b) bekezdése, e cikk (3) bekezdése és e bekezdés nem alkalmazandó.

(5) Az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységeknek az e cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott mennyiségek levonása utáni teljes mennyiségét a tagállamok árverés útján értékesítik, és azt az ezen irányelv III. melléklete második bekezdésének b), c) és d) pontjában említett kibocsátási források kategóriái tekintetében az érintett tagállam 2016 és 2018 közötti átlagára vonatkozó, az (EU) 2018/842 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése szerinti referenciakibocsátásoknak megfelelő részarányával megegyező arányban osztják szét közöttük az említett rendelet 4. cikkének (3) bekezdése alapján átfogóan felülvizsgált módon.

(6) A kibocsátási egységek e cikk (5) bekezdése szerinti, árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek felhasználásáról a tagállamok határoznak, kivéve az e cikk (4) bekezdésével összhangban külső címzett bevételnek minősülő, vagy az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdésével összhangban saját forrásnak minősített, az uniós költségvetésbe beállított bevételeket. A tagállamok bevételeiket vagy az e bevételek értékével megegyező összeget az ezen irányelv 10. cikkének (3) bekezdésében említett egy vagy több célra használják fel, előnyben részesítve azokat a tevékenységeket, amelyek hozzájárulhatnak az e fejezet szerinti kibocsátáskereskedelem szociális vonatkozásainak kezeléséhez, vagy az alábbiak közül egy vagy több célra:

- a) az épületek fűtésének és hűtésének dekarbonizációjához vagy az épületek energiaszükségletének csökkentéséhez való hozzájárulásra szánt intézkedések, beleértve a megújuló energiák integrálását és a kapcsolódó intézkedéseket a 2012/27/EU irányelv 7. cikkének (11) bekezdése, 12. és 20. cikke szerint, valamint a legrosszabbul teljesítő épületekben található alacsony jövedelmű háztartások pénzügyi támogatására irányuló intézkedések;
- b) olyan intézkedések, amelyek célja, hogy felgyorsítsák a kibocsátásmentes járművek elterjedését, vagy pénzügyi támogatást nyújtsanak a kibocsátásmentes járművek teljesen interoperábilis üzemanyagöltő és elektromos feltöltő infrastruktúrájának kiépítéséhez, vagy olyan intézkedések, amelyek ösztönzik a tömegközlekedésre való áttérést és javítják a multimodalitást, vagy pénzügyi támogatást nyújtanak a közlekedési szolgáltatást igénybe vevő alacsony és közepes jövedelmű személyeket érintő szociális szempontok kezelése érdekében;
- c) szociális klímatervek finanszírozása az (EU) 2023/955 rendelet 15. cikkének megfelelően;
- d) a tüzelőanyagok végső fogyasztóinak nyújtott pénzügyi ellentételezéshez azokban az esetekben, amikor nem lehetett elkerülni a kibocsátások kettős elszámolását, vagy amikor a kibocsátási egységeket az e fejezet hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra adták le a 30f. cikk (5) bekezdésében említettek szerint.

▼ **M15**

Akkor tekinthető úgy, hogy a tagállamok teljesítették e bekezdés rendelkezéseit, ha az első albekezdésben megállapított célok megvalósítására adózási és pénzügyi támogatási politikát vagy a pénzügyi támogatást növelő belső szabályozási politikát működtetnek és hajtanak végre a kibocsátási egységek e fejezet szerinti árverésre bocsátásából származó, az e bekezdés első albekezdésében említett bevételekkel egyenértékű összegben.

A tagállamok úgy tájékoztatják a Bizottságot a bevételek felhasználásáról és az e bekezdésnek megfelelően hozott intézkedésekről, hogy ezt az információt belefoglalják az (EU) 2018/1999 rendelet alapján benyújtott jelentéseikbe.

(7) Az e fejezet alapján kiadott kibocsátási egységekre a 10. cikk (4) és (5) bekezdését alkalmazni kell.

*30e. cikk***Az egységek átruházása, visszaadása és törlése**

(1) A 12. cikket alkalmazni kell az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra, szabályozott jogalanyokra és kibocsátási egységekre, kivéve e cikk (3) és (3a) bekezdését, (4) bekezdésének második és harmadik mondatát, valamint (5) bekezdését. Ebből a célból:

- a) a kibocsátásokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra vonatkozna;
- b) a létesítmények üzemeltetőire történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó szabályozott jogalanyokra vonatkozna;
- c) a kibocsátási egységekre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységekre vonatkozna.

(2) 2028. január 1-jétől a tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott jogalany minden év május 31-ig visszaadjon egy olyan mennyiségű, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet, amely egyenlő a szabályozott jogalany összes kibocsátásával; e kibocsátás az előző naptári évben a III. melléklet értelmében szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagoknak a 15. cikk és a 30f. cikk szerint hitelesített mennyiségének felel meg; a tagállamok gondoskodnak továbbá arról, hogy e kibocsátási egységeket ezt követően töröljék.

(3) 2030. december 31-ig – e cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve –, amennyiben egy adott tagállamban letelepedett szabályozott jogalany a 2027–2030-as időszakban hatályos, a III. mellékletben említett tevékenységre kiterjedő nemzeti szén-dioxid-adó alá tartozik, az érintett tagállam illetékes hatósága egy adott referenciaévre mentesítheti az említett szabályozott jogalanyt a kibocsátási egységek visszaadására vonatkozó, e cikk (2) bekezdése szerinti kötelezettsége alól, feltéve, hogy:

▼ M15

- a) az érintett tagállam 2023. december 31-ig értesíti a Bizottságot az említett nemzeti szén-dioxid-adóról, és a 2027 és 2030 közötti időszakra alkalmazandó adókulcsokat meghatározó nemzeti jogszabály eddig az időpontig már hatályba lépett; az érintett tagállam értesíti a Bizottságot a nemzeti szén-dioxid-adó bármely későbbi változásáról;
- b) a referenciaévben az érintett tagállamban az említett szabályozott jogalany által ténylegesen megfizetett nemzeti szén-dioxid-adó magasabb, mint az e fejezet alapján létrehozott kibocsátáskereskedelmi rendszer aukciós elszámolóára;
- c) a szabályozott jogalany teljes mértékben eleget tesz az üvegházhatást okozó gázok kibocsátására vonatkozó engedélyekről szóló 30b. cikk, valamint a kibocsátásainak nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről szóló 30f. cikk szerinti kötelezettségeknek;
- d) az érintett tagállam a referenciaévet követő év május 31-ig értesíti a Bizottságot bármely ilyen mentesség alkalmazásáról és az ezen albekezdés g) pontjával, valamint a 10. cikk (4) bekezdése szerint elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban törlendő kibocsátási egységek megfelelő mennyiségéről;
- e) a Bizottság az ezen albekezdés a) pontja szerinti értesítéstől számított három hónapon belül vagy az adott évre vonatkozó, az ezen albekezdés d) pontja szerinti értesítést követő egy hónapon belül nem emel kifogást az eltérés alkalmazása ellen azon az alapon, hogy a bejelentett intézkedés nem felel meg az e bekezdésben meghatározott feltételeknek;
- f) az érintett tagállam egy adott referenciaévre vonatkozóan nem árverezi el a 30d. cikk (5) bekezdésében említett kibocsátási egységek mennyiségét mindaddig, amíg az e bekezdés alapján törlendő kibocsátási egységek mennyiségét ezen albekezdés g) pontjával összhangban meg nem határozzák; az érintett tagállam nem árverezheti el a kibocsátási egységeknek a 30d. cikk (2) bekezdésének első albekezdése szerinti további mennyiségét;
- g) az érintett tagállam törli az általa a referenciaévre vonatkozóan árverésre bocsátandó kibocsátási egységeknek a 30d. cikk (5) bekezdésében említett teljes mennyiségéből az adott szabályozott jogalany e fejezet szerinti hitelesített kibocsátásainak megfelelő mennyiségű kibocsátási egységet a referenciaévre vonatkozóan; amennyiben az ezen albekezdés f) pontjának alkalmazását követő referenciaévben még árverésre bocsátandó kibocsátási egységek mennyisége nem éri el az e bekezdés alapján törlendő kibocsátási egységek mennyiségét, az érintett tagállam biztosítja, hogy a referenciaévet követő év végéig törli a kibocsátási egységek különbségnek megfelelő mennyiségét; továbbá

▼ **M15**

- h) az érintett tagállam az ezen albekezdés a) pontja szerinti első értesítés időpontjában kötelezettséget vállal arra, hogy egy vagy több, a 30d. cikk (6) bekezdésének első albekezdésében felsorolt vagy említett intézkedés esetében azokkal a bevételekkel egyenértékű összeget használ fel, amelyekre ezen eltérés hiányában a 30d. cikk (6) bekezdése vonatkozott volna; a 30d. cikk (6) bekezdésének második és harmadik albekezdését alkalmazni kell, és a Bizottság biztosítja, hogy az azok alapján kapott információk összhangban legyenek az e pont értelmében vállalt kötelezettséggel.

Az e bekezdés első albekezdésének g) pontja alapján törlendő kibocsátási egységek mennyisége nem érinti az ezen irányelv 30d. cikkének (4) bekezdése alapján megállapított külső címzett bevételt, vagy – amennyiben az EUMSZ 311. cikkének harmadik bekezdése alapján megállapításra került – az uniós költségvetésnek az (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozat⁽¹⁾ szerinti, a kibocsátási egységek ezen irányelv 30d. cikke szerinti árverés útján történő értékesítéséből származó bevételekből keletkező saját forrásait.

- (4) A III. fejezet hatálya alá nem tartozó kórházak pénzügyi kompenzációban részesülhetnek az e fejezet szerinti kibocsátási egységek visszaadása miatt rájuk áthárított költségekért. E célból e fejezetnek a kettős elszámolás eseteire vonatkozó rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell.

*30f. cikk***A kibocsátások nyomon követése, jelentése, hitelesítése és akkreditáció**

- (1) A 14. és 15. cikket alkalmazni kell az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra, szabályozott jogalanyokra és kibocsátási egységekre. Ebből a célból:

- a) a kibocsátásokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra vonatkozna;
- b) az I. mellékletben felsorolt tevékenységre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha a III. mellékletben említett tevékenységre vonatkozna;
- c) az üzemeltetőkre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó szabályozott jogalanyokra vonatkozna;
- d) a kibocsátási egységekre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységekre vonatkozna;
- e) a 15. cikkben szereplő időpontra hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az április 30-ra vonatkozna.

⁽¹⁾ A Tanács (EU, Euratom) 2020/2053 határozata (2020. december 14.) az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 424., 2020.12.15., 1. o.).

▼ M15

(2) A tagállamok biztosítják, hogy 2025-től kezdődően minden szabályozott jogalany minden naptári évre vonatkozóan nyomon kövesse a III. melléklet alapján szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag-mennyiségeknek megfelelő kibocsátásokat. Azt is biztosítják, hogy 2026-tól kezdődően minden egyes szabályozott jogalany a 14. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban jelentse ezeket a kibocsátásokat az illetékes hatóságnak a következő évben.

(3) 2028. január 1-jétől a tagállamok biztosítják, hogy 2030-ig minden év április 30-ig minden egyes szabályozott jogalany jelentést tegyen a kibocsátási egységek e fejezet szerinti visszaadásához kapcsolódó költségek azon átlagos részarányáról, amelyet az előző évben áthárított a fogyasztókra. A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el e jelentések követelményeire és mintáira vonatkozóan. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A Bizottság értékeli a benyújtott jelentéseket, és megállapításairól évente jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Abban az esetben, ha a Bizottság úgy találja, hogy a szén-dioxid-kibocsátási költségek áthárítása tekintetében helytelen gyakorlatok érvényesülnek, a jelentést adott esetben az ilyen helytelen gyakorlatok kezelését célzó jogalkotási javaslatok kísérhetik.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a 2025. január 1-jén a 30b. cikkel összhangban engedéllyel rendelkező minden egyes szabályozott jogalany 2025. április 30-ig jelentse a 2024. évre vonatkozó múltbeli kibocsátásait.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a szabályozott jogalanyok tüzelőanyag-típusonként megbízhatóan és pontosan tudják azonosítani és dokumentálni a III. mellékletben említett ágazatokban égetésre felhasznált, szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok pontos mennyiségét, valamint a szabályozott jogalanyok által szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok végső felhasználását. A tagállamok megteszik a megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy korlátozzák az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátások, valamint a II. és III. fejezet szerinti kibocsátások kettős elszámolásának kockázatát, valamint annak kockázatát, hogy az e fejezet hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozó kibocsátási egységeket visszaadják.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogad el a kettős elszámolás és az e fejezet hatálya alá nem tartozó kibocsátásokra vonatkozó kibocsátási egységek visszaadásának elkerülésére, valamint – azon esetekben, amikor az ilyen kettős elszámolás vagy visszaadás nem kerülhető el – a tüzelőanyagok végső fogyasztóit illető pénzügyi kompenzáció nyújtására vonatkozó részletes szabályokról. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 22a. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A tüzelőanyagok végső fogyasztóit illető pénzügyi kompenzáció kiszámítása alapja a 10. cikk (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak megfelelően végzett árveréseken az adott jelentési évben értékesített kibocsátási egységek átlagára.

(6) Az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátások nyomon követésére és jelentésére vonatkozó elveket a IV. melléklet C. része határozza meg.

▼ M15

(7) Az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátások hitelesítésének kritériumait az V. melléklet C. része határozza meg.

(8) A tagállamok egyszerűsített nyomon követéssel, jelentéstétellel és hitelesítéssel kapcsolatos intézkedéseket tehetnek lehetővé azon szabályozott jogalanyok esetében, amelyeknek a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok mennyiségének megfelelő éves kibocsátása – a 14. cikk (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusokkal összhangban – évi 1 000 tonna alatti szén-dioxid-egyenértéknek felel meg.

*30g. cikk***Igazgatás**

A 13. és a 15a. cikket, a 16. cikk (1), (2), (3), (4) és (12) bekezdését, valamint a 17., a 18., a 19., a 20., a 21., a 22., a 22a., a 23. és a 29. cikket alkalmazni kell az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra, szabályozott jogalanyokra és kibocsátási egységekre. Ebből a célból:

- a) a kibocsátásokra történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátásokra vonatkozna;
- b) az üzemeltetőkre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó szabályozott jogalanyokra vonatkozna;
- c) a kibocsátási egységekre történő bármely hivatkozást úgy kell értelmezni, mintha az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységekre vonatkozna.

*30h. cikk***Intézkedések túlzott mértékű áremelkedés esetén**

(1) Amennyiben az ezen irányelv 10. cikkének (4) bekezdése alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokkal összhangban lebonyolított árveréseken a kibocsátási egységek átlagára több mint három egymást követő hónapban meghaladja a kibocsátási egységek azon átlagárának kétszeresét, amelyet az e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységek árverésein a megelőző hat egymást követő hónapban tapasztaltak, az (EU) 2015/1814 határozat 1a. cikkének (7) bekezdésével összhangban 50 millió, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet fel kell szabadítani a piaci stabilizációs tartalékból.

A 2027. és a 2028. év tekintetében az első albekezdésben említett feltételek akkor teljesülnek, ha a kibocsátási egységek átlagára több mint három egymást követő hónapban meghaladja a kibocsátási egységeknek a – megelőző, egymást követő hat hónapból álló – referencia-időszakra vonatkozó átlagárának a másfélszeresét.

(2) Amennyiben a kibocsátási egységek e cikk (1) bekezdésében említett átlagára két egymást követő hónapra vonatkozóan meghaladja a 45 EUR-t, az (EU) 2015/1814 határozat 1a. cikkének (7) bekezdésével összhangban 20 millió, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet fel kell szabadítani a piaci stabilizációs tartalékból. A 2020. évi európai fogyasztói árindexen alapuló indexálást kell alkalmazni. A kibocsátási egységeket az e bekezdésben előírt mechanizmuson keresztül, 2029. december 31-ig kell felszabadítani.

▼ M15

(3) Amennyiben az e cikk (1) bekezdésében említett kibocsátási egységek átlagára meghaladja a kibocsátási egységek azon átlagárának háromszorosát, amelyet a megelőző, egymást követő hat hónapban tapasztaltak, az (EU) 2015/1814 határozat 1a. cikkének (7) bekezdésével összhangban 150 millió, e fejezet hatálya alá tartozó kibocsátási egységet fel kell szabadítani a piaci stabilizációs tartalékból.

(4) Amennyiben a (2) bekezdésben említett feltétel ugyanazon a napon teljesül, mint az (1) vagy a (3) bekezdésben említett feltétel, csak az (1) vagy a (3) bekezdés alapján szabadítható fel további kibocsátási egység.

(5) A Bizottság 2029. december 31. előtt jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a (2) bekezdésben említett mechanizmus hatékony volt-e, és hogy azt fenn kell-e tartani. A Bizottság a jelentéshez adott esetben az Európai Parlament és a Tanács részére jogalkotási javaslatot csatol, amely ezen irányelvnek a mechanizmus kiigazítása céljából történő módosítására irányul.

(6) Amennyiben az (1), (2) vagy (3) bekezdésben említett egy vagy több feltétel teljesült, és a kibocsátási egységek felszabadítását eredményezte, további kibocsátási egységek e cikk alapján legkorábban 12 hónappal később szabadíthatók fel.

(7) Amennyiben az e cikk (6) bekezdésében említett 12 hónapos időszak második felében az e cikk (2) bekezdésében említett feltétel ismét teljesült, a Bizottság az (EU) 2018/1999 rendelet 44. cikkével létrehozott bizottság segítségével értékeli az intézkedés hatékonyságát, és végrehajtási jogi aktus útján határozhat úgy, hogy e cikk (6) bekezdése nem alkalmazandó. Ezt a végrehajtási jogi aktust az ezen irányelv 22a. cikkének (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(8) Amennyiben az (1), (2) vagy (3) bekezdésben említett egy vagy több feltétel teljesült, és a (6) bekezdés nem alkalmazandó, a Bizottság haladéktalanul értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* azon időpontról, amikor az (1), (2) vagy (3) bekezdésben említett egy vagy több feltétel teljesült.

(9) Azok a tagállamok, amelyekre az (EU) 2018/842 rendelet 8. cikke szerinti korrekciós intézkedési terv benyújtására vonatkozó kötelezettség vonatkozik, kellően figyelembe veszik a további kibocsátási egységek e cikk (2) bekezdése szerinti, előző két évben történt felszabadításának hatásait, amikor az említett rendelet szerinti kötelezettségeik teljesítése érdekében az ugyanazon rendelet 8. cikke (1) bekezdése első albekezdése c) pontjában foglaltak szerint végrehajtandó további intézkedéseket mérlegelnek.

▼ **M15***30i. cikk***E fejezet felülvizsgálata**

A Bizottság 2028. január 1-jéig jelentést tesz az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e fejezet rendelkezéseinek végrehajtásáról, a rendelkezések hatékonyságára, igazgatására és gyakorlati alkalmazására tekintettel, beleértve az (EU) 2015/1814 határozat szerinti szabályok alkalmazását. A Bizottság adott esetben e jelentéshez az e fejezet módosítására irányuló jogalkotási javaslatot csatol. A Bizottság 2031. október 31-ig értékeli az ezen irányelv III. mellékletének hatálya alá tartozó ágazatoknak az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt ágazatokra kiterjedő EU ETS-be történő integrálásának megvalósíthatóságát.

*30j. cikk***A III. mellékletben említett tevékenységnek a II. és III. fejezet hatálya alá nem tartozó egyéb ágazatokra történő egyoldalú kiterjesztésére vonatkozó eljárások**

(1) 2027-től kezdődően a tagállamok kiterjeszthetik a III. mellékletben említett tevékenységet az ugyanazon mellékletben nem felsorolt ágazatokra, és ezáltal alkalmazhatják e fejezettel összhangban a kibocsátáskereskedelmet az ilyen ágazatokban, figyelembe véve minden vonatkozó kritériumot – különösen a belső piacra gyakorolt hatásokat, a verseny esetleges torzulásait, az e fejezet alapján létrehozott kibocsátáskereskedelmi rendszer környezeti integritását, valamint a tervezett nyomkövetési és jelentési rendszer megbízhatóságát –, feltéve, hogy a Bizottság jóváhagyja az ugyanazon mellékletben említett tevékenység kiterjesztését.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy ezen irányelv kiegészítése céljából a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e bekezdés első albekezdésében foglaltak szerinti kiterjesztés jóváhagyására, a további kibocsátási egységek kiadásának engedélyezésére és a II. mellékletben említett tevékenység kiterjesztésének más tagállamok számára történő engedélyezésére vonatkozóan. A Bizottság emellett az említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásakor további szabályokkal egészítheti ki a kiterjesztést, amelyek szabályozzák a kettős elszámolás esetleges eseteinek kezelését célzó intézkedéseket, többek között az I. mellékletben felsorolt tevékenységek során történő tüzelőanyag-felhasználásért visszaadott kibocsátási egységek ellentételezése céljából a további kibocsátási egységek kiadása tekintetében. A tagállamok pénzügyi azon intézkedéseinek, amelyek olyan ágazatok vagy alágazatok támogatását szolgálják, amelyek kitétek a kibocsátásáthelyezés tényleges kockázatának olyan jelentős közvetett költségek következtében, amelyek az egyoldalú kiterjesztés miatt a tüzelőanyagárakon keresztül áthárított üvegházhatásúgáz-kibocsátási költségek miatt merülnek fel, összhangban kell lenniük az állami támogatásra alkalmazandó szabályokkal, és nem torzíthatják indokolatlanul a versenyt a belső piacon.

(2) Az e cikk szerinti engedély alapján kiadott további kibocsátási egységeket a 30d. cikkben meghatározott követelményekkel összhangban árverés útján kell értékesíteni. A 30d. cikk (1)–(6) bekezdése ellenére, azok a tagállamok, amelyek a III. mellékletben említett tevékenységet e cikkel összhangban egyoldalúan kiterjesztették, meghatározzák az említett további kibocsátási egységek árverés útján történő értékesítéséből származó bevételek felhasználását.

▼ **M15***30k. cikk***Az épület-, közúti közlekedési és további ágazatok kibocsátáskereskedelmének 2028-ig történő elhalasztása kivételesen magas energiaárak esetén**

(1) A Bizottság 2026. július 15-ig értesítést tesz közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* arról, hogy a következő két feltétel közül az egyik vagy mindkettő teljesült-e:

- a) a 2026. június 30-án végződő hat naptári hónap átlagos TTF-gázára magasabb volt, mint a 2022. februári és márciusi átlagos TTF-gázár;
- b) a 2026. június 30-án végződő hat naptári hónap átlagos Brent nyersolajára több mint kétszerese volt az előző öt év átlagos Brent nyersolajárának; az ötéves referencia-időszak az az ötéves időszak, amely a hat naptári hónap első hónapja előtt ér véget.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett feltételek közül az egyik vagy mindkettő teljesül, a következő szabályokat kell alkalmazni:

- a) a 30c. cikk (1) bekezdésétől eltérve az első év, amelyre vonatkozóan az egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiséget megállapítják, 2028, és – a 30c. cikk (3) bekezdésétől eltérve – az első év, amelyre vonatkozóan az egész Unióra kiterjedő kibocsátási egység-mennyiséget kiigazítják, 2029;
- b) a 30d. cikk (1) és (2) bekezdésétől eltérve a kibocsátási egységek e fejezet szerinti árverésre bocsátásának megkezdését 2028-ra kell halasztani;
- c) a 30d. cikk (2) bekezdésétől eltérve a kibocsátási egységeknek az árverések első évére vonatkozó további mennyiségét le kell vonni a 2030-tól 2032-ig tartó időszak árverési mennyiségeiből, és a piaci stabilizációs tartalék kezdeti részesedéseit 2028-ban kell létrehozni;
- d) a 30e. cikk (2) bekezdésétől eltérve a kibocsátási egységek első visszaadásának határidejét 2029. május 31-re kell halasztani a 2028-as év teljes kibocsátása tekintetében;
- e) a 30i. cikktől eltérve a Bizottság számára az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló jelentés benyújtásának határidejét 2029. január 1-jére kell halasztani.

▼ **M15**

IVb. FEJEZET

Tudományos tanácsadás és a finanszírozás láthatósága*30l. cikk***Tudományos tanácsadás**

A 401/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 10a. cikkével létrehozott, éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület (a továbbiakban: a tanácsadó testület) saját kezdeményezésére tudományos tanácsadást nyújthat és jelentéseket adhat ki ezen irányelvhez kapcsolódóan. A Bizottság figyelembe veszi a tanácsadó testület vonatkozó tanácsait és jelentéseit, különösen a következők tekintetében:

- a) további uniós szakpolitikák és intézkedések szükségessége az ezen irányelv 30. cikkének (3) bekezdésében említett célkitűzéseknek és célértékeknek való megfelelés biztosítása érdekében;
- b) további uniós szakpolitikák és intézkedések szükségessége, tekintettel az ICAO-n belüli, a légi közlekedés éghajlati hatásainak csökkentésére irányuló globális intézkedésekről szóló megállapodásokra, valamint az IMO ezen irányelv 3gg. cikkében említett globális piaci alapú intézkedésének ambíciójára és környezeti integritására.

*30m. cikk***Tájékoztatás, kommunikáció és nyilvánosság**

(1) A Bizottság az alábbiak révén biztosítja a 10a. cikk (8) bekezdésében említett EU ETS árverési bevételekből származó finanszírozás láthatóságát:

- a) biztosítja, hogy a fenti finanszírozás kedvezményezettjei elismerjék ezen források eredetét, és különösen a projektek és eredményeik népszerűsítése során biztosítsák az uniós finanszírozás láthatóságát azáltal, hogy koherens, hatékony és arányos célzott tájékoztatást nyújtanak többféle célközönségnek, köztük a médianak és a nyilvánosságnak; továbbá
- b) biztosítja, hogy az említett finanszírozás kedvezményezettjei „az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer (az Innovációs Alap) által (társ)finanszírozott” feliratú megfelelő címkét használják, és feltüntetik az Unió emblémáját és a finanszírozás összegét; amennyiben e címke használata nem megvalósítható, valamennyi kommunikációs tevékenység során, többek között a nyilvánosság számára látható, stratégiai helyeken elhelyezett hirdetőtáblákon is kell említeni az Innovációs Alapot.

A Bizottság a 10a. cikk (8) bekezdésében említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusban meghatározza az Innovációs Alapból származó finanszírozás láthatóságának biztosításához szükséges követelményeket, beleértve az említett alap megemlítésére vonatkozó követelményt is.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 401/2009/EK rendelete (2009. április 23.) az Európai Környezetvédelmi Ügynökségről és az európai környezeti információs és megfigyelőhálózatról (HL L 126., 2009.5.21., 13. o.).

▼ M15

(2) A tagállamok biztosítják a 10d. cikkben említett EU ETS árverési bevételekből származó finanszírozás e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontjában említetteknek megfelelő láthatóságát, többek között a Modernizációs Alap megemlítésére vonatkozó követelmény révén is.

(3) A tagállamok a nemzeti körülmények figyelembevételével törekednek annak biztosítására, hogy látható legyen az EU ETS árverési bevételeiből finanszírozott intézkedések vagy projektek finanszírozási forrása, amely bevételek felhasználását a 3d. cikk (4) bekezdésével, a 10. cikk (3) bekezdésével és a 30d. cikk (6) bekezdésével összhangban határozzák meg.

▼ M2

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**▼ B***31. cikk***Végrehajtás**

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2003. december 31-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot. A Bizottság értesíti a többi tagállamot ezekről a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekről.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el. A Bizottság tájékoztatja erről a többi tagállamot.

*32. cikk***Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

*33. cikk***Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼ **M4**

I MELLÉKLET

TEVÉKENYSÉGI KATEGÓRIÁK, AMELYEKRE JELEN IRÁNYELV
VONATKOZIK▼ **M15**

1. A kutatásra, fejlesztésre és új termékek és folyamatok tesztelésére használt létesítmények vagy létesítményrészek nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá. Nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá azok a létesítmények, amelyekben a 11. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében említett, megelőző releváns ötéves időszakban a biomassa égetéséből származó, a 14. cikk szerint meghatározott kritériumoknak megfelelő kibocsátások átlagosan a teljes átlagos üvegházhatásúgáz-kibocsátás több mint 95 %-ához járulnak hozzá.

▼ **M4**

2. Az alábbi küszöbértékek általában a gyártókapacitásra vagy a teljesítményre vonatkoznak. Ha ugyanazon létesítményen belül több, azonos kategóriába tartozó tevékenység folyik, az ilyen tevékenységek teljesítménye összeadandó.

▼ **M15**

3. Ha egy létesítmény teljes névleges bemenő hőteljesítményét az EU ETS-be történő beillesztésének meghatározása céljából számítják ki, akkor a létesítményen belül a részét képező valamennyi tüzelőanyag-égetést folytató technikai egység névleges bemenő hőteljesítménye összeadandó. Ezen egységek lehetnek valamennyi típusú kazánok, égetőművek, turbinák, fűtőberendezések, kohók, égetők, kalcináló- és égetőkemencék, szárítók, motorok, üzemanyag-cellák, vegyi tüzelőberendezések, fáklyázók, hő- vagy katalitikus utánégetők. A 3 MW alatti névleges bemenő hőteljesítményű egységeket e számítás céljából nem kell figyelembe venni.

▼ **M4**

4. Ha az egység olyan tevékenységet szolgál, amelynek küszöbértéke nincs teljes névleges bemenő hőteljesítményként kifejezve, akkor az ilyen tevékenység küszöbértéke az ► **M9** EU ETS-be ◀ történő beillesztéssel kapcsolatos döntéskor elsőbbséget élvez.
5. Ha e mellékletben szereplő bármely tevékenység teljesítményére vonatkozó küszöbértéket túlzónak ítélnék egy létesítmény vonatkozásában, a veszélyes és a települési hulladék égetését végző egységeken kívül valamennyi üzemanyag-égetést folytató egységet szerepeltetni kell az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó engedélyben.
6. 2012. január 1-től az összes járatra vonatkozik, amely egy olyan tagállam területén lévő repülőtérrel száll fel vagy oda érkezik, amelyre a Szerződés érvényes.

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
<p>▼ M15</p> <p>Tüzelőanyag-berendezések 20 MW-ot meghaladó teljes névleges bemenő hőteljesítménnyel (kivéve a veszélyeshulladék-égető és településhulladék-égető létesítményeket) 2024. január 1-jétől a 14. és 15. cikk alkalmazásában a 20 MW-ot meghaladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű, települési hulladékot égető létesítményekben tüzelőanyagok égetése.</p>	Szén-dioxid
<p>Olajfinomítás, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes névleges bemenő hőteljesítményű égető-egységeket működtetnek</p>	Szén-dioxid
<p>▼ M4</p> <p>Kokszolókemencék</p>	Szén-dioxid

▼ M4

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
---------------	---------------------

Fémérc (beleértve a szulfidércet) pörkölő és szinterelő létesítmények

Szén-dioxid

▼ M15

Vas vagy acél előállítására szolgáló létesítmények (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is, 2,5 tonna/óra kapacitás felett

Szén-dioxid

▼ M4

Vasfémek (beleértve a vasötvözeteket is) előállítása vagy feldolgozása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőberendezéseket működtetnek. A feldolgozás magában foglalja többek között a hengerműveket, a fűtőberendezéseket, a temperált kohókat, kovácsműhelyeket, öntödéket, bevonatolást és a lemaratást is

Szén-dioxid

▼ M15

Elsődleges alumínium vagy timföld előállítása

Szén-dioxid és perfluorkarbonok

▼ M4

Másodlagos alumínium előállítása, amennyiben 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőegységeket működtetnek

Szén-dioxid

Nemvasfémek előállítása vagy feldolgozása, beleértve az ötvözetek előállítását, a finomítást, az öntést stb., amennyiben (a redukálóanyagokként alkalmazott tüzelőanyagokat is beleszámítva) 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítményű tüzelőegységeket működtetnek

Szén-dioxid

Cementklinker napi 500 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező forgókemencében történő előállítása vagy napi 50 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező más típusú kemencében történő kalcinálása

Szén-dioxid

Mész előállítása vagy dolomit és magnezit napi 50 tonnát meghaladó gyártókapacitással rendelkező forgókemencében vagy más típusú kemencében történő kalcinálása

Szén-dioxid

Üveggyártás, beleértve üvegyapot gyártását napi 20 tonnát meghaladó olvasztókapacitással

Szén-dioxid

Kerámiatermékek, különösen tetőcserép, téglák, tűzálló téglák, csempe, kőedények, porcelán égetéssel előállítása 75 tonna/nap gyártási kapacitás felett

Szén-dioxid

▼ **M4**

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
---------------	---------------------

Ásványi gyapot szigetelőanyag előállítása, kőzet, üveg vagy salak felhasználásával, napi 20 tonnát meghaladó olvasztási kapacitással

Szén-dioxid

▼ **M15**

Gipszszárítás vagy -kalcinálás, illetve gipszkarton és más gipsztermékek előállítása, a kalcinált gipsz vagy szárított másodlagos gipsz esetében 20 tonna/napot meghaladó termelési kapacitás mellett

Szén-dioxid

▼ **M4**

Faanyagból származó pép vagy egyéb szálás anyagok gyártására

Szén-dioxid

Papír vagy karton gyártására 20 tonna/nap termelési kapacitáson felül

Szén-dioxid

▼ **M15**

Korom szerves anyagok – mint például olaj, kátrány, krakkoló, desztillációs maradékok – karbonizálásával járó előállítása 50 tonna/napot meghaladó termelési kapacitás mellett

Szén-dioxid

▼ **M4**

Salétromsav előállítása

Szén-dioxid és dinitrogén-oxid

Adipinsav előállítása

Szén-dioxid és dinitrogén-oxid

Glioxál és glioxilsav előállítása

Szén-dioxid és dinitrogén-oxid

Ammónia előállítása

Szén-dioxid

Ömlesztett szerves vegyszerek előállítása krakkolással, reformálással, részleges vagy teljes oxidálással vagy hasonló eljárással, 100 tonna/napot meghaladó gyártókapacitással

Szén-dioxid

▼ **M15**

Hidrogén (H₂) és szintetikus gáz előállítása 5 tonna/napot meghaladó termelési kapacitás mellett

Szén-dioxid

▼ **M4**

Nátrium-karbonát (Na₂CO₃) és nátrium-hidrogén-karbonát (NaHCO₃) előállítása

Szén-dioxid

Üvegházhatású gázoknak szállítás és a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából való elkülönítésére használt létesítmények, amelyekre a jelen irányelv kiterjed

Szén-dioxid

▼ **M15**

Üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv alapján engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából történő szállítás, az ezen irányelv szerinti más tevékenység hatálya alá tartozó kibocsátások kivételével

Szén-dioxid

▼ **M4**

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
<p>Üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolása</p>	<p>Szén-dioxid</p>
<p>Légi közlekedés</p> <p>► M14 A 25a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt két különböző államban található repülőterek közötti, a Svájc vagy az Egyesült Királyság és a 25a. cikk (3) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktusban felsorolt államok közötti, valamint a 12. cikk (6) bekezdése és (8) bekezdése, valamint a 28c. cikk alkalmazásában a két különböző harmadik államban található repülőterek közötti bármely egyéb, olyan légitársaság-üzemeltetők által végrehajtott légi járatok, amelyek megfelelnek az alábbi feltételek mindegyikének:</p> <p>a) a légitársaság-üzemeltetők rendelkeznek a tagállamok egyike által kiállított üzemeltetési engedéllyel vagy valamelyik tagállamban vannak lajstromba véve, az adott tagállam legkülső régióit, függő területeit és egyéb területeit is beleértve; és</p> <p>b) 2021. január 1-től az éves szén-dioxid-kibocsátásuk meghaladja a 10 000 tonnát az olyan légi járművek használatából eredően, amelyek e melléklet hatálya alá tartozó repüléseket teljesítenek és 5 700 kg-ot meghaladó maximális engedélyezett felszállótömeggel rendelkeznek, kivéve az ugyanazon tagállamból (ideértve ugyanazon tagállam legkülső régióit) induló és ugyanazon tagállamba érkező légi járműveket; e pont alkalmazásában az alábbi típusú repülésekből származó kibocsátásokat figyelmen kívül kell hagyni:</p> <p>i. állami repülések;</p> <p>ii. humanitárius célú repülések;</p> <p>iii. egészségügyi célú repülések;</p> <p>iv. katonai célú repülések;</p> <p>v. tűzoltási célú repülések;</p> <p>vi. humanitárius, egészségügyi vagy tűzoltási célú repülést megelőző vagy azt követő repülések, feltéve, hogy ezeket a repüléseket ugyanazzal a légi járművel hajtották végre, és ezek a repülések szükségesek voltak a vonatkozó humanitárius, egészségügyi vagy tűzoltási célú tevékenységek elvégzéséhez vagy az említett tevékenységeket követően a légi jármű következő tevékenységéhez annak áthelyezésére volt szükség. ◀</p>	<p>Szén-dioxid</p>

▼ **M4**

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
<p>A Szerződés hatálya alá tartozó tagállam területén található repülőtérrel induló vagy oda érkező légi járatok.</p> <p>E tevékenység nem vonatkozik az alábbiakra:</p> <p>a) nem tagállam országok uralkodóinak és azok közvetlen családjának, állam- és kormányfőinek, valamint minisztereinek hivatalos út alkalmával történő szállítása során megvalósult repülések, amelyeknél ezt a megfelelő státusindikátornak a repülési terven történő feltüntetésével indokolni kell;</p> <p>b) katonai légi járművek által végzett katonai célú repülések, valamint a vámhatóságok és rendőri szervek által végrehajtott repülések;</p> <p>c) kereséssel és mentéssel kapcsolatos repülések, tűzoltási repülések, az illetékes hatóság által engedélyezett humanitárius és sürgősségi egészségügyi célú repülések;</p> <p>d) a kizárólag a Chicagói Egyezmény 2. mellékletében meghatározott látvarepülési szabályok szerint végzett repülések;</p> <p>e) az olyan repülőtéren végződő repülések, amelyről a légi jármű felszállt, amennyiben közbeneső leszállásra nem kerül sor;</p> <p>f) kizárólag a szakszolgálati engedély megszerzése vagy a repülőszemélyzet esetében a fokozat megszerzése érdekében végzett gyakorlórepülések, abban az esetben, ha ezt a repülési tervben szereplő megfelelő megjegyzés alátámasztja, feltéve hogy a repülés célja nem utas- és/vagy teherszállítás, illetve a légi jármű kiindulási helyre juttatása vagy további személyszállítási cél;</p> <p>g) a kizárólag tudományos kutatás, vagy akár a levegőben, akár a szárazföldön lévő légi járművek vagy berendezések ellenőrzése, tesztelése vagy hitelesítése céljából végzett repülések;</p> <p>h) az 5 700 kg-nál kisebb maximális felszállótömegre hitelesített légi járművel végzett repülés;</p> <p>i) a 2408/92/EGK rendelet értelmében előírt közszolgáltatási kötelezettségek keretében végrehajtott repülések a Szerződés 299. cikke (2) bekezdésében meghatározott legkülső régiók útjain vagy olyan utakon, amelyekben a felajánlott kapacitás nem haladja meg az évi ► M14 50 000 ◀ ülőhelyet;</p>	

▼ **M4**

Tevékenységek	Üvegházhatású gázok
<p>j) repülőutak, amelyek – e pont kivételével – e tevékenység körébe tartoznának, és amelyeket olyan kereskedelmi légitársasági üzemeltető hajt végre, amely</p> <ul style="list-style-type: none"> — három egymást követő négy hónapban időszakonként 243-nál kevesebb repülőutat teljesít, vagy — repülőútjainak éves összkibocsátása kevesebb mint évi 10 000 tonna. <p>► M11 Az l) és m) pontban említett járatok, valamint a tagállamok uralkodói és közvetlen családjuk, a tagállamok állam- és kormányfői, valamint miniszterei hivatalos út alkalmával történő szállítása e pont alól nem képezhet kivételt; ◀</p> <p>► M11 k) 2013. január 1-jétől 2030. december 31-ig azok a repülések, amelyek e ponttól eltekintve a szóban forgó tevékenység körébe tartoznának, és amelyeket kevesebb, mint évi 1 000 tonna összkibocsátással járó repüléseket végző nem kereskedelmi légitársaság hajt végre (az l) és m) pontban említett járatok kibocsátásait is beleértve); ◀</p> <p>► M10 l) a Svájcban található repülőterekről induló és az EGT területén található repülőterekre érkező járatok; ◀</p> <p>► M11 m) az Egyesült Királyságban található repülőterekről induló és az EGT területén található repülőterekre érkező járatok. ◀</p>	
<p>Tengeri közlekedés</p> <p>Az (EU) 2015/757 rendelet hatálya alá tartozó tengeri közlekedési tevékenységek, az említett rendelet 2. cikke (1a) bekezdésének és 2026. december 31-ig 2. cikke (1b) bekezdésének hatálya alá tartozó tengeri közlekedési tevékenységek kivételével</p>	<p>Szén-dioxid;</p> <p>2026. január 1-jétől: metán és dinitrogén-oxid</p>

▼ **M15**

▼B

II. MELLÉKLET

A 3. ÉS 30. CIKKBEN EMLÍTETT ÜVEGHÁZHATÁSÚ GÁZOK

Szén-dioxid (CO₂)

Metán (CH₄)

Dinitrogén-oxid (N₂O)

Fluorozott szénhidrogének (HFC)

Perfluorokarbonok (PFC)

Kén-hexafluorid (SF₆)

▼ M4*Ia. MELLÉKLET*

A kibocsátási egységek százalékos arányának növekedését a tagállamok a 10. cikk (2) bekezdésének a) pontja értelmében árverés útján értékesítik az ►M9 Unión◄ belüli szolidaritás és növekedés célját szolgálva, valamint a kibocsátások csökkentése és az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodás érdekében

Tagállami részesedés

▼ M9

_____

▼ M4

Bulgária	53 %
Csehország	31 %
Észtország	42 %
Görögország	17 %
Spanyolország	13 %

▼ A1

Horvátország	26 %
--------------	------

▼ M9

_____

▼ M4

Ciprus	20 %
Lettország	56 %
Litvánia	46 %

▼ M9

_____

▼ M4

Magyarország	28 %
Málta	23 %
Lengyelország	39 %
Portugália	16 %
Románia	53 %
Szlovénia	20 %
Szlovákia	41 %

▼ M9

_____

▼ **M15***Ib. MELLÉKLET*

A. RÉSZ

A MODERNIZÁCIÓS ALAP 10. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK HARMADIK
ALBEKEZDÉSE SZERINTI FELOSZTÁSA

	Részesedés
Bulgária	5,84 %
Csehország	15,59 %
Észtország	2,78 %
Horvátország	3,14 %
Lettország	1,44 %
Litvánia	2,57 %
Magyarország	7,12 %
Lengyelország	43,41 %
Románia	11,98 %
Szlovákia	6,13 %

B. RÉSZ

A MODERNIZÁCIÓS ALAP 10. CIKK (1) BEKEZDÉSÉNEK NEGYEDIK
ALBEKEZDÉSE SZERINTI FELOSZTÁSA

	Részesedés
Bulgária	4,9 %
Csehország	12,6 %
Észtország	2,1 %
Görögország	10,1 %
Horvátország	2,3 %
Lettország	1,0 %
Litvánia	1,9 %
Magyarország	5,8 %
Lengyelország	34,2 %
Portugália	8,6 %
Románia	9,7 %
Szlovákia	4,8 %
Szlovénia	2,0 %

▼ M4▼ M15

III. MELLÉKLET

A IVa. FEJEZETBEN EMLÍTETT TEVÉKENYSÉG

Tevékenység	Üvegházhatású gázok
<p>Az épület-, közúti közlekedési és további ágazatokban égetésre használt tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátása. E tevékenység nem vonatkozik az alábbiakra:</p> <p>a) az I. mellékletben felsorolt tevékenységek során felhasznált tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátása, kivéve, ha azokat az említett melléklet táblázatának huszonhetedik sorában szereplő, üvegházhatású gázok geológiai tárolási célú szállítását szolgáló tevékenységek során történő égetésre használják, vagy ha azokat a 27a. cikk szerint kizárt létesítményekben történő égetésre használják;</p> <p>b) olyan tüzelőanyagok szabad forgalomba bocsátása, amelyek kibocsátási tényezője nulla;</p> <p>c) tüzelőanyagként felhasznált veszélyes vagy települési hulladék szabad forgalomba bocsátása.</p> <p>Az épület- és közúti közlekedési ágazatok az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokban meghatározott következő kibocsátási forrásoknak felelnek meg, az említett fogalom meghatározások alábbiak szerinti szükséges módosításaival:</p> <p>a) kapcsolt hő- és villamosenergia-termelés (CHP) (1A1a ii. forráskategória-kód) és hőerőművek (1A1a iii. forráskategória-kód), amennyiben közvetlenül vagy távfűtési hálózatokon keresztül hőt termelnek az e bekezdés c) és d) pontja szerinti kategóriák számára;</p>	Szén-dioxid
<p>b) közúti szállítás (1A3b. forráskategória-kód), kivéve a mezőgazdasági járművek burkolattal ellátott utakon történő használatát;</p> <p>c) kereskedelmi / intézményi (1A4a. forráskategória-kód);</p> <p>d) lakóépületek (1A4b. forráskategória-kód).</p> <p>A további ágazatok az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006. évi IPCC-iránymutatásokban meghatározott következő kibocsátási forrásoknak felelnek meg:</p> <p>a) energiaipar (1A1 forráskategória-kód), kivéve az e melléklet második bekezdésének a) pontjában meghatározott kategóriákat;</p> <p>b) feldolgozóipar és építőipar (1A2 forráskategória-kód).</p>	

▼ **M15***IIIa. MELLÉKLET***A LINEÁRIS CSÖKKENTÉSI TÉNYEZŐ KIIGAZÍTÁSA A 30c. CIKK (2) BEKEZDÉSE SZERINT**

(1) Ha a 2024–2026. évre vonatkozóan a IVa. fejezet szerint jelentett átlagos kibocsátások több mint 2 %-kal magasabbak a 2025-ös mennyiség 30c. cikk (1) bekezdésének megfelelően meghatározott értékénél, és ha ezek a különbségek nem a IVa. fejezet szerint jelentett kibocsátások és az UNFCCC forráskategóriáiból származó 2025-ös uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak a jegyzékben szereplő, a IVa. fejezet hatálya alá tartozó ágazatokra vonatkozó adatai közötti, 5 %-nál kisebb különbségnek tudhatók be, a lineáris csökkentési tényezőt a 30c. cikk (1) bekezdésében említett lineáris csökkentési tényező kiigazításával kell kiszámítani.

(2) Az 1. pont szerinti kiigazított lineáris csökkentési tényezőt a következőképpen kell meghatározni:

$$LRF_{adj} = 100 \% * [MRV_{[2024-2026]} - (ESR_{[2024]} - 6 * LRF_{[2024]} * ESR_{[2024]})] / (5 * MRV_{[2024-2026]}), \text{ ahol,}$$

LRF_{adj} a kiigazított lineáris csökkentési tényező;

$MRV_{[2024-2026]}$ a IVa. fejezet szerinti hitelesített kibocsátások átlaga a 2024–2026. évre vonatkozóan;

$ESR_{[2024]}$ a IVa. fejezet hatálya alá tartozó ágazatok tekintetében a 2024-es kibocsátások 30c. cikk (1) bekezdésével összhangban meghatározott értéke;

$LRF_{[2024]}$ a 30c. cikk (1) bekezdésében említett lineáris csökkentési tényező.

▼ B*IV. MELLÉKLET***A 14. CIKK (1) BEKEZDÉSÉBEN EMLÍTETT NYOMON KÖVETÉSI ÉS JELENTÉSI ALAPELVEK****▼ M2****A. RÉSZ – A helyhez kötött létesítményekből származó kibocsátások figyelemmel kísérése és jelentése****▼ B****A szén-dioxid-kibocsátások nyomon követése**

A kibocsátásokat számítás vagy mérés útján kell nyomon követni.

Számítás

A kibocsátások számítását a következő képlet alkalmazásával kell végezni:

tevékenységre vonatkozó adat × kibocsátási tényező × oxidációs tényező

A tevékenységre vonatkozó adatok (felhasznált tüzelőanyag, termelt mennyiség stb.) nyomon követését a beszerzési adatok vagy mérés alapján kell végezni.

Elfogadott kibocsátási tényezőket kell alkalmazni. A tevékenység-specifikus kibocsátási tényezők valamennyi tüzelőanyagra elfogadhatók. Az alapértelmezett tényezők a kereskedelmi forgalomban nem kapható tüzelőanyagokon (hulladék tüzelőanyagok, mint például gumiabroncsok és ipari folyamatokból származó gázok) kívül minden tüzelőanyagra alkalmazhatók. Szén esetén a szénréteg-specifikus alapértelmezett tényezőket, földgáz esetén pedig az EU-specifikus és a termelőország-specifikus alapértelmezett tényezőket alaposabban ki kell dolgozni. Az olajfinomítói végtermékek esetében elfogadhatók az IPCC hibaértékek.

► **M15** A biomasszára vonatkozó azon kibocsátási tényező, amely megfelel az (EÜ) 2018/2001 irányelvben a biomassza felhasználására vonatkozóan megállapított fenntarthatósági kritériumoknak és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, az ezen irányelv szerinti alkalmazáshoz szükséges kiigazításokkal együtt, az ezen irányelv 14. cikkében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározottak szerint nulla. ◀

Amennyiben a kibocsátási tényező nem veszi figyelembe, hogy a szén egy része nem oxidálódik, kiegészítő oxidációs tényezőt is alkalmazni kell. Amennyiben az oxidációt már figyelembe vevő tevékenység-specifikus kibocsátási tényezőket kiszámították, nem szükséges oxidációs tényezőt alkalmazni.

▼ M15

A 2010/75/EU irányelvnek megfelelően kidolgozott alapértelmezett oxidációs tényezőket kell alkalmazni, kivéve, ha az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a tevékenység-specifikus tényezők pontosabbak.

▼ B

Minden tevékenységre, létesítményre és tüzelőanyagra külön számítást kell végezni.

Mérés

A kibocsátások mérésekor egységesített vagy elfogadott módszereket kell alkalmazni, és a méréseket alátámasztó kibocsátási számításokkal kell hitelesíteni.

Egyéb üvegházhatású gázok kibocsátásának nyomon követése**▼ M9**

A Bizottság által az összes érintett fél együttműködésével kidolgozott, a 14. cikk (1) bekezdésével összhangban elfogadott egységesített vagy elismert módszereket kell alkalmazni.

▼ B**A kibocsátások jelentése**

Minden üzemeltetőnek az alábbi információkat kell a létesítményről szóló jelentésébe belefoglalnia:

- A. A létesítményre vonatkozó adatok, többek között:
- A létesítmény neve,
  - Annak címe, beleértve az irányítószámot és az ország nevét,
  - A létesítmény által folytatott, az I. mellékletben felsorolt tevékenységek típusa és száma,
  - Egy kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és
  - A létesítmény tulajdonosának és esetleges anyavállalatának neve.
- B. A telephelyen folytatott, az I. melléklethez tartozó valamennyi olyan tevékenységre vonatkozóan, amelyek kibocsátását számítással állapítják meg:
- A tevékenységi adatokat,
  - A kibocsátási tényezőket,
  - Az oxidációs tényezőket,
  - A teljes kibocsátást, és
  - A bizonytalansági tényezőket.
- C. A telephelyen folytatott, az I. melléklethez tartozó valamennyi olyan tevékenységre vonatkozóan, amelyek kibocsátását méréssel állapítják meg:
- A teljes kibocsátás mennyiségét,
  - A mérési módszerek megbízhatóságára vonatkozó információt, és
  - A bizonytalansági tényezőket.
- D. A tüzelésből származó kibocsátásokra vonatkozóan a jelentésnek az oxidációs tényezőt is tartalmaznia kell, kivéve, ha az oxidációt már a tevékenység-specifikus kibocsátási tényező kidolgozásakor is figyelembe vették.

A vállalkozások jelentési terheinek a lehető legkisebbre csökkentése érdekében a tagállamok intézkednek e jelentési követelményeknek a már létező jelentési követelményekkel történő összehangolásáról.

▼ M2**B. RÉSZ – A légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátások figyelemmel kísérése és jelentése****A szén-dioxid-kibocsátások figyelemmel kísérése**

A kibocsátások figyelemmel kísérése számítás útján történik. A kibocsátások számítását a következő képlet alkalmazásával kell végezni:

Üzemanyag-fogyasztás × kibocsátási tényező

Az üzemanyag-fogyasztásba beleértendő a kisegítő hajtómű által fogyasztott üzemanyag is. Amennyiben lehetséges, minden egyes repülésre ki kell számítani a tényleges üzemanyag-fogyasztást, a következő képlet segítségével:

A légi jármű üzemanyagtartályaiban található üzemanyag-mennyiség a repülés előtti üzemanyag-feltöltés befejezésekor – a légi jármű üzemanyagtartályaiban található üzemanyag-mennyiség a következő repülés előtti üzemanyag-feltöltés befejezésekor + az említett következő repülés előtti üzemanyag-feltöltés.

▼ M2

Amennyiben a tényleges üzemanyag-fogyasztásra vonatkozóan nem állnak rendelkezésre adatok, az üzemanyag-fogyasztásra vonatkozó adatoknak a legjobb rendelkezésre álló információk alapján történő becslésére szabványosított lépcsőzetes módszert kell alkalmazni.

Hacsak az elfogadott elemzési módszereket használó független akkreditált laboratóriumok által azonosított, tevékenység-specifikus kibocsátási tényezők nem pontosabbak, a nyilvántartásra vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutásokból vagy azok későbbi frissítéseiből származó, alapértelmezett IPCC kibocsátási tényezőket kell használni. ► **M15** A biomasszára vonatkozó azon kibocsátási tényező, amely megfelel az (EU) 2018/2001 irányelvben a biomassza felhasználására vonatkozóan megállapított fenntarthatósági kritériumoknak és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, az ezen irányelv szerinti alkalmazáshoz szükséges kiigazításokkal együtt, az ezen irányelv 14. cikkében említett végrehajtási jogi aktusokban meghatározottak szerint nulla. ◀ ► **M14** A kerozin típusú sugárhajtómű-üzemanyag (Jet A1 vagy Jet A) kibocsátási tényezője 3,16 (t CO₂/t üzemanyag). ◀

▼ M14

Az (EU) 2018/2001 irányelv 25. cikkének megfelelő, megújuló forrásokból származó hidrogén felhasználásával előállított, nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokból származó kibocsátásokat az ezen irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktus elfogadásáig az azokat használó légitársaságok üzemeltetők vonatkozásában nulla kibocsátással kell besorolni.

▼ M2

Minden repülésre és üzemanyagra külön számítást kell végezni.

A kibocsátások jelentése

Minden légitársaság-üzemeltetőnek az alábbi információkat kell a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentésébe belefoglalnia:

A. A légitársaság-üzemeltetőre vonatkozó adatok, többek között:

- a légitársaság-üzemeltető neve,
- az igazgatásáért felelős tagállam,
- címe, beleértve az irányítószámot és országot, és ha ezzel nem azonos, az igazgatásért felelős tagállambeli címe,
- az általa mint légitársaság-üzemeltető által a jelentéstételi időszakban az I. mellékletben felsorolt légitársasági tevékenységek végzésére használt légitársaságok regisztrációs száma és típusa,
- az általa mint légitársaság-üzemeltető által végzett, az I. mellékletben felsorolt légitársasági tevékenységekre vonatkozó működési, illetve üzemeltetési engedély száma és az azt kibocsátó hatóság,
- a kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és
- a légitársaság tulajdonosának neve.

B. A kibocsátás kiszámítása által érintett valamennyi üzemanyag típusra vonatkozóan:

- üzemanyag-fogyasztás,
- kibocsátási tényező,
- az általa mint légitársaság-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légitársasági tevékenységek keretében a jelentés által érintett időszakban végzett összes repülésből származó teljes aggregát kibocsátás,

▼ **M2**

- aggregát kibocsátás a következőkből:
  - az általa mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek keretében a jelentéstételi időszakban végzett valamennyi repülés, amelyek indulási helye egy tagállam területén található repülőtér, érkezési helye pedig ugyanazon tagállam területén található repülőtér,
  - az általa mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek keretében a jelentéstételi időszakban végzett egyéb repülések,
  - az általa mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek keretében a jelentéstételi időszakban végzett repülésekből származó aggregát kibocsátás, és amely repülések:
    - indulási helyei az egyes tagállamok, és
    - érkezési helyei az egyes tagállamok, indulási helye pedig harmadik ország,
- bizonytalansági tényezők.

A tonnakilométer-adatok figyelemmel kísérése a 3e. és a 3f. cikk alkalmazásában

A légi közlekedési kibocsátási egységeknek a 3e. cikk (1) bekezdésével vagy a 3f. cikk (2) bekezdésével összhangban történő kiosztására vonatkozóan benyújtott kérelmek céljából a légi közlekedési tevékenységek mennyiségét tonnakilométerben számítják a következő képlet felhasználásával:

tonnakilométer = távolság × hasznos teher

ahol:

a „távolság” az indulási repülőtér, illetve az érkezési repülőtér között, a földrajzi főkörön mért, további 95 km rögzített tényezővel növelt távolság; és

a „hasznos teher” a szállított teher, postai küldemények és utasok összteher.

A hasznos teher kiszámítása céljából:

- az utasok száma a fedélzeten lévő személyek száma a személyzet tagjainak kivételével,
- a légi jármű-üzemeltető dönthet arról, hogy vagy az érintett járatra vonatkozó tömeg- és súlypontszámítási dokumentációban található, az utasokat és a feladott csomagokat érintő tényleges vagy szabvány tömeget alkalmazza, vagy pedig a 100 kg alapértelmezett értéket minden egyes utasra és feladott csomagjára vonatkozóan.

A tonnakilométer-adatok jelentése a 3e. és a 3f. cikk alkalmazásában

Minden légi jármű-üzemeltetőnek az alábbi információkat kell belefoglalnia a 3e. cikk (1) bekezdése vagy a 3f. cikk (2) bekezdése szerinti jelentésébe:

A. A légi jármű-üzemeltetőre vonatkozó adatok, többek között:

- a légi jármű-üzemeltető neve,

▼ M2

- az igazgatásáért felelős tagállam,
- címe, beleértve az irányítószámot és országot, és ha ezzel nem azonos, az igazgatásért felelős tagállambeli címe,
- az általa, mint légi jármű-üzemeltető által a jelentéstételi időszakban az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek végzésére használt légi járművek nyilvántartási száma és típusa,
- az általa, mint légi jármű-üzemeltető által végzett, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységekre vonatkozó működési, illetve üzem-bentartási engedély száma és az azt kibocsátó hatóság,
- a kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, és
- a légi jármű tulajdonosának neve.

B. Tonnakiló-méter-adatok:

- repülések száma repülőtér-páronként,
- utaskiló-méterek száma repülőtér-páronként,
- tonnakiló-méterek száma repülőtér-páronként,
- az utas- és feladottcsomag-tömeg számításának választott módja,
- az általa, mint légi jármű-üzemeltető által folytatott, az I. mellékletben felsorolt légi közlekedési tevékenységek keretében a jelentéstétel évében végzett összes repülésre vonatkozó összes tonnakiló-méter.

▼ M15**C. RÉSZ****A III. mellékletben említett tevékenységnek megfelelő kibocsátások nyomon követése és jelentése**

A kibocsátások nyomon követése

A kibocsátások nyomon követése számítás útján történik.

Számítás

A kibocsátásokat a következő képlet használatával kell kiszámítani:

Szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag × kibocsátási tényező

A szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag magában foglalja a szabályozott jogalany által szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyiségét.

Hacsak az elfogadott elemzési módszereket használó független akkreditált laboratóriumok által azonosított, tüzelőanyag-specifikus kibocsátási tényezők nem pontosabbak, a jegyzékre vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásokból vagy azok későbbi frissítéseiből származó, alapértelmezett IPCC kibocsátási tényezőket kell használni.

▼ M15

Minden szabályozott jogalanyra és tüzelőanyagra külön számítást kell végezni.

A kibocsátások jelentése

Minden szabályozott jogalanyra az alábbi információkat kell a jelentésébe belefoglalnia:

A. A szabályozott jogalany azonosító adatai, beleértve a következőket:

- a szabályozott jogalany elnevezése,
- annak címe, beleértve az irányítószámot és az ország nevét,
- az általa szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok típusa és azon tevékenységei, amelyek révén szabad forgalomba bocsátja a tüzelőanyagokat, beleértve az alkalmazott technológiát is,
- a kapcsolattartó személy címe, telefon- és faxszáma, valamint e-mail elérhetőségei, továbbá
- a szabályozott jogalany tulajdonosának és esetleges anyavállalatának neve.

B. Minden olyan szabad forgalomba bocsátott és a III. mellékletben említett ágazatban égetésre használt tüzelőanyag-típusra, amelyre vonatkozóan a kibocsátást kiszámítják:

- a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag mennyisége,
- kibocsátási tényező,
- teljes kibocsátás,
- a szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyag végfelhasználása(i); továbbá
- bizonytalansági tényezők.

A vállalkozások jelentési terheinek a lehető legkisebbre csökkentése érdekében a tagállamok intézkednek a jelentéstételi követelményeknek a már létező jelentéstételi követelményekkel történő összehangolásáról.

▼B*V. MELLÉKLET***A 15. CIKKBEN EMLÍTETT HITELESÍTÉSI KÖVETELMÉNYEK****▼M2****A. RÉSZ – A helyhez kötött létesítményekből származó kibocsátások hitelesítése****▼B****Általános alapelvek**

1. Az I. mellékletben felsorolt minden tevékenységből származó kibocsátást hitelesíteni kell.
2. A hitelesítési folyamatnak része a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelő jelentés és az előző év folyamán végzett nyomon követés mérlegelése. Foglalkozik a nyomon követési rendszerek, a jelentett adatok és a kibocsátásokra vonatkozó információk megbízhatóságával, hitelességével és pontosságával, különös tekintettel:
  - a) a jelentett tevékenységi adatokra és az azzal kapcsolatos mérésekre és számításokra;
  - b) a kibocsátási tényezők kiválasztására és alkalmazására;
  - c) a teljes kibocsátás meghatározásához felhasznált számításokra; és
  - d) mérések alkalmazása esetén a mérési módszerek kiválasztásának és alkalmazásának megfelelőségére.
3. A jelentett kibocsátásokat csak akkor lehet hitelesíteni, ha megbízható és hiteles adatok és információk a kibocsátások nagyfokú bizonyossággal történő meghatározását teszik lehetővé. A nagyfokú bizonyosság eléréséhez az üzemeltetőnek bizonyítania kell, hogy
  - a) a jelentett adatok nem tartalmaznak ellentmondásokat;
  - b) az adatgyűjtés az alkalmazandó tudományos szabványoknak megfelelően történt; és
  - c) a létesítmény vonatkozó nyilvántartásai hiánytalanok és ellentmondásmentesek.
4. A hitelesítőnek a hitelesítés tárgykörébe tartozó összes telephelyre szabad bejárást és minden információhoz hozzáférést kell biztosítani.
5. A hitelesítőnek figyelembe kell vennie, hogy a létesítményt bejegyezték-e az **►M9** uniós **◄** környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerbe (EMAS).

Módszertan**Stratégiai elemzés**

6. A hitelesítés a létesítményben folytatott tevékenységek stratégiai elemzésén alapszik. Ehhez a hitelesítőnek áttekintéssel kell rendelkeznie az összes tevékenységgel és azoknak a kibocsátásokra gyakorolt hatásával kapcsolatban.

Folyamat elemzés

7. A benyújtott információk igazolását indokolt esetben a létesítmény telephelyén kell elvégezni. A hitelesítő a jelentett adatok és információk megbízhatóságának meghatározására szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket végez.

Kockázatelemzés

8. A hitelesítő a létesítmény minden kibocsátási forrását értékeli a kibocsátáshoz hozzájáruló egyes források adatainak megbízhatósága szempontjából.

▼B

9. A hitelesítő ezen elemzés alapján tételesen meghatározza a magas hibakockázatú forrásokat, valamint a nyomon követési és jelentési folyamat egyéb vonásait, amelyek valószínűsíthetően hozzájárulnak a teljes kibocsátás meghatározásakor vétett hibákhoz. Ennek fontos része az egyes forrásokból származó kibocsátások szintjének meghatározásához szükséges kibocsátási tényezők és számítások megválasztása. Különös figyelmet kell fordítani a magas hibakockázattal járó forrásokra és a nyomon követési eljárás fent említett elemeire.
10. A hitelesítő az üzemeltető által a bizonytalansági tényező lehető legkisebbre csökkentésére alkalmazott minden hatékony kockázatkezelési módszert figyelembe vesz.

Jelentés

11. A hitelesítő jelentést készít a hitelesítési folyamatról, amelyben megállapítja, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés megfelelőnek minősül-e. Ez a jelentés minden, az elvégzett munkával kapcsolatos kérdést felsorol. A hitelesítő akkor állapíthatja meg, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés megfelelő, ha véleménye szerint a teljes kibocsátás számításában nincs lényeges tévedés

A hitelesítővel szemben támasztott minimális szakmai követelmények

12. A hitelesítő az üzemeltetőtől független személy, aki megalapozott, tárgyilagos és szakképzett módon jár el, valamint tisztában van:
- a) ezen irányelv rendelkezéseivel, a vonatkozó szabványokkal valamint a Bizottság által a 14. cikk (1) bekezdésének megfelelően elfogadott útmutatásokkal;
  - b) a hitelesítésnek alávetett tevékenységekkel kapcsolatos jogszabályi és államigazgatási követelményekkel; és
  - c) a létesítmény egyes kibocsátási forrásaival kapcsolatos információk keletkezésével, különös tekintettel az adatok gyűjtésével, mérésével, számításával és jelentésével kapcsolatos információkra.

▼M2**B. RÉSZ – A légiközlekedési tevékenységekből származó kibocsátások hitelesítése**

13. A mellékletben megállapított általános elveket és módszereket alkalmazni kell az I. melléklet szerinti légiközlekedési tevékenységek keretében végzett repülések kibocsátásáról szóló jelentések hitelesítésére.

Ebből a célból:

- a) a 3. pontban az üzemeltetőre történő hivatkozást légi jármű-üzemeltetőre történő hivatkozásként kell értelmezni, és az annak a bekezdésnek a c) alpontjában a létesítményre történő hivatkozást a jelentésben tárgyalt légiközlekedési tevékenységet végző légi járműre történő hivatkozásként kell értelmezni;
- b) az 5. pontban a létesítményre történő hivatkozást a légi jármű-üzemeltetőre történő hivatkozásként kell értelmezni;
- c) a 6. pontban a létesítményben végzett tevékenységekre történő hivatkozást a légi jármű-üzemeltető által végzett, a jelentésben tárgyalt légiközlekedési tevékenységekre történő hivatkozásként kell értelmezni;
- d) a 7. pontban a létesítmény helyére történő hivatkozást a légi jármű-üzemeltető által a jelentésben tárgyalt légiközlekedési tevékenységek elvégzéséhez használt helyekre történő hivatkozásként kell értelmezni;
- e) a 8. és 9. pontban a létesítmény kibocsátási forrásaira történő hivatkozást a légi jármű-üzemeltető felelősségi körébe tartozó légi járműre történő hivatkozásként kell értelmezni; és
- f) a 10. és 12. pontban az üzemeltetőre történő hivatkozást légi jármű-üzemeltetőre történő hivatkozásként kell értelmezni.

▼ M2**A légi közlekedésből származó kibocsátásra vonatkozó jelentések hitelesítését illető kiegészítő rendelkezések**

14. A hitelesítő meggyőződik különösen arról, hogy:
- a) valamennyi, az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenység keretében végzett repülést figyelembe vettek. E feladata elvégzésekor a hitelesítő a menetrendi adatokra, illetve a légi jármű-üzemeltető által bonyolított forgalomra vonatkozó adatokra – ideértve az Eurocontroltól a légi jármű-üzemeltető által kért adatokat – is támaszkodik;
  - b) az aggregát üzemanyag-fogyasztási adatok és a vásárolt vagy a légiközlekedési tevékenységet végző légi járműbe más módon töltött üzemanyagra vonatkozó adatok között teljes a konzisztencia.

A 3e. és 3f. cikk alkalmazásában benyújtott tonnakilométer-adatok ellenőrzésére vonatkozó kiegészítő rendelkezések

15. A 14. cikk (3) bekezdése szerinti kibocsátási jelentések hitelesítésére e mellékletben megállapított általános elvek és módszertan adott esetben értelemszerűen alkalmazandó a légiközlekedési tonnakilométer-adatok hitelesítésére is.
16. A hitelesítő meggyőződik különösen arról, hogy az üzemeltető által a 3e. cikk (1) bekezdése és a 3f. cikk (2) bekezdése szerint benyújtott kérelemben csak a ténylegesen elvégzett és az I. mellékletben felsorolt légiközlekedési tevékenység körébe tartozó, a légi jármű-üzemeltető felelősségi köre szerinti repüléseket vették figyelembe. E feladata elvégzésekor a hitelesítő a légi jármű-üzemeltető által bonyolított forgalomra vonatkozó adatokra – ideértve az Eurocontroltól a légi jármű-üzemeltető által kért adatokat – is támaszkodik. A hitelesítő emellett meggyőződik arról, hogy a légi jármű-üzemeltető által bejelentett hasznos teher megfelel az üzemeltető által a hasznos teherre vonatkozóan biztonsági okokból vezetett nyilvántartásnak.

▼ M15**C. RÉSZ****A III. mellékletben említett tevékenységnek megfelelő kibocsátások hitelesítése****Általános elvek**

- (1) A III mellékletben említett tevékenységnek megfelelő kibocsátásokat hitelesíteni kell.
- (2) A hitelesítési folyamatnak része a 14. cikk (3) bekezdésének megfelelő jelentés és az előző év folyamán végzett nyomon követés mérlegelése. A hitelesítés foglalkozik a nyomonkövetési rendszerek, valamint a kibocsátásokra vonatkozó, jelentett adatok és információk megbízhatóságával, hitelességével és pontosságával, különös tekintettel:
- a) a jelentett, szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagokra és a kapcsolódó számításokra;
  - b) a kibocsátási tényezők kiválasztására és alkalmazására;
  - c) a teljes kibocsátás meghatározásához vezető számításokra.
- (3) A jelentett kibocsátásokat csak akkor lehet hitelesíteni, ha megbízható és hiteles adatok és információk a kibocsátások nagy fokú bizonyossággal történő meghatározását teszik lehetővé. A nagy fokú bizonyosság eléréséhez a szabályozott jogalanyak bizonyítania kell, hogy

▼ **M15**

- a) a jelentett adatok nem tartalmaznak ellentmondásokat;
  - b) az adatgyűjtés az alkalmazandó tudományos szabványoknak megfelelően történt; továbbá
  - c) a szabályozott jogalany vonatkozó nyilvántartásai hiánytalanok és ellentmondásmentesek.
- (4) A hitelesítőnek a hitelesítés tárgykörébe tartozó összes telephelyre szabad bejárást és minden információhoz hozzáférést kell biztosítani.
- (5) A hitelesítőnek figyelembe kell vennie, hogy a szabályozott jogalanyt bejegyezték-e az uniós környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerbe (EMAS).

Módszertan

Stratégiai elemzés

- (6) A hitelesítés a szabályozott jogalany által szabad forgalomba bocsátott tüzelőanyagok összes mennyiségének stratégiai elemzésén alapszik. Ehhez a hitelesítőnek áttekintéssel kell rendelkeznie azokkal a tevékenységekkel kapcsolatban, amelyek révén a szabályozott jogalany a tüzelőanyagokat szabad forgalomba bocsátja, valamint e tevékenységeknek a kibocsátások szempontjából betöltött jelentőségével kapcsolatban.

Folyamatelemzés

- (7) A benyújtott adatok és információk hitelesítését indokolt esetben a szabályozott jogalany telephelyén kell elvégezni. A hitelesítő a jelentett adatok és információk megbízhatóságának meghatározására szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket végez.

Kockázatelemzés

- (8) A hitelesítő a szabályozott jogalany összes kibocsátására vonatkozó adatok megbízhatósága szempontjából értékelés alá vonja mindazokat az eszközöket, amelyeken keresztül a szabályozott jogalany szabad forgalomba bocsátja a tüzelőanyagokat.
- (9) A hitelesítő ezen elemzés alapján tételesen meghatározza a magas hibakockázati tényezőket, valamint a nyomonkövetési és jelentési folyamat egyéb vonatkozásait, amelyek valószínűsíthetően hozzájárulnak a teljes kibocsátás meghatározásakor vétett hibákhoz. Ennek fontos részei az egyes forrásokból származó kibocsátások szintjének meghatározásához szükséges számítások. Különös figyelmet kell fordítani a magas hibakockázattal járó tényezőkre és a nyomonkövetési eljárás fent említett vonatkozásaira.
- (10) A hitelesítő a szabályozott jogalany által a bizonytalansági tényező lehető legkisebbre csökkentésére alkalmazott minden hatékony kockázatkezelési módszert figyelembe vesz.

Jelentés

- (11) A hitelesítő jelentést készít a hitelesítési folyamatról, amelyben megállapítja, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés kielégítőnek minősül-e. Ez a jelentés minden, az elvégzett munkával kapcsolatos kérdést felsorol. A hitelesítő akkor állapíthatja meg, hogy a 14. cikk (3) bekezdése szerinti jelentés kielégítő, ha véleménye szerint a teljes kibocsátás számításában nincs lényeges valótlanosság.

▼ M15

A hitelesítővel szemben támasztott minimális szakmai követelmények

- (12) A hitelesítő a szabályozott jogalanytól független személy, aki megalapozott, tárgyilagos és szakképzett módon jár el, valamint tisztában van:
- a) ezen irányelv rendelkezéseivel, a vonatkozó szabványokkal, valamint a Bizottság által a 14. cikk (1) bekezdésének megfelelően elfogadott útmutatásokkal;
  - b) a hitelesítésnek alávetett tevékenységekkel kapcsolatos jogszabályi, szabályozási és igazgatási követelményekkel; továbbá
  - c) mindazon eszközökre vonatkozó információk keletkezésével, amelyek révén a szabályozott jogalany tüzelőanyagokat bocsát szabad forgalomba, különös tekintettel az adatok gyűjtésével, mérésével, számításával és jelentésével kapcsolatos információra.